

ఓం భూర్భువః స్వః తత్పవితుర్వేణ్యం భద్రోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రభర ప్రజ్ఞ

యోగీశ్వరీ గాయత్రీ

నజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవిం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముషుః

సంకలనం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోవిష్ట, పండిత
శ్రీరామ శర్తు ఆచార్య

శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్తు

శ్రుధ్ని సంసారము
డా॥ ప్రణావపండ్యా
సంసారము
బి.సి.పెచ్.వి. సుబ్బారావు
(అశ్విని)
ఉసు సంసారము
ముక్కామల రత్నాకర్
సంసార మంచి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్
డి.వి.ఆర్. మూర్తి

సంపుటి 19 - సంచిక 11

విప్రిల్ 2015

ప్రతిక అంచనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహోలు
ఇష్టదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
99491 11175
94407 69798

సముద్రమథనం వల్ల లభించే మూడు దివ్యమైన రత్నాలు

జీవితమనే సముద్ర మథనం ద్వారా మనకు మూడు రత్నములు లభించగలవు.
అని 1) ప్రేమ, 2) జ్ఞానం, 3) బాధలలో ఉన్న తోటి మానవులపట్ల అంతులేని దయ.
ఈ మూడు మనకు ఎంత ఎక్కువగా లభిస్తే మనం అంత ఉన్నతంగా ఎదుగుతాము.

ఒంటరితనాన్ని, కరిసమైన పరిశ్రమ వల్ల కలిగే అలసటను, ఎగుడు దిగుడు
అటుపోటుతో నిండిన ఈ జీవితాన్ని ప్రేమతోనే సుసంపన్నం చేసుకొనగలం. సమస్త సుఖ
సంతోషాలు ప్రేమ అనే ఒక్క కేంద్రంలోనే ఏకత్రితమౌతాయి. ప్రేమ అనే పులకరింపుతోనే
ఆనందంతో కూడిన ఉల్లాసం కలుగుతుంది. ప్రేమించటం వల్ల మనం ఏదైనా కొంచెం
పోగొట్టుకొనవలసివస్తే ఆ పోగొట్టుకునే దానికన్నా పొందేది లక్ష్మల రెట్లు అధికంగా
ఉంటుంది.

సత్యమనేది ఎంతో గొప్పది, మానవుడు క్రమంగా సత్యము యొక్క ఉన్నత శిఖరాన్ని
అధిరోహించాలి. ఇప్పటివరకూ తెలుసుకున్నది, తెలుసుకొనుచున్నది అద్భుతమైనవి, కానీ
ఇంకా తెలుసుకొనవలసినవి ఎన్నో ఉన్నాయి. సత్యాన్ని తెలుసుకొనటం, వెదకటం,
పొందటం అనే ప్రయత్నాల ద్వారా ఇప్పటివరకూ ఎన్నో రకాల ఉపలభ్యలు మనకు
లభించాయి. ఇదేవిధంగా మనస్సును లగ్గుం చేసి అన్మిషిస్తే ఇప్పటివరకూ పొందలేక
పోయినవాటిని కూడా పొందగలము.

ప్రపంచంలో సుఖం కొరవడిననూ మనుగడ సాగించగలం, కానీ కష్టాలతో మానవులు
చిరకాలం మనుగడ సాగింపజాలరు. అజ్ఞానంలో పడికొట్టుకుంటూ పతన దిశగా
సాగిపోవట ఎంతో బాధాకరమైన విషయం. దీనిని అధిగమించుటకై తగిన జ్ఞానాన్ని
ప్రయత్నంతో అందిపుచ్చుకోవాలి. కష్టాలలో ఉన్నవారి ఎడల కరుణ చూపించి, వారికి
సేవ చేస్తూ మానవ జీవితాలలో ఆనందాన్ని నింపాలి. ఈ లక్ష్మీసాధనకై ఆత్మ దివినుండి
భవికి దిగివచ్చినది.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబర్ 1974

వాసప్రస్తులారా! ప్రోగు చేయుట ఇకనైనా ఆపండి-వెదజల్లండి! నాటండి-కోసుకోండి!

విషయ సూచిక

1.	సంపాదకీయం : సముద్ర మధ్యనం వల్ల లభించే మాడు దివ్యమైన రత్నాలు	3
2.	విషయసూచిక-సద్గురువాణి :	4
	చెడు అలవాట్ల నుండి దూరంగా ఉండాలి	5
3.	వేదమంత్రం : మానవ ధర్మం	6
4.	గాయత్రీ విష్ణు-52 : గాయత్రీ-అధ్యాత్మిక త్రివేణి	7
5.	అశ్వమేధం-2 :	10
	యజ్ఞము - దేవ సంస్కృతి మేరుదండము	13
6.	పరమహుజ్య గురుదేవుల సుధీర్ఘయాత్ర - 34 :	15
	ఆశీస్సులు, వాగ్దానాలు	17
7.	శబ్దబ్రహ్మ - నాదబ్రహ్మ - 7 :	19
	కటుమైన మాటల వలన కలిగే మానసిక రుగ్మతలు	21
8.	కర్మకాండ ఎందుకు-ఎలా? - 1 :	23
	కర్మకాండ ఎందుకు ఎలా	25
9.	జీవన సాధనకు బంగారు సూత్రములు-1 :	26
	సాపథానంగా ఉండండి	30
10.	మనం - మన ఆరోగ్యం :	32
	స్వార్థము ఆరోగ్య నియమాలు	34
11.	చేతనత్వ విజ్ఞానం-1 :	36
	ఆలోచనల వ్యాపకత్వం, శక్తి	39
12.	అతీంద్రియ విజ్ఞానం-1 :	43
	అతీంద్రియ శక్తుల పృష్ఠభూమి	46
13.	బోధ కథ : శ్రమ యొక్క ఫలితం	48
14.	శంకర జయంతి ప్రత్యేకం : వైదిక ధర్మరక్షణ కొరకు జీవితాన్ని ధారపోసిన శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య	50
15.	వ్యక్తి నిర్మాణం :	
	సాధన చేస్తూ సాగిపోతే సాధించలేనిదేముంది?	
16.	సరోవర్తమ ఐశ్వర్యం (విభూతి) విష్ణు	
17.	జీవించే కళ : జీవితం చాలా అమూల్యమైనది, దానిని అందముగా తీర్చిదిద్దుకోండి!	
18.	ఆత్మసత్తాలో నిహితమైన విభూతుల రహస్యాలు	
19.	పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి:	
	లోకశిక్షకుల జీవనోద్దేశ్యం, లక్ష్యం - 4	
20.	నా వారితో నా మాట :	
	జిది పరివర్తన గురించి చాటి చెప్పే సంవత్సరం	
21.	యుగ నిర్మాణ చిత్రావళి-1: పరశురాముని ద్వారా అత్యాచారాల శిరచ్ఛేదన (నిర్మాణం)	
22.	స్వార్థిదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 11	
23.	వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	

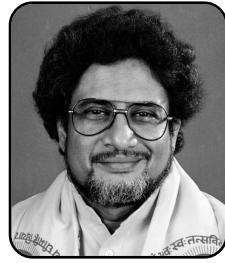

సద్గురు వాణి

చెడు అలవాట్ల నుండి దూరంగా ఉండాలి

చెడు అలవాట్లు ఇతరుల నుండి నేర్చుకోవడం వల్లనో లేదా అలాంటి వాతావరణంలో ఉండటం వల్లనో క్రియాన్వీతమపుతాయి. మనస్సు కూడా నీటివలె నిమ్మంపైపు (పల్లానికి) పయనిస్తుంది. ఈ రోజులలో మానవ ప్రకృతి అవాంచనీయ పక్షం పైపు వెళ్తున్నది. వివేకమున్నవారు సైతం ఇతరులను స్వీచ్ఛాతులుగా చేసుకునేందుకు చెడు అలవాట్లను ఆశ్రయిస్తుంటారు. ఈ విధంగా మనిషి చెడు అలవాట్లకు బానిస అపుతాడు. చెడు అలవాట్లు ఉన్న వ్యక్తి హౌయమైన జీవనాన్ని జీవిస్తూ దుప్రాపుత్తుల దుప్పరిమాణాన్ని చవిచూస్తాడు. అందు వలన చెడు అలవాట్లనుండి దూరంగా ఉండాలి.

- అనువాదం: ముక్కామల రత్నాకర్

డా. ప్రణవ్ పండ్య

పూజ్యులు, పరమ శ్రద్ధేయ డా॥ ప్రణవ్ పండ్య, అఖిల విశ్వగాయత్రీ పరివార్ ప్రధాన సంచాలకులు మరియు దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయ కులపతి ప్రోఫెసర్ నగరానికి 11 ఏప్రిల్ 2015 శనివారం విచ్చేయుచున్నారు.

ఈ శుభ సందర్భంగా డా॥ ప్రణవ్ పండ్యగారి ప్రపచనంతోపాటు పరివారానికి ఆశీస్సులు అందించేదరు. కావున యావస్యంది గాయత్రీ పరివార్ పరిజనులు, ఈ అపకారాన్ని సద్గునియోగం చేసికొనవలసిందిగా కోరడ మైనది. మీ రాకను తెలియజేస్తూ గాయత్రీ చేతనా కేంద్రానికి తెలియజేయపోదన.

జట్లు

అశ్విని సుబ్బారావు

సంయోజకులు-గాయత్రీ పరివార్
ఎ.పి. & తెలంగాణ

నీ బుద్ధిని భగవంతుని పొలంలో నాటు అది అసాధారణ ప్రతిభగా వికసిస్తుంది

వేదమంత్రం

మానవ ధర్మం

యత్ బ్రహ్మ చ క్షత్రం చ సమూచో చరతః సహ ।
తల్లోకం పుణ్యం ప్రజ్ఞేయం యత్ దేవాః సహగ్నినా ॥
(యజుర్వేదం 20/25)

భూవార్థం: శాస్త్రాల ద్వారా సత్కర్మలను జాగ్రత్తం చేయుట, శత్రుముల ద్వారా దుష్టుల సంహరించుట రెండూ అవసరమే. జ్ఞానం, కర్మల సంయోగం ద్వారా సర్వాగ్మపూర్వ ఆధ్యాత్మిక జీవనం లభిస్తుంది. బ్రాహ్మణ వర్షం యొక్క జ్ఞానం, క్షత్రియ వర్షం యొక్క తేజస్సు ఎక్కడ కలసిమెలసి పనిచేస్తాయో, ఆ సమాజం ఎల్లప్పుడూ పుష్టిస్తుంది ఫలిస్తుంది.

సందేశం: ఆయా సమయాలలో అవసరార్థం పృథివీపై అవతరిస్తానని గీతలో భగవానుడు ఇలా అన్నాడు. పరిత్రాణాయ సాధువునాం, వినాశాయ చ దుష్టుతాం'. ఆయన లక్ష్మిం ప్రపంచంలో సత్కర్మల చేసేవారిని, సాధు వ్యక్తులను రక్షించుట, దుష్టులు, దురాచారులు, పొపులను సంహరించుట. నచ్చచెప్పిన వినిచో, సామదానభేద దండోపాయాలతో వారిని సంస్కరించుట కూడనిచో సంహరించుట ధర్మమే. 'నిశిచర హీన కరొమహి యే' ప్రపంచాన్ని సుఖంగా ఉంచే మూల మంత్రము. దీనితోనే రామురాజ్య స్థాపన జరిగింది.

పరమాత్మునికి ధనుస్సు-బాణాలు ధరించి, వేణువు ఉండుతూ అవతరించి, భూమి నుండి పొపులను, రాక్షసులను తొలగించవలసిన ఆవశ్యకత ఏమీ లేదు. ఆయన సర్వవేళలా, సర్వాపస్తలయందు విశ్వమంతటా నిండి ఉన్నాడు. మన శరీరంలోని రోమరోమంలో, కణకణంలో, అణువణువులో నిండి ఉన్నాడు. ఆ పరమాత్మ యొక్క పవిత్ర అంశయే మనలోని ఆత్మ మనమే ఆయన ప్రతినిధులం. ప్రియమైన రాజ కుమారులం, ఆయన అసంఖ్యాక అనుదానాలు, వరదానాలు మనకు ప్రాప్తించాయి. మనమే మనలోని ప్రతిభ, సామర్జ్యాలను ప్రపంచంలో సత్కర్మల వ్యాపికి, దుష్టుర్కుల నాశనానికి ఉపయోగించాలి. ఇదే సరియైన మానవధర్మం. జ్ఞానయోగం, కర్మయోగం సాధనల సమన్వయాన్ని సాధించుటలోనే మానవ జన్మ సార్థకత ఉన్నది. లేకపోతే మనకు పశువులకు తేడా లేనట్టే.

మనుషునికి పశువుకు ముఖ్యమైన తేడా - పశువు ఎలాంటి నియమాలతోనూ బంధించబడిలేదు. మనుషునిపై

వేలాది నైతిక నియమాల బంధన ఉన్నది. అనేక బాధ్యతలు మోహబ్దాయి. బాధ్యతలు, కర్తవ్యాలు నిర్వహించుట మానవుని ధర్మం. మన కర్తవ్యం శరీరాన్ని రోగరహితంగా ఉంచుట, మస్తిష్కాన్ని సద్గుణాలతో నింపుట. దేశం, ధర్మం, సమాజం సంస్కృతులను సమున్వతం గాచించి సంపూర్ణతర్వద వహించుట, లోభ, మోహ, పొశాల నుండి తనను తాను విడిపించుకొని జీవాత్మను ఉద్ధరించుట కూడా మన కర్తవ్యమే. భగవంతుడు మనలను ఏ పని నిమిత్తం ప్రపంచంలోకి పంపించాడో, ఏ పని కోసం మనుషు జన్మ ఇచ్చాడో ఆ పని పూర్తి చేయుట మన ఆవశ్యక కర్తవ్యం. మన జ్ఞానం, ప్రతిభలను మరింత వృధి చేసుకుంటూ తదనుసారము శ్రేష్ఠ ఆచరణ చేయుట కూడా మన పవిత్ర కర్తవ్యమే. ఇదే జ్ఞానయోగం, కర్మయోగం యొక్క నిజమైన సాధన మరియు ఈశ్వర భక్తి. ఇవే మానవుడికి శ్రేష్ఠతను ప్రదానం చేస్తాయి.

వర్ధప్యవస్తులోని నాలుగు వర్షాలు సమాజ ఉన్నతి కోసం కలసిమెలసి పనిచేసే విధానం మరుగున పడిపోయింది. ఈ జ్ఞానం యొక్క సదుపయోగం ద్వారా సమాజం తేజస్సు వర్ధిస్తే అవుతుంది, ఉన్నతమవుతుంది, పుష్టించి ఫలిస్తుంది. దీనికి కృషి చేయడమే మానవ ధర్మం.

★ ★ ★

పండుగలు

ఏప్రిల్ 2015

02-04-2015 మహారీ జయంతి

03-04-2015 గుడ్ ప్రైడ్

23-04-2015 ఆదిశంకరాచార్య జయంతి

మే 2015

01-05-2015 మేడే ప్రపంచ కార్పుక దినోత్సవం

04-05-2015 బుధ పూర్ణిమ

28-05-2015 గాయత్రీ జయంతి

పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య
మహా ప్రయాణం

నీకు ఏది కావాలో దానిని సద్గుధితో నాటుట మొదలుపెట్టు - అది సిద్ధిస్తుంది

గాయత్రి విద్య-52

గాయత్రి - ఆధ్యాత్మిక త్రివేణి

గంగ, గీత, గోవు, గాయత్రి - ఈ నాలుగు ఆర్య ధర్మమునకు ప్రతీకలు.

భారతీయ ధర్మాన్ని గౌరవించేవారు ఈ నాల్గించిని తల్లితో సమానంగా గౌరవిస్తారు. ఒకే తల్లి సంతానం వలె చుట్టూ ప్రక్కల వారితో ఏకత్వం అనుభవంలోకి వస్తుంది. గాయత్రి ఆధ్యాత్మిక త్రివేణిగా చెప్పబడింది. గంగ, యమునలు కలవడం వలన ఒక అదృశ్య, సూక్ష్మమైన, అలొకమైన దివ్య ప్రవాహం ఆవిర్భవిస్తుంది. దానిని సరస్వతి అని అంటారు. గంగ, యమున, సరస్వతిలు కలసిన దానిని త్రివేణి అంటారు. త్రివేణి అయినందువలననే ప్రయాగకు తీర్థరాజుని చెప్పబడింది. ఇదే ప్రకారంగా ఆధ్యాత్మిక జగత్తు యొక్క త్రివేణి గాయత్రిగా చెప్పబడింది. దాని యొక్క మూడు అక్షరాలు సంకేత రూపంలో త్రిగుణాత్మ సమేళనం యొక్క రహస్యాధ్యాత్మన చేస్తుంది. మొదటి అక్షరం “గ” గంగను సూచిస్తుంది. రెండవ అక్షరమైన “య” యమునను సూచిస్తుంది. మూడవ అక్షరమైన “త్రి” త్రివేణి యొక్క అస్థిత్వాన్ని సూచిస్తుంది. ఈ మూడు శక్తులలో ఎన్నో ఉన్నాయి. 1) సత్త-చిత్త-ఆనంద్ 2) సత్యం-శివం-సుందరం 3) సత్య-రజస్సు-తమో 4) ఈశ్వరుడు-జీవి-ప్రకృతి 5) బుక్-యజ్ఞ-సామ 6) బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, ప్రశ్న 7) గుణ-కర్మ స్వభావం 8) కైశవం-యవ్యనం-ముసలితనం 9) బ్రహ్మ- విష్ణువు-మహేశ్వరుడు 10) ఉత్సత్తి-పృథివి-నాశనం 11) చలి- వేడి-వర్షం 12) ధర్మ-అర్థ-కామము 13) ఆకాశం-పాతాళం- పృథివీ మొదలైన అగణిత త్రిగుణాలు గాయత్రి ఘండస్సు యొక్క గర్భంలో సంపుటీకరించబడ్డాయి. దీని లోతులలోకి ప్రవేశించి మనన, చింతన, పరిశీలన చేసినవారికి అనంతమైన లాభాలు సిద్ధిస్తాయి. ఈ మూడు అక్షరాలను అవగాహన చేసుకో గలిగితే మనస్యులు ఎదుర్కొనెడి అనేకానేక సమస్యలకు పరిష్కారం లభిస్తుంది. తద్వారా జీవన్ముక్తికి మార్గం దొరుకుతుంది.

త్రివేణి యొక్క మూడు ధారలు చూడటానికి చాలా కష్టమైనవిగా, అసాధ్యమైనవిగా, అగాధమైనవిగా కనిపిస్తాయి. ఇదేవిధంగా గాయత్రిలో ఉన్న సమస్యలు కరినమైనవిగా కనిపిస్తాయి. త్రివేణి, జలధారలలో స్నానం చేయడం వలన భయం పోయి శాంతి, చల్లదనం, ప్రపుల్లత (freshness) ప్రాప్తిస్తాయి. అదేవిధంగా గాయత్రిలో చింతన, మనసల చేయట ద్వారా శాశ్వత శాంతి పరమానందం లభిస్తాయి. గాయత్రి నిస్సందేహముగా ఆధ్యాత్మిక త్రివేణియే మరియు, తీర్థరాజుము. దీనిలో ఉన్నటు వంటి తత్వజ్ఞానము అతి సరళము, సుగమము, సుఖశాంతులను ఇవ్వగలదు.

గాయత్రి శక్తి అనంతము. వేద పురాణములు, శాస్త్రములు, ఇతిహాసములు, బుధులు, మునులు, గృహస్తులు, విరాగులు అందరూ దీని మహాత్మాన్ని గుర్తించారు. దీనిలో మన దృష్టికోణాన్ని మార్పగలిగే అద్భుత శక్తి దాగి ఉంది. తన నిమ్మ ఆలోచనాసరళి, బ్రాంతిమయమైన మనోభూమిని సరిచేస్తే మన కోరికలు, ఆకాంక్షలు, ఆలోచనాధారలు, భావనలు ఉచిత రీతిలోనున్నచో మనిషి దేవతల కన్నా గొప్పవాడిగా ఎదిగి ప్రతి ఒక్కరికి ఆనందాన్ని అందిస్తాడు. మనిషి దుష్పభుద్ధి స్వర్గాన్ని నరకంగా మార్చింది. ఈ విషమ స్థితిలోనుంచి బయట పడవేసి, మనిషి మస్తిష్కాన్ని సరిచేసే శక్తి గాయత్రికి మాత్రమే ఉన్నది. ఎవరైతే ఈ శక్తిని ఉపయోగించుకుంటారో వారు వికారాల నుండి, బ్రాంతుల నుండి, దుర్భావనల నుండి, భవబంధనముల నుండి విముక్తి పొంది జీవితాన్ని సత్యం, శివం, సుందర రూపంలో దర్శిస్తారు. పరమాత్మ అనుగ్రహంతో శాశ్వతశాంతిని పొందుతారు. ఇందువల్లనే వేదమాత గాయత్రిని మహా మహిమామయిగా కీర్తించారు. గాయత్రి మహాత్యం అనంతం.

- పూజ్యగురుదేవుల వాజ్యయం 9 (1.12) నుండి

అనువాదం: ముక్కామల రత్నాకర్

భార్యాభర్తులు ఒకే ప్రాణం రెండు శరీరాల్లా జీవించాలి, ఇదే విశుద్ధమైన ప్రేమ

యజ్ఞము - దేవ సంస్కృతి మేరుదండులు

తత్వదర్శులయిన బుధులు తమ సూక్ష్మదృష్టిని, బుద్ధిని ఉపయోగించి అత్యంత ఉపయోగకరమైన సాంస్కృతిక పరంపరలను ప్రచారంలోకి తెచ్చారు. దేవికైనా ప్రాముఖ్యత నిచ్చేముందు దాని ఉపయోగాలు. ఉపలబ్ధులే లెక్కించ బడతాయి, యజ్ఞమును ధర్మకృత్యములలో శ్రేష్ఠమైనదిగా గుర్తించుటలో దాని భౌతిక ఆధ్యాత్మిక లాభాలే ముఖ్యకారణము.

బుగ్గేద ఆరంభంలోనే యజ్ఞమును మార్గదర్శక పరోహితునిగా సద్గురువుగా వర్ణించారు. వేదవాజ్ఞయంలో యజ్ఞవిద్య మీద యజ్ఞాగ్ని మహాత్మము మీద చెప్పబడినంత మిగతా విషయాల మీద చెప్పబడలేదు. ప్రసిద్ధ జ్యోతిష్య గ్రంథము “సిద్ధాంత శిరోమణి”లో “వేదస్థావద్ యజ్ఞ కర్మ ప్రవృత్తః” అనగా వేదముల ప్రవృత్తి యజ్ఞకర్మముల కొరకే. “యజ్ఞోవేదేషుప్రతిష్ఠితః” (గోపథ బ్రాహ్మణము 1-1-38) ప్రసిద్ధ, తార్మిక, దర్శన, న్యాయానికి సంబంధించిన వాత్సాయన భాష్యములో ఈ విషయమే చెప్పబడి ఉన్నది.” యజ్ఞోమంత్రః వేదస్య విషయః” (4-1-62)

భారతీయ జీవిత విధానములో అన్ని ధర్మకృత్యములలోను యజ్ఞము అవిచ్ఛిన్న రూపముగా కలిసి ఉన్నది. జన్మము నుంచి మరణ పర్యంతము 16సార్లు ఈ యజ్ఞ ప్రక్రియను షోదశ సంస్కారములుగా ప్రయోగించి మానవునిలోని పశు ప్రవృత్తిని ఉన్నాలన గావించి దేవప్రవృత్తులను అభివర్ధనము చేసేవారు.

యజ్ఞ అనే ధాతువు నుంచి ఉత్పత్తి అయిన యజ్ఞ శబ్దమునకు మూడు అర్థములు ఉన్నవి. 1. దేవ పూజనము అనగా పరిపూత వ్యక్తిత్వము. దైవిసందృష్టాల అనుసరణ 2. సంగతీకరణము అనగా వికత్వము, సహకారము సంఖీ భావము 3. దానము అనగా సమాజ పరాయణత, విశ్వ కుటుంబికత, ఉదార సహృదయత ఈ మూడు ప్రవృత్తుల ప్రతినిధిత్వమే యజ్ఞము. ఈ ప్రక్రియలో సద్గుఫలనలను సత్కరములను పరిణతి చెందించగల్గాడి ప్రేరణ ఉన్నది. జ్ఞాన, కర్మల సమన్వయమే ప్రగతికి ఆధారము. సత్కర్మలను తపస్సని.

సద్జ్ఞానమును యోగమని వ్యవహరిస్తారు. ఆత్మ ప్రగతికి ఇవే ఆధారాలు. భౌతిక ప్రగతికి కూడా శ్రమ, శిక్ష ఇవే ప్రధాన సాధనాలు.

యజ్ఞము విశుద్ధ రూపములో సామూహికము. దీనిని ఒంటరిగా ప్రయోగించుట ప్రోత్సహింపబడదు. కనీసం భార్యాభూతులైనా ఉండాలి. (బుగ్గేదము యొక్క 2వ మండలము నుంచి 9వ మండలము వరకు అనేక బుక్కలు దీనిని ధృవీకరిస్తున్నాయి.)

యజ్ఞ కృత్యములో జరిగే అనేక కర్మకాండలలో అనేకుల సహకారము అవసరమవుతుంది. మంత్రిచ్ఛారణ ఆమాతి ప్రధానము. పరిక్రమ లాంటి కృత్యాలలో ఏకరూపత సమస్వరత లాంటి అనుశాసనాలు పాటింపబడతాయి. యజ్ఞవశిష్టమును తినివాడు దొంగతో సమానమని చెప్పబడినది.

యజ్ఞాగ్ని మనకు అనేక ఆదర్శాలను తెలుపుతుంది. 1) ఎల్లప్పుడూ వేడిగా-స్క్రిప్టియముగా ఉండుట. 2) జ్యోతిర్మయముగా ఉండుట అనగా అనుకరణీయమైన ఉదాహరణగా ఉండుట, దారి చూపించుట. 3) తన సంపర్కములోకి వచ్చినవారిని తనవలె తయారుచేయుట. 4) పొందిన సామాగ్రిని సమాజ మంతటికి పంచిపెట్టుట. 5) నిరంతరము అగ్ని శిఖలను ఎత్తుగా ఉంచుట, అంటే ఆలోచనా సరళి, స్వాధీమానమును క్రిందకు పడనీయకుండా ఉంచుట యజ్ఞాగ్ని యొక్క ఈ సద్గుం సామర్థ్యాలు బుగ్గేదము. 7-1-7, 7-11-1 అధర్మణ వేదము 5-12-2లో కీర్తింపబడ్డాయి. సప్తరము వరకు ఆత్మను తీసుకు వెళ్గాలిగే వాహనము యజ్ఞాగ్ని అని శాస్త్రములు చెప్పాయి. (ఐతరేయ బ్రాహ్మణము 1-2-10, శతపథ బ్రాహ్మణము 12-4-1-7)

యజ్ఞము యొక్క తత్త్వదర్శనము, ఉదారత, పవిత్రత, సహకారిత అనే త్రివేణి మీద ఆధారపడి ఉన్నది. ఈ మూడే ప్రపంచాన్ని సుఖంగా ఉంచి సమున్నతముగా, సుందరంగా చేస్తాయి. సంపూర్ణ సృష్టి, ఆ పరస్పర ఆకర్షణ సూత్రాలలో బంధింపబడి ఉండుటయేగాక వాటిమధ్య అతి మహాత్మ

సజ్జనుల ఆజ్ఞల పాటించుటలో వచ్చేటి కష్టపడ్డాలను లక్ష్యపెట్టుకు

పూర్వమైన ఇచ్చి పుచ్చుకొనుట జరుగుతాయి. యజ్ఞపరంపర వల్లనే జడపదార్థాలు చేతనత్వము, సువ్యవస్థిత స్వరూపాన్ని సంతరించుకుంటాయి. అందుకే ‘యజ్ఞో భువరస్యనాభిః’ అన్నారు. ఈనాటి పర్యావరణ సమస్యను రూపుమాపటానికి యజ్ఞపూర్వార ప్రక్రియను తిరిగి తీవ్రతరం చేయాలి. యజ్ఞాలను శారీరక రోగాలతో పాటు మానసిక రోగాలను కూడా కుదుర్చుటకు ఉపయోగించవచ్చనని అధర్వణవేదము, బుగ్యేదము తెలుపుచున్నాయి.

భౌతిక విజ్ఞానము కంటే ఎక్కువ సమర్థవంతమైనది సూక్ష్మ విజ్ఞానము. యజ్ఞముల ప్రముఖ ప్రయోజనము, వాయు శోధనతో పాటు వాతావరణ నిర్వాణము చేయుట. పవిత్ర వేదమంత్రాల సుస్వర ఉచ్చారణ-విశ్వ చేతనత్వములో పవిత్రతను నిర్మించే దివ్యకంపనాలను ఉత్పన్నం చేస్తుంది. సామాన్యమైన అగ్నిని, యజ్ఞగ్ని-దేవగ్నిగా మలిచేపనిని అధర్వాడు, ఉధాత లాంటి విశిష్ట యాజకుల యొక్క ప్రధా సంకల్పశక్తి చేస్తుంది. పవిత్ర హోమ ద్రవ్యముల సూక్ష్మికరణ వల్ల సూక్ష్మ జగత్తు అత్యంత ప్రభావితం చెందుతుంది.

యజ్ఞ ప్రక్రియ యొక్క వ్యాపక ప్రభావము పర్షణ్య వర్షం ద్వారా జరుగుతుంది. పర్షణ్యము యొక్క సూటిల అర్థము-మేఘాలు, సూక్ష్మ అర్థము-ప్రాణవర్షము. నిజం చెప్పాలంటే పర్షణ్యము దుర్భిష్ట నివారణ కొరకు జరిగే మేఘమధనం. వర్షముతో కలసి నేలమీదకి వచ్చే ప్రాణతత్వము యొక్క అభివర్ధనకు తోడ్పడుతుంది. (భగవద్గీత తివ అధ్యాయము 10,11,12 శ్లో)

ఈ రోజులలో జరుపబోయే ఉప్సుస్తరీయ అశ్వమేధ మహాయజ్ఞ ప్రయత్నం ప్రజల ఆలోచనా సరళిని పరిష్కారముగా వించి ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుని రచించగలదని భావిస్తున్నాము.

యజ్ఞము అభిష్ట సిద్ధి దాయకము

కోరికలుండుట తప్పుకాదు. వదలవలసినది వాటి స్వరూపాన్ని. సాధనాల నిక్షేపత. శ్రేష్ఠమైన కోరికలలో స్వయం పొత సాధనతో పాటు ఇతరుల శ్రేయస్సను గురించి ఆలోచనలు కూడా కలిసి ఉండాలి. ఈ శ్రేష్ఠమైన కోరికల పూర్తికొరకు దివ్యద్భుత బుధి సమూహాల అనుభూతుల ప్రయోగశాలలో యజ్ఞము అనే ఒకే ఒక శబ్దము దొరుకుతుంది. ఈనాడు కామ్య యజ్ఞముల విధానాలు కనుమరుగయ్యాయి. అక్కడక్కడ

కొన్ని సంకేతాలు మాత్రమే లభిస్తున్నాయి. పురాణాలలో ముఖ్యముగా అగ్ని పురాణములో రాజ్యప్రాప్తి కొరకు, వ్యాధి నాశనము కొరకు, అకాల మృత్యువు నుంచి రక్షించుకొనుటకు ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షాలనిచ్చే విధానాలు ధనప్రాప్తి కొరకు లక్ష్మీ యజ్ఞము సిద్ధించిన మంత్రాలతో నిర్ణయించబడిన హవన సామగ్రితో యజ్ఞము వల్ల సకల వశీకరణ లాంటి అనేక ప్రయోగాల వర్ణన వివరణ దొరుకుతుంది.

కానీ వ్యక్తిగత స్థాయిలోగాక సంపూర్ణ మానవజాతికి పుభూ కలగాలి అనే ఆర్థి ఉధ్వవించినప్పుడు చేయవలసిన విధి విధానాన్ని గురించి బుమలందరూ ఏక స్వరముతో ఇలా అన్నారు.

అశ్వమేధాప్యాయితా దేవాం పృష్ఠయుత్యర్గేణ మానవః ।
అప్యాయణం వై కుర్వంతి యజ్ఞః కళ్యాణహేతవః ॥

అశ్వమేధం ద్వారా ప్రసన్నులయిన దేవతలు మానవుల మీద శుభాలను వర్షింపచేస్తారు.

కలి ప్రవాహేన్ని నిలువరింప చేసి సత్యయుగ వాతావరణాన్ని పునర్ నిర్మించే ఈ మహాయజ్ఞల శ్రూంఖల యజ్ఞము చేసే యాజకుల మహాస్నాత కోరికను పూర్తి చేయడానికి ఒక అద్భుతమైన అలోకిక ప్రయోగము. ఒకప్పుడు పృథు, అంబ రీషుడు లాంటి లోకనాయకులు ఈ మహాత్ర ప్రయోగాన్ని చేసి మానవులను ఉధ్వరించారు. ఈనాడు అదే ప్రయోగము యగాంతరకారీ శక్తుల ద్వారా సంచాలిత మవుతుంది.

యజ్ఞము అనగా శ్రద్ధ మాత్రమే కాదు

అద్భుత విజ్ఞానము కూడా

భౌతిక శక్తి, ప్రాణశక్తుల సమన్వయముతో పురాతన వైజ్ఞానికులు మూడవ శక్తిని ఆవిర్భవింపచేయుటలో అద్భుత సాఫల్యం పొందారు. దీనికి యజ్ఞగ్ని అని నామకరణము చేశారు. దీని వైజ్ఞానికతను 5 రకాలుగా తెలుసుకొనవచ్చును.

1. యజ్ఞకుండ ఆకృతి: యజ్ఞ కుండములు విభిన్న ఆకృతులలో నిర్మించబడి విశిష్ట ప్రయోజనాల సిద్ధింపచేస్తాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి యోనికుండము, అర్థచంద్రకుండము, త్రికోణకుండము, వృత్తకుండము, సమాప్తాప్రకుండము, సమపుష్టకుండము, చతుష్పూర్ణాప్రకుండము, పర్మకుండము. ఈ ఆకృతుల వల్ల అందులో ఉత్పన్న మయ్యే వేడిని (కాంతిని)

వెనుకబడిన వారికి చేయాతనివ్య - అవే భావనలలో జీవించు, శ్రమించు

అదుపులోనికి తెచ్చి వాతావరణములో కావలసిన మార్పులు తీసుకురాగలము.

2. సమిధలను ఎన్నుకొనుట: వేడి పదార్థాలలో రసాయనిక మార్పులను తీసుకువస్తుందన్నది సర్వ విదితమే. పదార్థాలు జ్ఞాలించబడినప్పుడు కొత్త పదార్థాల ఉత్పత్తి పెరుగుతుంది. దీనికి మూలార్థారమైన సమిధల గుణ, ధర్మాలనను సరించి యజ్ఞ ఉద్దేశ్యము లేక ప్రయోజనాల సమన్వయం గావించుకొని సమిధలు నిర్ణయిస్తారు.

3. హవన సామాగ్రి: పదార్థముల రసాయనిక గుణ, ధర్మములు దాని భౌతిక స్థితిమీద ఆధారపడి ఉంటాయి. పదార్థముల స్వాభావిక స్థితిలో జరిగే ప్రక్రియల కంటే భాష్యస్థితిలో వాటి మధ్య ఘనిష్ట సంబంధము ఏర్పడుతుంది. పంచదార, బొగ్గు, మొదలగునవి అతి సూక్ష్మస్థితిలో వాయువుతో కలసినప్పుడు మందుగుండుగా ప్రేలుతుంది. దీనిని బట్టి సూక్ష్మకృతమైన పదార్థ స్వాభావమునను సరించి వాని ఎంపిక జరుగుతుంది.

హవన సామాగ్రి మండించినపుడు ఆడిక్లెంట్స్, ఆమైన్స్, సైల్కిక్ లైఫ్ ఐలో అనేక పదార్థాలు ఏర్పడతాయి. నెయ్య ఉపయోగించటం వల్ల అగ్ని తాపమానాన్ని నియంత్రణలో ఉంచుతుంది. ఇది భాష్యరూపములో పరిణతి పొంది సామాగ్రి యొక్క సూక్ష్మకణాలను అన్ని వైపుల నుంచి ఆవహించి దాని మీద బుఱాత్కు విద్యుత్కుని ఏర్పరుస్తుంది.

అగ్ని ఉప్పతవలన యజ్ఞ స్థలములోని వాయువు వేడిక్కు పైకి వెళ్ళటవలన ఆ ప్రదేశాన్ని నింపుటకు చుట్టూ ప్రక్కలను స్వాయమును తీసుకొని మందుకు వస్తుంది. అగ్నిలోని వేడిమి వలన వాయువులోని రోగ కీటాణవులు నశించి పోతాయి.

సూర్యకిరణాలలో “ప్రకాశిని రశ్మి” ఉంటుంది. సముద్రపు ఉపరితలం మీద వీటి తరంగ ధైర్ఘ్యము 2960 A^0 ప్రతి 800 గజాల పైకి వెళ్ళిన కొద్ది ఈ కిరణ తరంగాల పొడుగు 10 A^0 తగ్గుతుంది. 2960 A^0 కంటే తక్కువ పొడుగు గల తరంగముల రోగ కీటాణవులను నాశనము చేయటానికి ఉపయోగ పడతాయి. 2950 A^0 తరంగాలు వాయువుని అయసీకరణము చేస్తాయి. దీనివల్ల వాయువులో ఆరోగ్యము చేకూర్చే తత్వముల పరిమాణము పెరుగుతుంది.

సూర్యకిరణాలలో వేర్చేరు రంగులుంటాయి. రోగ

కీటాణవుల మీద ఈ రంగుల ప్రభావము వేర్చేరుగా ఉంటుంది. ఈ ప్రభావాన్ని గుర్తించటానికి ఒకే పరిమాణము గల తగరపు (టిన్) డబ్బులలో పెరుగుతుంది. వేరు వేరు రంగులు లోపల వైపు వేసి చాలా ఎక్కువ సంఖ్యలో దోషులన్న గదిలో పెట్టారు. సూర్యోదయ సమయంలో అన్ని డబ్బులకు మూతలు పెట్టారు. ఒక్కొక్క మూత తెరచి చూసినప్పుడు నారింజరంగుగల డబ్బులో అన్నింటికంటే తక్కువ సంఖ్యలో దోషులన్నాయి. అగ్ని రంగు కూడా నారింజ రంగులోనే ఉంటుంది. దీనితో అగ్నిహతోత్పవ ఉపయోగము, దాని ప్రభావము స్పష్టమవుతుంది.

యజ్ఞధూమము వల్ల వాయు పరిపుద్ధతే గాక అక్కడున్న స్థలము (పృథివీ) జలము మొదలగు అనేక తత్వాలు పరిపుద్ధ మవుతాయి. అంతేగాక మానవ శరీరములో రోగ నిరోధక, వినాశక అణవుల శాతం పెరుగుతుంది. అందువల్ల అతని ఆరోగ్యము బాగు పడుతుంది. కుండేళ్ళ, ఎలుకల మీద హవన ధూమము యొక్క ఈ శక్తిని పరీక్షించి అది వాస్తవమని నిరూపించారు. అంతేగాక యజ్ఞధూమము యొక్క సాత్మీక లక్ష్మణాలు మేఘాలలో జొరబడి పర్చించి భూమి మీద ఉన్న అన్నము, ఓషధులలో సత్పుగుణ తత్త్వాన్ని పెంచుతాయి. ఈవిధంగా అనేక రకాలుగా యజ్ఞము పర్యావరణములో ఉన్న కాలుష్యాన్ని తొలగిసుంది.

4. మంత్రాల శుద్ధ స్పష్ట ఉచ్చారణ: అనుకూల పరిస్థితులు ఏర్పరచటానికి చాలా ప్రముఖ పాత్రమని వహిస్తాయి. మంత్ర శాస్త్రాలో ముఖ్యముగా గాయత్రీ మంత్ర ప్రయోగము యజ్ఞము యొక్క లాభాలను అనేక రెట్లు పెంచుతుంది.

5. యజ్ఞము చేసే సమయము: ఈనాటి యుగసంధి కాలాలలో విశ్వశాంతి, సముద్రత్వి, సమృద్ధి అనేది ఏర్పడటానికి మనకు బుఱులు అందించిన ఆశ్వమేద యజ్ఞాల కంటే మించిన విధి విధానము లేదు.

**యోగోద్వాగాయేత్త
మాస పత్రిక చదవండి !
చచివించండి !!**

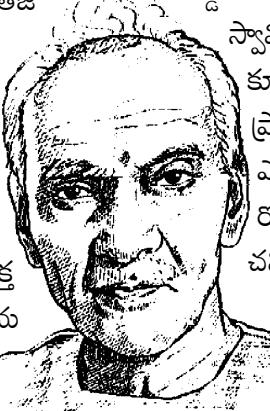
వస్తువులను, మనమ్మెలను కాక ఆదర్శాల ప్రేమించు

ఆశీస్నులు, వాగ్దానాలు

దైవభక్తి - దేశభక్తి సంయోగం చెంబినవేళ

కాలగమనంలో జైలులోని సహచరులంతా స్వామి రామదాసును స్వామి భగత్జీ అని పిలువసాగారు. స్వామి భగత్జీ భక్తిసాగరంలో మనిగి కూడా దేశ స్వాతంత్య ఉద్యమంలో చురుకుగా పాల్గొనసాగారు. స్వామిలో తిరుగుబాటుతత్వమున్నదనెడి భావనతో ఆయనను పోలీసులు నిర్భందించిరి. ఆగ్రాకు సమీపంలోనున్న అంజనేయస్వామి గుడిలో భగత్జీ నివాసం. గుడిలో రాముని పరివారమంతా ఆశీసులై ఉన్నప్పటికి గుడికి హనుమాన్ మందిరమని భగత్జీ పేరుపెట్టట విశేషం. రాముని సంతోషింప చేయుటకు ప్రతిపారు హనుమంతునిలా ఎదగాలని భగత్జీ అంటూ ఉండేవారు. భగత్జీ దృష్టిలో హనుమంతుడు ఒక ఆదర్శభక్తుడు మరియు బలానికి, దైర్యానికి, సాహసానికి, వివేకానికి, జ్ఞానానికి ప్రతిరూపం. హనుమలోని గొప్పగుణాలను పొందుటకే ఆయనను దర్శింప వచ్చిన వారికి ఆయన ప్రేరణినిస్తాడు. యుక్త వయస్సులోనున్న వారికి, యువకులకు దేవాలయ ప్రాంగణంలో స్వామి శిక్షణ తరగతులను నిర్మించేవారు. 8-10 సంవత్సరముల వయస్సు ఉన్నవారికి గత 5 సంవత్సరముల నుండి రామాయణంలోని కథల చెప్పుచూ యోగా తరగతులను నిర్మించేవారు. దీనికి తోడు స్వాతంత్యోద్యమ విషయాలను కూడా వారికి స్వామి బోధించేవారు. భగవాన్ రాముడు అవతరించిన నేలను విదేశీయులు పాలించరాదనెడిది స్వామి నియమం. దీనిని స్వార్థిగా, లక్ష్మీగా గొని హనుమాన్ మందిరాన్ని స్వాతంత్య సమరయోధుల శిక్షణ కేంద్రంగా స్వామి మలిచాడు. ప్రభుత్వ వర్ధాలు దీనిని గమనించిను సరిటైన ఆధారాలు లభింపక స్వామిపై చర్యలు చేపట్టబడిన పోయారు.

వివేషో సాకులు చూపి పోలీసులు స్వామిని నిర్భందించుటకు ప్రయత్నాలు మొదలుపెట్టారు. దీనితో పోలీసులు దేవాలయ

పాలనష్టాన్ని, రోజువారి కార్యక్రమాలపై నిష్టాపెట్టారు. చివరకు ప్రభుత్వ వ్యతిరేక వర్ధాలకు ఆశ్రయ మిచ్చుచున్నాడనేడి ఆరోవణలపై స్వామిని నిర్భందించుట జరిగింది. ఆలయమంతా వెత్తికినప్పటికి పోలీసులకు ఆధారాలు ఏమి కనిపించలేదు. అయినప్పటికి పోలీసులు తమ ప్రయత్నాలను విడువక మందిరంలోని విగ్రహాల క్రింద ఒక రహస్య ద్వారం ఉన్నదని, విగ్రహాలను తొలగించినచో అది బయట పడుతుందని ఆరోపించారు. ఇంతటితో ఆగక స్వామీజీ అభ్యంతరాలను త్రోణిపుచ్చుతూ బలవంతంగా పోలీసు అధికారి విగ్రహాలను తొలగించుటకు పూనుకున్నాడు. దీనిని స్వామీజీ అడ్డగించగా ఇరువురి మధ్య కొట్టాటకు దారితీసింది. దీనితో స్వామి భగత్జీ అధికారిని కొట్టుచుండగా మిగిలిన భక్తులు కూడా చేతులు కలిపారు. దీనితో పోలీసు అధికారి ప్రాణభీతితో అచ్చటి నుండి పారిపోతూ తగిన శిక్షను ఎదుర్కొనేదవని భగత్జీని మౌచ్చరించాడు. మూడు రోజులు తదుపరి ఆ అధికారి అతని ఇంటిలో చనిపోయి ఉండుట జరిగినది. కారణాలు ఎవరికి అంతుచిక్కలేదు. దీనిపై విచారణ చేస్తూ దీనికి వూర్పుం మందిరంలో జరిగిన సంఘటనల ఆధారంగా భగత్జీపై అతని అనుచరులపై కేసు నమోదు చేసి వారిని నిర్భందించారు. ప్రభుత్వ అధికారిని చంపినాడనే అభియోగం స్వామిపై మోపి బెయిలు ఇవ్వని సెక్షన్ క్రింద నిర్భందించుట జరిగింది. స్వామి భగత్జీ తన నిర్భందాన్ని లెక్కించక తన రోజువారి విధులను జైలులో కూడా యదావిధిగా నిర్వర్తిస్తూ తోటివారికి దైర్యం, బలం, వివేకం, జ్ఞానం మరియు వినయాన్ని గురించి బోధిస్తూ ఉన్నాడు. దీనికి తోడు ఇతరులకు వ్యాయామాన్ని, యోగ, ప్రాణాయామాలపై శిక్షణాలను కూడా ఇస్తుండేవాడు. స్వామీజీ ద్వారా శిక్షణ పొందినవారు తగిన లభ్యిన కూడా పొందినమని తెలిపేవారు.

సాధకునికి దైవి సంరక్షణ

సాధకుడు ఎప్పుడు తన జీవితంలో ఉపాయాల్ని వ్యాపారించి ఉన్నాడు.

ప్రపంచ విజేత అగ్రగణ్యాడుగా నిలుస్తాడు తరువాత వారంతా అనుచరులు మాత్రమే

సంఘటనలకు ఆశ్రూజనిత సంఘటనలకు తావివ్యదు. నమ్మకం మరియు సమర్పణ సందర్భానుసారంగా పరీక్షా సమయమందు తప్పక ఆశ్రూర్య సంఘటనలకు చోటు కల్పించునని విశ్వసిస్తాడు. భగత్జీ చాలా శ్రమజీవి. జైలులోని పరిస్థితి చాలా దారుణంగా భరింపశక్యం కాకుండా ఉంది స్వామీజీకి. జైలు బాధ్యతలు నిర్వహించే అధికారుల ప్రవర్తన చాలా లోప భాయిష్టంగా ప్రశ్నారకంగా ఉంది. దీనికి తోడు భారతీయ అధికారులు కూడా భగత్జీ పట్ల అమరాదగా ప్రవర్తించుట చోటు చేసుకుంది. ఇట్లిష్టితీలో నాలుగు నుండి ఐదు వానరాలు జైలులోనికి ప్రవేశించి భగత్జీ చుట్టూరా కావలాగా తిరుగసాగాయి. ఎవరైనా భగత్జీ పట్ల అమరాదగా, అవహేళనగా ప్రవర్తించినచో అట్టివారిని వానరాలు భయపెట్టి సాగాయి.

ఒకసారి కొంతమంది అధికారులు లారీలు చేబూని భగత్జీ వైపు వస్తుండగా మూడు వానరాలు వారిపై మూకుమ్మడిగా దాడిచేసి వారిని రక్కుచు అచ్చటి నుండి పారిపోయేలా చేశాయి. ఇట్లి సంఘటనలు వరుసగా రెండు మూడు సార్లు జరుగుటచే జైలు ప్రాంగణమంతా తన భక్తుని సంరక్షణార్థమై భగవంతుడు తన సేనను పంపాడనెడి వార్త వ్యాపించింది. జైలు అధికారులు ఆ వానరాలను పట్టి బంధించుటకు ప్రయత్నించారు. చివరకు కాల్చివేయాలనెడి ప్రయత్నం చేయగా వారి ప్రయత్నాలు ఫలించలేదు. గత్యంతరం లేక జైలు అధికారులు భగత్జీ పట్ల తమ ప్రవర్తనను, నడవడిని మార్చుకొనక తప్పలేదు. అప్పుడు వానరాలు శాంతించి కొన్ని రోజులకు జైలుని విడిచి వెళ్ళిపోయాయి. తిరిగి కనిపించలేదు.

శ్రీరామ్ కన్నా కొన్ని రోజుల ముందుగా భగత్జీని పోలీసులు నిర్వందించుట జరిగింది. ఆయనపై హత్యారోపణ మౌపబడింది. ప్రభుత్వ లాయరు భగత్జీ హంతకుడని హత్య చేశాడని తగిన బుబువు సాక్ష్యధారాలను కూడా కోర్టులో ప్రవేశపెట్టాడు. ఇన్ని జరిగినా, చిత్రంగా న్యాయాధికారి థాంసన్ ప్రభుత్వ లాయరు చేసిన ఆరోపణలను, ప్రవేశపెట్టిన ఆధారాలను విశ్వసింపక రాఘవ భగత్జీని నిర్దోషి అని విడుదల చేయట జరిగింది. భగత్జీ విడుదల క్షణం నుండి ఆయన చేపట్టిన శిక్షణ తరగతలు, సాధనలు నిలిచిపోయాయి. అప్పుడు భగత్జీ శ్రీరామ్తో ఇలా అన్నాడు - “సాధకుడు ఎల్లప్పుడూ ఆ క్షణంలో ఏమి చేయాలి? అనెడి దానిపై మనస్సు

పెట్టి చేయాలి అంతేగాని భూతకాలాన్ని మరియు ఖవిష్యత్త కాలాన్ని గురించి మనస్సు పెట్టరాదు.”

కారాగారం నుండి విడుదల తర్వాత జంటికి చేరుట

శ్రీరామ్కు తన తల్లి తాయాజీ నుండి ఇలా గట్టి పొచ్చరిక అందింది. “జైలు నుండి విడుదలయ్యాక ఇంటికి వస్తావా? లేక వనవాసం చేస్తావా?” దీనితో శ్రీరామ్ కలత చెంది సిగ్గుతో స్నేహితులకు వీడ్జ్‌లు చెప్పి ఇంటి ముఖం పట్టాడు. ఇంటికి చేరేసరికి శ్రీరామ్ భార్య సరస్వతీదేవి హరతి చేబూని ఇంటి ద్వారం వద్ద శ్రీరామ్కు స్వాగతం పలికింది. తాయాజీ కోడలు వెనుక నిలబడింది. హరతి ఇచ్చి కోడలు వెనుకదుగు వేయగా తాయాజీ ముందుకు వచ్చి నిలబడగా శ్రీరామ్ తల్లి పాదాల స్పృశించి నమస్కరించాడు. తాయాజీ కుమారుని ఆశీర్వదిస్తూ “శ్రీరామ్! నీవిప్పుడూ పూర్తి స్వేచ్ఛాజీవివి. నీవు ఎప్పుడైనా రావచ్చు, పోవచ్చు. ఇంటి బాధ్యతల నుండి నీకు స్వేచ్చ లభించింది. దేశానికి స్వాతంత్ర్యం లభించిన తదుపరి నీవు కుటుంబ బాధ్యతలను చేపట్టవచ్చు” అన్నది. పై మాటలు అన్న పిదప తాయాజీ మోములో తృప్తి మరియు సంతోషం వెల్లివిరిశాయి. తాయాజీ తన కుమారుని దేశ సేవకు అర్పించింది. శ్రీరామ్ మరోమారు తల్లి పాదాల స్పృశించి ఆమె పాదధూళిని తన నుదుటిపై ధరించాడు. ఇంటిలోనికి ప్రవేశించగనే ఊయలలో నిద్రించుచున్న తన మూడు మాసాల కుమారుడు ఆయన కంటబడ్డాడు. తాను జైలులో ఉండగా పెట్టిన పేరుతో ‘బిం’ అని కుమారుని పిలుస్తూ ముద్దాడాడు. భార్య చెంతనే ఉండి ఇదంతా గమనిస్తున్నది. ఆమె తన భర్త పాదాల స్పృశించి “తల్లిదండ్రులుగా ఈ బిడ్డ పట్ల మన బాధ్యత ఏమిటి?” అని భర్తను అడిగింది. బదులిస్తూ శ్రీరామ్ “తాయాజీ మన చెంతనే ఉన్నది. పిల్లల పట్ల తల్లిదండ్రుల బాధ్యత గురించి ఆమె కన్నా చక్కగా చెప్పగలవారెవరు? ఆమె నుండి మార్గదర్శనాన్ని పొందు. నేను వస్తూ ఉంటాను. తాయాజీ నన్ను దేశ సేవకర్పించుట నీవు విన్నావుగా? ఆమె నన్ను తిరుగాడే సాధకునిగా చేసింది.”

దళితులు మరియు వెనుకబడ్డ వర్గాల మధ్య

దళితులు మరియు వెనుకబడ్డ వర్గాల వారు కూడా హిందు సమాజంలో అంతర్వ్యాగమే అని ప్రకటన వెలువడగానే లెజిస్ట్రేటివ్ కౌన్సిల్ వారి ప్రాతినిధ్య సంఖ్య పెరిగింది. దీనితో

మానవని దుష్టర్మలకు మాలం అతని దుష్టచింతనలే

వారికి గల సభ్యత కేటాయింపు రెండింతలైనది. గాంధీజీ తదితర పెద్దలు దానికి వెనువెంటనే తమ ఆమోదాన్ని తెలియజేశారు. ఇరువురి మధ్య కుదిరిన పూనా ఒప్పందం తదుపరి, మూడవ రొండ్ టేబుల్ సమావేశానికి ఏర్పాట్లు ప్రారంభ మయ్యాయి. పూనా ఒప్పందం పిదప రానున్న మార్పులను శ్రీరామ్ ముందుగనే ఊహించాడు. దళితులని పిలుపబడే వారంతా యదార్థంగా మనం సహోదరులేనని శ్రీరామ్ తన సహవరులతో చెప్పసాగాడు. కావున వారికి విడిగా గృహాలు ఉండనవసరం లేదు. అంటరానితనం రూపుమాసిపోవాలి. అట్లే వారిని తాకినంతనే స్నానం చేయాలనెడి ఆచారాన్ని పాటింపరాదు.

ఆవల్ఫేదా గ్రామంలో ఒక ఎత్తైన వేదిక ఉంది. స్థానిక దేవత పాదాలను అచ్చుట స్థాపించారు. అచ్చుట నివాసముండెడి వారిలో ఒకని పూర్ణేకుని స్థానదేవతగా గుర్తించి, పూజించు చున్నారు. శ్రీరామ్ అచ్చుటికి వెళ్లి, వారితో “దళితులు కూడా

హిందూ సమాజంలో గౌరవ మన్వనల అందుకొనుటకు అర్థులు” అని వారికి నమ్మిక కలిగించేలా మాట్లాడారు. అచ్చుటి గుడిసెలోనున్న కస్తుయ్య అనెడి వానిని పిలిచి, ఆ స్థానదేవతను గురించిన వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు. “స్థానదేవతగా పూజింపబడే వ్యక్తి 7-8 తరుల పూర్వం అచ్చుట జీవించాడు. ఆ గ్రామ ప్రజలను బందిపోటు దొంగల నుండి రక్కించాడు బందిపోట్లతో జరిగిన పోరులో అతడు నలుగురు బందిపోట్లను చంపి, తాను తీవ్రంగా గాయాలపొల్లై ఒకవారం దినాల్లో అసువులు బొసాడు.” అని అతడు వివరించాడు శ్రీరామ్కు. శ్రీరామ్ బధులు పఱుకుతూ “స్థానదేవతగా పూజింపబడుచున్న వ్యక్తి తనను తాను బలిదానం గావించుకొని గ్రామాన్ని రక్కించాడు అట్టి వ్యక్తి ఖచ్చితంగా మనందరికి దైవమే. యావత్త గ్రామం ఆయనను పూజించాలి” అన్నాడు.

★ ★ ★

యజ్ఞమహాత్మము

యజ్ఞో వివ్యస్య భువనస్య నాభిః

- అధర్వణ వేదము 9/10/14

యజ్ఞమే సమస్త బ్రహ్మందాన్ని బంధించే నాభిస్థానం.

యజ్ఞః కళ్యాణహేతవః । - విష్ణు పురాణము 6/1/8

యజ్ఞములు కళ్యాణ కారకములు.

యజ్ఞేన హి దేవా దివం గతాః

యజ్ఞే నాసురా నపా మదంతః ।

యజ్ఞేన ద్విషంతో మిత్రా భవంతి యజ్ఞేన సర్వం

ప్రతిష్ఠితమ్ తస్మాద్యజ్ఞం పరమం వదంతి ।

- మహానారాయణీయోపనిషత్తు

యజ్ఞమువల్ల దేవతలు స్వద్ధము పొందారు. అసురులను ఓడించారు. యజ్ఞమువల్ల శత్రువులు కూడా మిత్రులవు తారు. యజ్ఞములో అన్ని గుణములు ఉన్నవి. అందువల్ల శ్రేష్ఠజనులు శ్రేష్ఠకర్మముగా వర్షించారు.

వజ్రో వా అశ్వః

- శతపథ 4/3/4/27

వజ్రమే అశ్వము.

నాస్తికుడు

ఒక నాస్తికుడు ఇట్లు తర్వించసాగాడు - “ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఎవడు లేదు. ఈ ప్రపంచమంతా స్వాభావిక మైనది, జిరిగేవన్నీ ప్రాకృతికమైనవి” ఒకరోజు ఒక యువకుడు ఒక అందమైన చిత్రాన్ని తీసుకువచ్చి నాస్తికుని ముందు ఉంచాడు. నాస్తికుడు ఈ అందమైన చిత్రాన్ని ఎవరు వేశారని అడిగాడు. యువకుడు ఇలా అన్నాడు - “మా శీక్షణ పారశాలలో ఒకచోట కాగితం, బ్రఘులు, రకరకాల రంగులు ఉంచాము. బ్రఘేలన్నీ రంగులలో మునిగి బొమ్మ వేయడం మొదలుపెట్టాయి. ఉన్నట్టుండి, ఈ చిత్రం తయారయింది” ఇది విన్న నాస్తికుడు ఇలా అన్నాడు - “చిత్రం తనంతట తాను ఎలా రూపొందు తుంది? దీనిని ఎవరో మేసి ఉండాలి. యువకుడు జవాబు ఇస్తూ - “ఈ సుందరమైన చిత్రాన్ని ఎవరో ఒకరు మేసి ఉండాలి అంటున్నావు. మరి ఈ ప్రపంచం ఎవరి కర్తృత్వం లేకుండా తనంతట తాను ఎలా తయారపుతుంది? అన్నాడు. నాస్తికుడు తన తప్పుని అంగీకరిస్తూ ఆస్తికునిగా మారాడు.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2010

అనువాదం: ముక్కాపుల రత్నాకర్

దుష్టచింతనలకు ప్రభావితులైనవారు నరపతువులు, నరపిశాచాలుగా ప్రవర్తిస్తారు

కటువైన మాటల వలన కలిగే మానసిక రుగ్మతలు

కటువైన చెడు మాటలు, అపుభ్రమైన, వాసనాత్మక మాటల మూలాలు మనిషి యొక్క గుప్త మనసులో ముద్రించబడతాయి అని స్వరపిజ్ఞానం చెబుతున్నది. అశ్లేష పదాలు వాడెడి మనిషి గుప్త మనసులో ఖచ్చితంగా అశ్లేషత ఉంటుంది. చాలాకాలం మనసులో పేరుకుపోయిన వాసనలు ఈ తిట్లు, చెడ్డమాటల రూపంలో మళ్ళీ మళ్ళీ వెలువదుతుంటాయి.

ప్రతిమాట ఒక రకమైన ఆలోచనా బీజము. మనసులో ముద్రించుకున్న శబ్దం దాని గుణాలను చిగురింపచేస్తూ నలువైపులా విస్తరిస్తుంది. పదే పదే అదే మాటలను అనడం వల్ల, ఆచరణలోకి తేవడం వల్ల పెరిగి ఈ వేర్లు పెద్దవై మహావృక్షంగా మారుతుంది. పదాల (ప్రత్యేకించి తిట్లు) అర్థం తెలియకపోయినా, మెలిమెల్లిగా ఆ పదాలే మంచి లేదా చెడు ఘలితాలనిస్తాయి.

అసభ్య జాతులు లేదా వ్యక్తుల నోటి నుండి వచ్చే చెడ్డ మాటలు, తిట్లు, కోపాన్ని, ద్వేపాన్ని సూచించే మాటల ఉచ్చారణ వల్ల వారి పిల్లల వ్యక్తిత్వం దిగజారుతుంది. పిల్లల మనసు పాలలాగా స్వచ్ఛంగా ఉంటుంది. తల్లిదండ్రులు, చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళు ఏ అశ్లేష పదజాలాన్ని వాడగా వింటాడో, అవే మంచివి అనుకుని వాటిని గ్రహిస్తాడు. పెద్దయ్యాక ఆ మాటల చెడు తాత్పర్యాన్ని తెలుసుకుని చింతించువుతాడు. ఆ మాటలను బట్టే వారి జీవితం మలచబడుతూ ఉత్థాన పత్తనాల చెందుతుంది.

మాటల్లాడే ప్రతిమాట గుప్త మనసుమీద బలమైన సంస్కారాలని ముద్రిస్తుంది అంటారు మనోవైజ్ఞానికులు. ఆ సంస్కారాలే వాతావరణాన్ని ఏర్పరుస్తాయి. ఈ వాతావరణమే జీవితాన్ని నిర్మిస్తుంది. కాబట్టి మన నోటి నుండి పలికే ప్రతి మాటకు జీవితంలో చాలా ప్రాముఖ్యత ఉంటుంది. మాటలే మనిషి భాగ్యాన్ని నిర్మిస్తాయి. మంచి మాటలు, ప్రేరణాత్మక మాటలు, ధర్మ భావాలు, పవిత్ర సంకల్పాలతో నిండి ఉన్న పదాలు ప్రాపంచిక పోరాటంలో గెలుపు ఓటములకు కారణమవుతాయి.

మధురమైన మాటలు జీవితాన్ని రసమయం చేయగలవు. ధార్మిక మరియు వైదిక వాక్యాలతో సూతన ఆలోచనలు, ఘనమైన భావనలు, ఉన్నత సంస్కారాలు సొంతమవుతాయి.

ప్రేరణాత్మక మాటలతో మనిషి కష్టాలను, ఉపద్రవాలను

జయించగలుగుతాడు. ఆలోచనాపరులు, మహర్షులు, కవులు, ధర్మపదేశకులు, మహాపురుషులు చేసెడి ఉపదేశాలు ఎందరో వ్యక్తుల జీవితాలను ప్రభావితం చేస్తాయి. పదాలు (అంటే ఈ సమగ్ర సాహిత్యం) సంగ్రహింపబడి ఉండకపోతే మానవ జాతికి క్రైస్తవులు సంపద చేజిక్కి ఉండేది కాదు. తీవ్రమైన తామసికతను అనుభవించే క్షణాలలో గొప్ప మాటల ద్వారా అభినవ ప్రభావ యుక్తమైన ప్రకాశం ఉదయస్తుంది.

శబ్ద సాధన ద్వారా నిద్రిస్తున్న మానవీయ శక్తులు మేలొంటాయి. మనిషిలో సూతనశక్తి, అధ్యాత సామర్థ్యం ఉదయస్తాయి. నిర్మివంగా పడి ఉన్న వ్యక్తిలో కూడా కొత్త ఆశ, ప్రాణం చిగురిస్తాయి. మొదట్లో కాళిదాసు మూర్ఖుడే. కాని మార్చిక శబ్దాలే కొత్త జ్ఞానాన్ని అతనిలో రేక్తించాయి. భారతీయ మనీషులు ఈ మనోవైజ్ఞానిక తథ్యాన్ని ఆధారం చేసుకుని మంత్ర విజ్ఞాన ప్రక్రియలను కనుగొన్నారు. భారతీయులు ఉచ్చరించే మంత్రాలు నిజానికి జాగ్రత్తగా సేకరించిన శక్తివంతమైన ప్రాణవంతమైన ప్రభర శబ్దాలు. వాటికంటూ ప్రత్యేకమైన అర్థాలుంటాయి. మన ఆచార్యులు వారి అనుభవంతో, జ్ఞానంతో ఏటిని సమకూర్చారు, వారి సంపూర్ణ జీవిత సారాన్ని అందులో నిఖించుకుతం చేసారు. మంత్రాల్లో వాడిన పదాలు సాకారమవడం, జీవితంలో అవి పూర్తిగా అవతరించడం, వాటిని అనుసరించి జీవితమంతా కొనసాగడాన్ని మంత్ర సిద్ధి కలగడం అంటారు. ఈ విధంగా మంత్ర సిద్ధిని సాధించిన వారికి కాయకల్పం జరిగినట్టే.

మంత్ర విజ్ఞానాన్ని నమ్మకపోయినా, శరీరం మరియు మనసుపై సామాన్య స్వరాల ప్రభావం దైనిక జీవితంలో ప్రత్యేకంగా చూడవచ్చు. పదాలు పలికేపుడు ప్రతి హల్లుతో ఒక అచ్చ తోడుగా వస్తుంది. మన సూక్ష్మదర్శకులైన బుపులు వారి దూరధ్వజీతో రథించిన ఈ స్వరాలు శరీరం, మనసు మీద చాలా బలమైన ప్రభావాన్ని చూపుతాయి. ప్రపంచంలోని మిగిలిన భాషల కంబే భారతీయ భాషలలోని గొప్పతనం ఏమిటంటే మాటలడుతున్నప్పుడు ఒక రకమైన సూక్ష్మ యోగిక వ్యాయామం జరుగుతుంది. అందువల్ల మాటల్లాడేవారి శారీరిక, మానసిక ఆరోగ్యాల మీద చాలా బలమైన ప్రభావం ఉంటుంది. అందుకే భారతీయ భాషని దైవ భాష అని పిలుస్తారు.

మానవుని అంతఃకరణలో తెచ్చేడి పరివర్తన ద్వారా మాత్రమే అతనిలో పరివర్తన వస్తుంది

అమ్మలకు సంబంధంచిన కొన్ని విశేషాలు

‘ఆ’ - అన్న స్వరం కంఠం నుండి ఉచ్చరించడం వల్ల హృదయం మీద దాని ప్రభావం పడుతుంది. కాబట్టి ఎన్నిసార్లు ‘ఆ’ అని ఉచ్చరిస్తే అన్నిసార్లు హృదయం యొక్క కార్యకలాపాలు వేగంగా జరుగుతాయి. శరీరంలోని అవయవాలన్నిటికి పరిపుట్టమైన రక్తం హృదయం ద్వారా అందుతుంది. ఏదైనా అవయవం రోగిగ్రస్తమైనప్పుడు, దానికి అందే రక్తం ముందుగానే శుభ్రపరచబడితే దానివల్ల ఆ రోగం పోతుంది. అలా కాకుండా అపుటమైన రక్తాన్నే ప్రవహించనిస్తే రోగం తగ్గదు సరికదా పెరుగుతుంది. ‘ఆ’ అక్షరం శుద్ధరక్తాన్ని ప్రవహింపజేస్తుంది. మంత్రశాస్త్రంలో ఈ స్వరానికి రచనాత్మక శక్తి ఉన్నట్లు గుర్తించారు.

‘ఇ’ - స్వరం ఉచ్చరించినప్పుడు ఊపిరితిత్తుల పై భాగం మరియు ఛాతి మీద ప్రభావం పడుతుంది. అది పై మూడు పక్కలెముకల్ని బలవర్ధకంగా మార్చి, ఆహారాన్ని తీసుకునే నాళాన్ని శుద్ధపరుస్తుంది. మొదడుని స్కియపరిచి, బధ్యకాన్ని తరిచికొడుతుంది, ఊపిరితిత్తులను ఉత్సేజితపరచి పై భాగాన్ని శుభ్రపరుస్తుంది. దీన్ని అభ్యసిస్తే ఉబ్బం, దగ్గ నయమవుతాయి. క్షుయరోగులు, చీకట్లోనూ, ఒంగి పనిచేసేవారు ఈ అభ్యసాన్ని ఖచ్చితంగా చేయాలి.

‘ఈ-తో’ - అని సాగదీసి ఉచ్చరించడం వల్ల గొంతు, మొదడు రెండింటిపై ప్రభావం ఉంటుంది. గొంతు, అంగిలి, ముక్కు హృదయం పై భాగాల క్రియ విశేషంగా ఉత్సేజితమవుతుంది. శ్వాసేంద్రియాలలోని కఫం, శ్లేష్మం మరియు పేగుల్లో పేరుకు పోయిన మలం పూర్తిగా వదిలిపోయిన ఈ అవయవాలన్నీ శుభ్రపడతాయి. శరీర పై భాగం మొత్తం మీద ప్రభావం ఉండడం వల్ల తలనొప్పి హృదయరోగాలకు భాగా పని చేస్తుంది. ప్రత్యేకించి ఎప్పుడూ నిష్టేజంగా, విసుగ్గా, కోపంగా ఉండేవారిపై మంచి ప్రభావం చూపుతుంది.

‘ఉ-ఊ’ - కాలేయం, పొట్ట మొదలైన అవయవాల మీద ప్రభావం ఉండడం వల్ల పొత్తుకడుపుపై భారం తగ్గుతుంది. పొత్తుకడుపు క్రింది భాగాలలో రోగాలతో బాధపడుతున్న స్థీలకు ‘ఉ-ఊ’ ఉచ్చారణ చాలా లాధాయకంగా ఉంటుంది. ఎన్నాళ్ళ నుంచి ఇబ్బంది పెడుతున్న మలబద్ధకం అయినా సరేదూరమవుతుంది. స్థీల గర్భసంచికి కూడా చాలా ఉపయోగం.

‘ఎ-ఐ’ - యొక్క ఉచ్చారణ వల్ల గొంతు, శ్వాసనాళాల మూల స్థానపై ప్రభావం పడుతుంది. కింద్ని ఉత్సేజపరుస్తుంది. పలుమార్లు ఉచ్చరించడం వల్ల మూత్ర సంబంధ వ్యాధులన్నీ

పోతాయి. ప్రత్యేకించి గాయకులు, అధ్యాపకులు, చాలా సేపు మాటల్లదే వక్కలకు చాలా లాభం. నాళాల లోపలి జిగురు పొరలను ఆరోగ్యంగా ఉంచుతుంది.

‘ఒ-ఔ’ - యొక్క ప్రభావం ఉచ్చస్థం మరియు జననేంద్రియాల మీద పడుతుంది. ఉచ్చరించడం బాగా అభ్యసించాక నీరసపడ్డ పేగులు, నరాలు తెరుచుకుని స్వేభావికంగా పనులు చేయడం మొదలుపెడతాయి. ఛాతి మధ్యభాగంలో ఉత్సేజాన్ని కలిగించి నిమ్మానియా వంటి రోగాల నియంత్రణకు తోడ్డుడుతుంది.

‘అం’ - ఉచ్చరించేటప్పుడు నాసిక ద్వారా పీల్చే ఊపిరిలోని ఆక్షిజన్ లేదా ప్రాణవాయువు శరీరంలోని కలుషిత రక్తాన్ని శుద్ధపరుస్తుంది, ఎర్గా మారుస్తుంది. నాసిక ద్వారా ఊపిరి పీల్చడానికి నాళిక మరియు శ్వాస నాళం ఉపయోగపడుతుంది. కాబట్టి ఈ అవయవాలకి ఎలాంటి వికారాలు, రోగాల రాకుండా చూసుకోవడం చాలా అవసరం. ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే మన మహర్షులు ప్రతి బీజ మంత్రానికి చివరన మ్మ లేదా అనుస్వరాన్ని జోడించి, దీర్ఘంగా పలకాలని నిర్దేశించారు. స్వరాలను ఉచ్చరించేటప్పుడు నోరు తెరుచుకుంటుంది, మ్మ లేదా అనుస్వరాన్ని పలికేటప్పుడు పెదాలు మూసుకుంటాయి. మొదట పలికే స్వరాల వల్ల శరీరంలోని వికారాలన్నీ దూరమై, అవి మళ్ళీ ప్రవేశించకుండా మ్మ అనుప్పుడు పెదాలనే పట్టర్లు మూసుకుంటాయి.

‘అః’ - అని ఉచ్చరించినప్పుడు నాలుక మరియు అంగిలి అగ్రభాగాన్ని తాకుతుంది. దీనివల్ల మస్తిష్మ సంచాలనతో పాటు ఒక రకమైన రసప్రావం జరిగి, అది కంఠం ద్వారా శరీరంలోకి ప్రవేశించి రుగ్గుతలన్నింటినీ తొలగిస్తుంది. ఛాతి మరియు గొంతు ఉత్సేజితమై బలవర్ధకంగా మారుతాయి.

ఈ విధంగా ఈ స్వరాలన్నీ శరీరంలోని హృదయం మొదలైన ముఖ్య అవయవాలను ఉత్సేజపరచి, సక్రమంగా సంచాలన జరిపి, రక్తాన్ని శుద్ధపరచి, సమస్త వికారాలను ఉపశమించ చేస్తాయి. శుభ్రమైన రక్త ప్రసరణ వల్ల నరాలు, ఇంద్రియాలు స్వేభావికంగా తమ తమ పనులు చేస్తుంటాయి. బాహ్య రూప స్వరూపాలు, ఆకార వికారాలు బలవడడంతో పాటు అంతరికంగా ఓర్పు, రోగినిరోధక శక్తి వంటి గుణాలు కూడా మెరుగుపడతాయి. తద్వారా ఆధ్యాత్మిక విషయ ప్రవృత్తి కూడా పెరుగుతుంది.

- పూజ్యగురుదేవుల వాజ్ఞాయం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

భావనాశీలురు తమ భావనలతో కాలగమనాన్ని మారుస్తారు

కర్కాండ ఎందుకు ఎలా?-1

కర్కాండ ఎందుకు? ఎలా?

ఇది విశిష్టసమయము! జాగ్రత్తలైనవారందరికి కూడా అసాధారణ లాభము చేకూరగలదు! దేవ-శక్తులు ప్రతికాలము లోనూ తమ అనుగ్రహమును, అనుదాన-వరదానములను ఉదారతాపూర్వకముగా వర్షింపజేస్తూనే ఉంటాయి. అయితే యోగ్యమైన మనోభూమి కలవారికి ఈ లాభము ఒనగూడు తుంది. మీ భావసంవేదలను జాగ్రత్తము కావించుకుని యుగ ధర్మము నిర్వహణలో భాగస్వాములవ్యంది అనేదే మా పిలుపు, వినతి, శంఖారాచము

గురుదేవుల యొక్క ఇంత సారగర్భితమైన ఆలోచనలను శ్రవణము చేసిన పిమ్మట ‘అన్ని శంకలకు సమాధానము లభించినది’ అని తోచిందంటే నమ్మింది! అంధకారమంతా పటాపంచలైపోయింది. సవితా ప్రకాశము నలుదిశలా వ్యాపించసాగింది. నిజముగానే మహాకాలుడు యుగపరివర్తనా మార్గమును దర్శింపజేస్తున్నాడు. ‘21 వ శతాబ్దము -ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు’ ద్వారము తెరచుకుంటున్నది అన్న విశ్వాసమునకు బలము చేకూరింది!!

ముందుమాట

ఈనాడు హిందుసమాజములో కర్కాండల పట్ల సర్వత్రా అవిశ్వాస వాతావరణము వ్యాపించినట్లు కనబడు తున్నది. చాలా కొద్దిమంది జనులే నిష్ట-శర్ధలతో కర్కాండల విధి విధానములను ఆచరిస్తున్నారు. మిగిలినవారంతా అశ్రద్ధ అనే అంధకారములో తిరుగాడుతున్నారు. ఇలా ఎందుకు జరుగుతున్నది అనెడి దానిపై దృష్టి సారించవలసి ఉన్నది.

మనము ప్రపంచములోని ఇతర ధర్మ సంప్రదాయములను పరిశీలించినచో వాటిలో ప్రతిదానికి ఏదో ఒకరూపములో కర్కాండల వ్యవస్థ ఉన్నది, కానీ మన సమాజములో వ్యాపించి ఉన్న విధముగా ఆ సంప్రదాయపు అనుయాయుల మనస్సులో తమ కర్కాండల పట్ల అవిశ్వాసము లేదు అని తెలుస్తున్నది. బహుశా ఉదార-స్వతంత్రచింతనకు హిందూ ధర్మము ఇచ్చినంత సేచు ఆ సంప్రదాయములలో ఇవ్వబడక పోవటమే దీనికి గల కారణము కావచ్చు. ఈ ఉదార-స్వతంత్ర చింతనా పరంపర ఈనాడు హిందూ సమాజములో దురుప యోగమవుతూ కానవస్తున్నది. మన మిడిమిడిజ్ఞానము దీనికి మూల కారణము. దీనితోపాటు మనకు దిశాహీనతను కలుగజేస్తూ, చీకటి గుహల్లో తిరుగాడుటకు విపులను చేసే విలువలు లేని మన దోషపూరితమైన విద్యావిధానమనే మరో కారణము కూడా దీనికి బాధ్యత వహిస్తున్నది.

హిందూ కర్కాండల పట్ల వ్యాపించి ఉన్న భ్రాంతులను

దూరము చేయుటకు మరియు వాటిపట్ల ప్రద్ధాభావనను రేకెత్తించుటకై చాలా తేలికైన, సరసమైన ప్రశ్నోత్తర శైలిలో ఈ పుస్తక రచన సాగింది.

ప్రారంభములో ‘కర్కాండల వివిధ క్రియలు ఎందుకు? ఎలా?’ అనే ప్రశ్నలకు జవాబు చెప్పటకు సరళమైన, లఘు ప్రయత్నము చెయ్యబడినది. దీని తరువాత గాయత్రీ-ఉపాసన యొక్క ఉపాదేయత, గాయత్రీసాధన యొక్క సరళవిధి, ఉపాసన, సాధన, ఆరాధనల త్రివిధ ఉపాయములను మరియు ప్రజ్ఞాయోగమును సైతము సంక్లిష్టముగా తెలియ జెప్పే ప్రయత్నము జరిగింది.

గాయత్రీ పరివారములోని సభ్యులందరూ స్వయంగా ఈ పుస్తకమును తాము చదివి లాభాన్వితులోతారనీ, ఈ పుస్తక ప్రతులను కొనుగోలు చేసి ఇతర నూతన పరిజనులకు చేర్చు ప్రయత్నమును చేస్తారనీ మేము విశ్వసిస్తున్నాము.

కర్కాండ ఎందుకు? ఎలా?

జపము మరియు సిద్ధి : మేము మా జీవితములో కలోరతపస్స చేసిన అనేకమంది వ్యక్తులను దర్శించాము. కానీ వారెవ్వరి లోనూ పరమపూజ్య గురుదేవులకు ప్రాప్తించిన సిద్ధులు దృగ్గోచరమగుటలేదు. అవకాశమును చూసుకొని ఒకరోజు పూజ్యవరులను మేమిలా ప్రశ్నించాము. ‘ఓ గురుదేవా! మీరు గాయత్రీమంత్ర జపము చేశారు. అలాగే ఇతరులెంతోమంది కూడా ఆ 24 అక్షరముల గాయత్రీమంత్ర జపము చేశారు.

మనిషి ఆడంబరాలకు, విలసాలకు తావివ్వక, ఆదర్శాలకు ప్రాముఖ్యతనివ్వాలి. ఇదే మానవీయతకు ప్రతీక

అయితే మీకు ప్రాణించిన సిద్ధి ఆ వ్యక్తులకు ఎందుకు ఉపలభమవ్వ లేదు?

పూజ్యవరులు నవ్వుతూ ఇలా అన్నారు. ‘పుత్రా! ముందుగా మేము మా బహిరంగ-అంతరంగములను వికసింప చేసుకున్నాము. ఆ తరువాత ఈ గాయత్రీమంత్ర జపము చేశాము. ఇలా చెయ్యుకుండా సమస్త ఆధ్యాత్మిక ఉపలభులు ప్రాణించినా కూడా లభించనట్టే మా మనస్సును మేము చాకలి వలె బాగా ఉత్తికి ఆరేశాము. కేవలము జపము చేయుట వలన ఎవ్వరికీ లాభము చేకూరదు.

ఇలా చెప్పిన గురుదేవులు ప్రత్యక్షముగా చూసిన ఒక సంఘటనను వినిపించారు. ‘ఇద్దరూ మహాత్ములు హిమాలయములలో తపస్సు చేస్తుందేవారు. వారు దిగంబరులు, మౌనులు. వారికున్న కొద్దిపాటి స్థలమును సాగుచేయగా వారికి కందమూలములు, ఫలములు లభించేవి. గుహలో నివాసమందేవారు. కందమూలములు తింటూ జీవితమును గడుపుతుండేవారు. ఒక వేసవికాలములో మహాత్ము లిద్దరూ గుహ బయటి ప్రాంతమును శుభ్రవరుస్తున్నారు. తమ తమ గుహల ముందరి ప్రదేశములో ఈ శుభ్రవరిచే కార్యక్రమము ఒకటి రెండు రోజులపాటు సాగింది. ఒకరోజున ఒక మహాత్ముడు మరో మహాత్ముని యొక్క కొద్దిపాటి స్థలమును ఆక్రమించాడు. రెండవ మహాత్మునికి కోపము కట్టలు త్రైంచు కున్నది. వెంటనే బెదిరింపులతో సైగచేస్తూ కోపాంద్రిక్కుడైనాడు. ఇద్దరూ మనులే!! వారి ఈ మానయుద్ధము పెరిగి పెద్దదై పిడిగ్రుద్వులతో కొట్టుకునే పరిస్థితికి దారితీసింది. ఒక మహాత్ముడు మరో మహాత్ముని చెంప పగులకొట్టాడు. రక్తము ప్రవహించింది.’

పూజ్యవరులు ఇలా అన్నారు. ‘హిమాలయ మౌనులు, తాపనులు, గుహలో జీవనాన్ని సాగించే ఈ సాధకుల స్థితి ఇలా ఉన్నదే’ అని మాకు ఆశ్చర్యము కలిగింది. ఇటువంటి సాధకులు తిరస్కరిస్తున్నాము. స్వ-సంస్కరణ జరుగనంతవరకూ దేనిని పొందలేము. మనమ్యులు తమను తాము ఉత్తికి-శుభ్రము చేసుకోనంతవరకు వారికి మంత్రము సిద్ధించదు. ఒకవేళ ఏదోవిధముగా సిద్ధించినా భస్మాసురుని వలె తమను తాము భస్మము చేసుకొనుట తప్ప మరే లాభాన్ని పొందజాలరు. భగీరథుడు లోకమంగళము కొరకు,

పరమార్థము కొరకు సమస్తమును త్యజించి తపస్సు చేశాడు. ఆ తపఃశక్తి, సామర్థ్యముతోనే స్వగ్రహోకములో ప్రవహించే గంగా ప్రవాహమును గోముఖమునుండి భూమి మీదకు తీసుకొని వచ్చాడు. ఒకవేళ భస్మాసురునికి కూడా ఇటువంటి ఉద్దేశ్యమే ఉండి ఉన్నట్లయితే అతను ఎంతోమందికి మేలోనరించ గలిగేవాడు. ‘నేను ఎవరి శిరస్సును చేతితో సృశిస్తానో వారు తక్షణమే రోగవిముక్తులు అగుదురు గాక!!’ అను వరమును భస్మాసురుడు కూడా శివుని నుండి కోరుకొనవచ్చును. కానీ భస్మాసురుడు తనను తాను సంస్కరించుకొనలేదు. లోభ మోహవాసనా తృప్తులు ఉన్నంతవరకూ మనిషి ఉన్నతిని సాధించలేదు. ఈ ఆసుంద్రిప్రవృత్తులు మనజుని పతనోన్నఖుని గావిస్తాయి.

ఆత్మశోధన యొక్క ప్రాథమిక పారశాలలో ఉత్తీర్ణదైన తరువాతనే అధ్యాత్మము యొక్క తొలిమెట్టుమీద కాలుమోపి మున్మందుకు సాగిపోగలము. ఆత్మశోధన చేసుకుంటే ఆత్మవికసన మార్గము తెరుచుకుంటుంది. మేము 24 సంవత్సరముల పాటు బార్లీ రొట్టెలు, మజ్జిగ ఆహారముగా స్వీకరించి జీవించాము. తక్షణము ప్రభావమును చూపించే ఉప్పు, మిర్చి, కారము, మసాలా వంటి పదార్థములను ఉపయోగించలేదు. నాలుకను అదుపులో ఉంచుకున్నప్పుడే జీవాత్మను వశపరచు కొనగలము. మేమిది సాధించాము. స్వాదేంద్రియమును నియంత్రించగలిగితే దశేంద్రియములు, మనస్సు మొదలైనవన్నీ మీకు దానులోతాయి. అందువలన సాధకుడు ముందుగా తన మనస్సును ప్రకూళన కావించుకోవాలి.

ఇలా సాధన చేసినట్లయితే నిశ్చయముగా భగవంతుడిని పొందగలము. అతను జైనుడైనా, ముస్లిం అయినా, బౌద్ధుడైనా, క్రైస్తవుడైనా లేక హిందువైనా సరే తప్పకుండా దైవమును పొందగలుగుతాడు!

సమాధానపూర్వకమైన పూజ్యవరుల యొక్క ఈ భావనలను విని సంతుష్టులమైనాము. మనస్సులోనే అపోహాలు సమాప్తమైనాయి. మా అంతఃకరణమును కూడా ఆనాటినుండి పవిత్రమెనరించుకొనుట ఆరంభించి, గురుదేవుల నీర్దేశానుసారము మేము జీవనసాధనా క్రమమును ముందుకు కొనసాగించాము.

(సంఖ్య 10)

- అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

సానపట్టిన వజ్రం మెరుస్తుంది - కష్టాలనెదుర్కొన్న మనిషి కరుకు తేలుతాడు

సావధానంగా ఉండండి

ప్రకృతి చీకూచింతలు లేని పిల్లల వలె నిరంతరం తన ఆటలలో లగ్గుపై ఉంటుంది. పంచతత్త్వములతో నిండిన ఇసుక, రాళ్ళను ప్రోగుచేయుట, అలంకరించుట, పెంచుట, తగ్గించుట, పాడుచేయుట, ఇవే ఆమె క్రియాకలాపముల కేంద్రభిందువులు. గారిదేవాని తమాషా చూస్తూ ప్రజలు ఆ కుతూహలమును కలిగించు దానిని చూచుటకు గుమి గూడుతారు. హస్తకొశలము, చేతి విన్యాసము యొక్క నైపుణ్యము వారిని ఏవిధంగా ఆనందింప చేస్తుండంటే తాము చేయవలసినవి మరచిపోయి అసందర్భమైన కల్పనలో మనిగి తేలుతుంటారు. ఈ భ్రమ కలిగించే తమాషాలో మనస్సు కూడ సహకరిస్తుంది. నవ్వుట, ఏడ్చుట కూడా జరుగుతుంది.

ప్రకృతి యొక్క ఈ మాయాజాలములో సామాన్య మానవుడు అసాధారణమైన రీతిలో ఇబ్బంది పడుతు, ఉద్యిగ్నుడు, ఖిన్నుడు, విపన్నుడౌతూ కనబడతాడు. అప్పుడప్పుడైతే ఇతను సినిమా తెర మీద కనిపించిన ధృశ్యముల ద్వారా కూడా ప్రభావితుడై చిత్ర- విచిత్ర అనుభూతులలో తన్నయమైనట్లుగా కనిపిస్తాడు. అయితే మొత్తం నైపుణ్యం కెమోరా, ప్రోజెక్టర్, యాక్టర్, డైరెక్టర్ లచే నిర్మించబడిన వల మాత్రమే. కాని చూచేవాడికి మాత్రం, అతనికి తెరపై చలించే నీడ కూడా నిజమనిపిస్తుంది మరియు దానికి కన్నీరు కారుస్తాడు, చిరునవ్వ నవ్వుతాడు, ఆక్రోశిస్తాడు మరియు ఆవేశ పడుట కూడా గమనించగలము. ఇటువంటి విచిత్రములు, కుతూహలం కలిగించే తమాషాలు, తెలివికల వాళ్ళమనుకునే మనమ్ములను కూడా తమ పట్టులో అసాధారణంగా బిగిస్తాయి.

కళ్ళు తెరుచుకున్నప్పుడు, మత్తు దిగినప్పుడు, భగవంతుని దర్శనారు చేరినప్పుడు ఏమిచేశామని అడిగినప్పుడు ఈ పగటి కలలు మనని ఎలా మోసగించాయో తెలుస్తుంది. అప్పుడు ఈ భ్రమలు నెత్తికి ఎక్కి ఎంత దారి మళ్ళించాయో? తమ చుట్టూ మతి భ్రమించిన వాని వలె ఎలా వివశలని చేసి తిప్పుకున్నాయో తెలుస్తుంది.

చిక్కులలో పడుటకంటే

పరిష్కారించుటకు ప్రయత్నము చేయండి

భ్రమను కలిగించే దారులున్న ఈ భవనము నుంచి ఈ మాయాజాలము నుంచి తప్పించుకొనమని తత్త్వదర్శులు పోచురిక చేస్తుంటారు. కాని మూర్ఖతత్త్వమును వదలి బుద్ధిని అనుసరించమనే తెలివిని తలత్తీయకుండా చేసే దొర్మగ్గమును ఏమనాలి? దేవతలకు దుర్దభమైన మానవజీవితంలోని దుఃఖం కలిగించే వినాశమునకు ఇది వృష్టభూమి. ఆశ్చర్య మేమిటంటే చదువు కున్నారు, చదువులేని వారు, తెలివైసువారు, తెలివిలేని మూర్ఖులు అందరూ గుడ్డి గొణ్ణెలవలె ఒకరి వెనుక ఒకరు వెళ్ళు లోతైన గోతులలో పడుతూ దుర్ఘటనలలో చిక్కుకుంటూ ముక్కుతూ మూలుగుతూ ప్రాణం వదులు తుంటారు.

ఇప్పుడు రండి, కొంచెము తెలివితేటలు తెచ్చుకుందాము మరియు తెలివైనవారివలె ఆలోచించడము ఆరంభించాలి. మానవజీవనము ప్రశ్నయొక్క బహుమూల్య సంపద, దానికి స్వయంగా నుండి నుండి తమ మరియు ఇతరులను సమున్నతంగా చేయుట అనే రెండు ప్రయోజనాలు అప్పగించ బడ్డాయి. దీనికారకు తనదైన ప్రణాళిక వేరుగా ఏర్పాటు చేసుకోవాలి మరియు తన ప్రపంచాన్ని వేరుగా ఏర్పాటు చేసుకోవలసి ఉంటుంది. సాటెపురుగు తనకారకే గూటిని స్వయంగా నిర్మించుకుంటుంది. దానినే అప్పుడప్పుడు బంధనముగా భాచిస్తూ ఉంటుంది, ఏదుస్తూ -మొత్తుకుంటూ ఉంటుంది కూడా, కానీ ఎప్పుడైతే వాస్తవస్థితి అనుభూతి చెందుతుందో అప్పుడు మొత్తము గూటిని ఒక దగ్గరకు చేర్చి దాన్ని ఒక ఉండగా చేసుకుని ప్రింగివేస్తుంది. అప్పుడు బంధనాలన్నీ తెగిపోయాయని తెలుసుకుంటుంది. మరియు ఏ స్థితిలో అనేక వ్యధలు, వేదనలూ సహించవలసివచ్చిందో అది శాశ్వతంగా సమాప్తమై పోయిందని తెలుసుకుంటుంది.

ఖచ్చితంగా దీని మాదిరిగానే ప్రకృతిలో ఉన్న రెండవ తధ్యము ఏమంటే ప్రతి మనిషి తన కొరకు తన స్థాయికి

భ్రష్ట మార్గాన్ని పట్టిన మానవని బుద్ధి, అతనిని, అతని అనుచరులను కూడా భ్రష్ట లగావిస్తుంది

తగిన ప్రపంచమును తన చేతులతో తనే నిర్మించుకుంటాడు. అదే సాతెగూడులో అతను తన జీవితమును గడుపుతాడు. అందులో వేరెవరి జోక్కుము లేదు. ప్రాపంచిక అడ్డంకులు మరియు సౌకర్యాలు వెలుగునీడల వలె వస్తూపోతూ ఉంటాయి. వాటిని నిర్లక్ష్ముము చేస్తూ ఏ ప్రయాణికుడైనా తను కోరిన మార్గంలో నిరంతరము ప్రయాణించగలడు. ముందుకు వెళ్ళేవారి కాళ్ళకు సంకెళ్ళు వేయగల ధైర్యం ఎవరికి లేదు. మంచి లేక చెడు స్థాయికి చెందిన ఆశ్వర్య జనకమైన పనులు చేసే ప్రతి వారి యొక్క కథ - గాధ ఇలాగే ఉంటుంది. వారు ప్రతికూల పరిస్థితుల సన్నని తెరను తొలగించి తాను అనుకున్నదే చేస్తాడు. మానవుని దృఢ నిశ్చయంతో కూడిన సాహసం ముందు ఎప్పుడు ఏవిధమైన ఆటంకము నిలబడలేదు మరియు ఇకముందు కూడా నిలబడదు. మనిషి అటువంటి ధాతువుతోనే నిర్మించబడ్డాడు. “మనిషి తన అధ్యాపమును తానే నిర్మించుకుంటాడు” అనే మాటలో పూర్తి నిజమున్నది. అతనే తన చేతులతో పడిపోవటకు గోతిని త్రవ్యకుంటాడు మరియు కోరితే పైకి లేచుటకు పద్ధతిగా ఉన్న మెట్లు గల మీనారును (స్థంభమును) ఎన్నుకోగలడు.

తనను తాను దీని - హీన, దయనీయ, దరిద్ర, అసహజ, అభాగ్య, బాధితులుగా తలచేవారు దుస్సహ పరిస్థితులలో చిక్కుకుని ఉన్నామని అనుకుంటారు. కానీ ఎవరైతే తమలో పైకిలేవగలిగే మహిమాన్వితమైన అంతస్థకు చేరగలిగే శక్తి ఉన్నదని నమ్ముతారో వారు ప్రతికూలతను అనుకూలతగా మార్పుకొనగలుగుటలో కూడ సమర్థులై ఉంటారు. పైకి లేచుటకు ఎవరినుంచైనా సహాయం పొందవచ్చ మరియు తన పతనమునకు కారణం ఇతరులపై నెట్టివేయవచ్చు. కానీ వాస్తవము ఏమిటంటే తన వ్యక్తిత్వము మరియు కర్తృత్వమును ఉన్నతము చేయుటకు మరియు పతనము చేయుటకు తనే బాధ్యుడు అనే సిద్ధాంతము అన్నింటికంటే సరియైనది.

నికృష్టస్థితిలో ఉండేవారి స్థితిపై కనీరు కార్పుడము అనుచితం కాదు. వారికి సహాయము చేయుటకూడా మానవోచిత కర్తవ్యమే. అలాగే అసహాయులని అనబడేవారి మనోబలము పెంచనంతవరకు, వారిలో పురుషార్థపూర్వకంగా ముందుకెళ్ళ సంకల్పం పుట్టించనంతవరకు, బయటనుండి లభించే సహాయం చిరస్థాయి పరిణామం ఉత్పన్నం చేయలేదని

మరచిపోకూడదు. ఉత్సూర యొక్క అయిస్నాంతశక్తి ఎంత శక్తివంతమైనదంటే దాని సహాయంతో నిశ్చయంగా ప్రగతి యొక్క మార్గమును ప్రశస్తము చేయవచ్చును. ఈ సత్యమును కూడా గుర్తుంచుకోవాలి. “భగవంతుడు కూడా తమకు తాము సహాయం చేసుకునే వారికి సహాయం చేస్తాడు.” దీనులు-దుర్వలురైతే ప్రకృతి కూడా వారి చాపు వారినే చాపనీయమని నిర్లక్ష్ముగా వదిలివేసి ముఖం తిప్పుకుని తన దారిన తాను పోతున్నట్లు చూస్తాము. శాస్త్రకారులు మరియు ఆప్తజనులు ఈ తథ్యమును అడుగుగునా ప్రతిపాదించారు.

వేదాంతశాస్త్రములో నాలుగు గొప్ప సూత్రములున్నాయి. “తత్త్వమసి”, “అయమాత్మా బ్రిహమ్”, ‘సో-హామ్’ “ప్రజ్ఞానం బ్రిహమ్”. ఈ నాలుగింటి అర్థం ఒకటే. సంస్కరించబడిన జీవాత్మయే పరబ్రహ్మ. పజం సంస్కరించబడిన బొగ్గు తప్ప మరేమీ కాదు. ఆవిరిగా పైకెగిరిన సీరే ప్రావితజలం (డిస్ట్రీబ్ వాటర్), దాని శుద్ధతపై నమ్మకముంచి దానిని ఇంజెక్షన్ రూపంలో వైద్యశాలలో ఉపయోగిస్తారు. మానవుడు దారి తప్పిన దేవత తప్ప మరేమీ కాదు. అతడు తనపై పేరుకుపోయిన మరికిని, మైలను, కషాయకల్పములను తొలగించి విసిరివేస్తే అతని ముగ్గుమనోహరమైన అతులిత సౌందర్యము చూడ ముచ్చలైనది. గాంధీ మరియు అష్టావక్కుని దృశ్యమాన కురూపత వారి ఆకర్షణ, ప్రతిభ, ప్రామాణికత, మరియు ప్రభావగరిమలో కొద్దిగాపైనా తేడా కలిగించలేకపోయింది. మనమ్ముని యొక్క అంతఃకరణ సౌందర్యము వ్యక్తమైనప్పుడు బాహ్యసౌందర్య మాహోత్సుం ఏమీ వుండదు.

గీతాకారుడు ఈ సత్యమును అనేక సందర్భములలో నొక్కి వక్కాణించాడు. “మానవుడు తనకు తనే శత్రువు మరియు తనకు తానే మిత్రుడు”. మనస్సే బంధనములకు మరియు మోక్షమునకు ఒకే ఒక్క కారణము. “నిన్న నీవు ఉన్నత స్థాయికి చేర్చుకో, పతనము చెందవద్దు”. ఈ వచనములలో - అలంకారము లాంటిదేమీ లేదు. ప్రతి వాక్యము అక్షరసత్యమే. ఒక మహానీయుడు ఇలా అన్నాడు “మనిషి యొక్క ఒక గుప్పిటలో స్వర్ం మరియుక గుప్పిటలో నరకమున్నది. అతను తన కొరకు ఈ రెండింటి నుంచి ఏదో ఒకదానిని తెరుచుటకు పూర్తి స్వతంత్రము కలిగియున్నాడు” (సశేషం)

- అనువాదం: ఊటుకూరి సత్యన్నారాయణ గుప్త

ఈశ్వరుని ప్రేమ ఎవరిమీద ఉంటుందో వారిని అనేక కష్టాలకు గురిచేసి సంస్కరిస్తాడు

స్వేచ్ఛిమ ఆరోగ్య నియమాలు

శరీర ఆరోగ్యానికి, బలంగా ఉండటానికి పౌష్టిక ఆహారం, మందులు వాడుతుంటారు. ఏదైనా రోగం వస్తే డాక్టరు దగ్గరకు పరిగెత్తుతుంటారు. ఈ ప్రయత్నంలో పెద్ద ఉపయోగం కనిపించదు, డాక్టర్లను మారుస్తుంటారు. మందులు మారుస్తుంటారు, వారి దబ్బు సమయం వ్యధా చేసుకుంటుంటారు. కానీ ఆ రోగం అలాగే ఉంటుంది. ఇలాంటి మొండి రోగాలతో బాధపడే వారిని మనం చూస్తునే ఉంటాము. ధనవంతులు పౌష్టిక ఆహారం తీసుకుంటారని చెప్పుకోవచ్చు. టానిక్కులు విటమినులు, శక్కిని ఇచ్చే మాత్రలు కొని తెచ్చుకుంటారు. కానీ ఇవన్నీ తీసుకునే వారి ఆరోగ్యం ఎంత మెరుగయిందో చూస్తే నిరాశే కనిపిస్తుంది. పౌష్టిక పదార్థములతో బలం వస్తే ధనవంతులు పహిల్వానులు కావాలి. కానీ అలా జరగటం లేదు. పౌష్టిక పదార్థములు తీసుకునేవారు దుర్భలంగా ఎందుకు ఉండాలి? చ్యాపనప్రార్ట్, శిలాజిత్తు మకర ధ్వజం మొదలైనవి తయారుచేసే వారు, వాటిపై గొప్పగా ప్రకటనలు ఇచ్చేవారు ముసలివారిగా ఎందుకు అపుతున్నారు? కుర్రాళ్ళగా ఎందుకు ఉండలేకపోతున్నారు? ఆరోగ్యం కొరకు డాక్టర్ల దగ్గరకు పరిగెత్తటంలో మృగత్వష్ట వంటి బ్రాంటికన్స్ మరేమి లేదు. మానవ మస్తిష్కంపై కమ్ముకున్న అనేక అంధ విశ్వాసాలలో ఇది చాలా పెద్దది. ఆరోగ్యం కొరకు పౌష్టిక పదార్థములు, రోగ నివారణ కొరకు మందులు తీసుకొనవచ్చు. వీటిని అవసరం వచ్చినప్పుడు తీసుకోవాలి. కానీ వీటి ప్రభావము తాత్పర్యాలికము, స్వల్పము.

ఆరోగ్యం ఆహారంపై, అలవాట్లపై ఆధారపడి ఉంటుంది. వీటిని సవ్యంగా పాటించకపోతే ఆరోగ్య సంపదను పోగొట్టు కుంటారు. దుర్భలత్వం రోగాలు పీడిస్తుంటాయి. ఈ విక్రూతులను సరిచేసుకోకపోతే ఆరోగ్య సమస్యకు పరిష్కారం లభించదు. వాసనలపై (కోరికలపై), లోభముపై నియంత్రణ సాధించి సంయుమ జీవన క్రమం పొందగలిగితే దాని ప్రభావం ఆరోగ్యం మెరుగుపడటంలో చూడవచ్చు. రోగాలకు కారణము సంయుము లేకపోవడమే. ఆహారమును, అలవాట్లను

సవ్యంగా నిర్ధారించుకుని పాటిస్తే రోగములు వాటంతటవే దూరమవుతాయి. మందులు అవసరం లేకుండానే రోగాలను వదిలించుకోవచ్చు.

డా॥ లుక్కమాన్ ఏమి అంటారంటే మనిషి తొందరగా చనిపోవడానికి కారణం అతని నాలుకే అని అంటారు. తిండి రంధ్రి కలిగిన నాలుక ఉపయోగపడని పదార్థాలను పొట్టలో వేస్తుంది, జీవన మరణ సంకటాన్ని ఉత్పన్నం చేస్తుంది.

ఒకసారి ఒక రాజుగారు దారితప్పి వనవాసుల గ్రామానికి వెళ్ళాడు. పరిచయం లేనప్పటికీ ఆ వనవాసులు రాజుగారికి భోజనం, వసతి, వీలయినంతగా సత్కారములు చేశారు. రాజుగారు వారి మంచితనానికి ప్రభావితం అయి అక్కడ ఒక ఆసుపత్రి నెలకొల్పాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆసుపత్రి ప్రారంభించారు కానీ ఒక్కరోగి కూడా రాలేదు. రాజుగారు ఆసుపత్రి ఎలా ఉందో చూద్దామని ఒక సంవత్సరం తరువాత వచ్చాడు. ఒక్కరోగి కూడా ఆసుపత్రికి రాలేదని తెలిసింది. ఆ ఊరివారిని పిలిచి ఆసుపత్రిని ఎందుకు ఉపయోగించుకోవడం లేదని అడిగాడు. వారు రోగం రాకపోతే ఆసుపత్రికి వెళ్ళడం ఎందుకని అన్నారు. రోగములు ఎందుకు రావడం లేదని రాజుగారు ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు. ఆ గ్రామీణులు ఏమి చెప్పారంటే - “మేము ఎంత ఆకలి ఉన్న ఒక ముద్ద తక్కువ తింటాము. అందువలన రోగములు రావు. ఇంకొకటి మేము ఎంత పరిశ్రమ చేస్తామంటే ఏదైనా రోగం వచ్చినా అది చమటలో కొట్టుకుపోతుంది. రాజుగారికి ఆరోగ్య రహస్యం అర్థమయింది. వారికి ఆసుపత్రి అవసరం లేదని తెలుసుకుని దానిని మూసివేశాడు.

ఎంతోమంది మొదట్లో దుర్భలులుగా, రోగగ్రస్తులుగా ఉన్నప్పటికి వారు తమ పద్ధతులను మార్చుకుని బలవంతులు అయ్యారు. హింద్ కేసరి చందగీరామ మొదట్లో క్షయ వ్యాధి సోకి అకాల మృత్యువుకు చేరువయ్యాడు. ఈ పరిస్థితి నుంచి బయట పడటానికి అతని జీవన విధానం పూర్తిగా మార్చు కున్నాడు. ఆ మార్పు వలన రోగం పోవడమే గాక పహిల్వానుల

మానవత్వం పరిమళించాలన్న అతడు/ఆమె సంకీర్ణత, స్వార్థం, క్షుద్రత తోలగించుకోవాలి

సరసన చేరాడు. విశ్వవిభ్యాత పహిల్వాన్ శాండో కూడా మొదట్లో చాలా బలహీనంగా ఉండేవాడు. ఒకసారి కుస్తి పోటీలకు వెళ్ళి, అక్కడ బలంగా ఉన్న పహిల్వానులను చూసి తన తండ్రితో నేను కూడా అలా అవగలనా అని ఆవేదనతో కూడిన కళ్ళతో అడిగాడు. ఆహారంతో, అలవాట్లలో తగిన మార్పులు చేసుకుని ప్రతి వ్యక్తి దృఢంగా కావచ్చు, దీర్ఘ జీవనం పొందవచ్చని అతని తండ్రి సమాధానం ఇచ్చాడు. శాండో ఏమి చెయ్యాలో తెలుసుకుని వాటిని పూర్తిగా పాటించడంలో నిమగ్నమయ్యాడు. ఫలస్వరూపంగా అతను విశ్వవిభ్యాత పహిల్వాన్ అయ్యాడు.

గాంధీజీ దక్కిణాప్రికాలో ఉన్నప్పుడు అతని పొట్లలో సరిగ్గ ఉండేది కాదు. విరోచనం కావాలంటే ఎనిమా చేసుకొనవలని వచ్చేది. చాలా రోజులు బ్రతికి ఉండనేమానని అనిపించేది. పరిస్థితిని మార్పుకోవాలని ఆరోగ్య నియమాలను పాటించారు. 120 సంవత్సరాలు జీవించేందుకు తయారయ్యారు. ఆయన హత్యకు గురికాకపోతే అన్ని సంవత్సరాలు జీవించగలిగేవారు. 30 సంవత్సరాల వయస్సులో అఖండ బ్రహ్మచర్య దీక్ష ప్రతం తీసుకుని తన జీవన శక్తిని ఆధ్యాత్మంగా అభివృద్ధి చేసుకున్నారు. ఆ ఓజస్సు బలం వలన మహా మానవుల పంక్తిలో చేరగలిగారు.

లోకమాన్య తిలక్ కూడా చిన్నప్పుడు చాలా బలహీనంగా ఉండేవాడు. ఆహారంలో, అలవాట్లలో మార్పు చేసుకుని మంచి బలం ప్రాప్తించుకున్నాడు. ఇలాంటి ఉదాహరణలు అనేకం కనిపిస్తాయి.

ప్రాచీన కాలంలో మానుమంతుడు, భీముడు పాటించిన బ్రహ్మచర్య ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి. బుముల ప్రదేశంలో అక్కడి కష్టసాధ్య పరిస్థితులలో, లోటుపాట్లతో జీవనం చేస్తూ కూడా సంయమం యొక్క ప్రభావం వలన సుదృఢమైన దీర్ఘ జీవనం ప్రాప్తించుకున్నాడు. స్వామి దయానంద సరస్వతి బలం సుప్రసిద్ధం. ఒకసారి ఇద్దరు బలవంతులైన వ్యక్తులు కొట్టుకోవడం చూసి వారి జుట్టుపట్టుకుని బలపూర్వకంగా విడిపించారు. ఇది వారి బ్రహ్మచర్యం యొక్క ప్రతాపమే. అడవులలో ఉండే భిల్లులు సమయశీలురవడం వలన జీవించి నంత కాలం బలంగానే ఉంటారు. ఆరోగ్య సూత్రాలను ఉల్లంఘించకపోతే భగవంతుడు ఇచ్చిన ఆరోగ్యాన్ని జీవిత మంతా తరగకుండా చేసుకోవచ్చు.

సుకారాత్తుని ఎవరో అడిగారు. కామ సేవనం ఎన్నిసార్లు చేయవచ్చు? జీవితంలో ఒకసారి చాలు. దీనితో జీవితాన్ని నాశనం చేసుకోవడం తప్ప మరేమి జరగదని సమాధానం ఇచ్చాడు. ప్రశ్నకర్త సంతుష్టుడవలేదు. దానితో ఆయన ఇష్టం ఉన్నదో లేదో సంవత్సరానికి ఒక్కసారి మాత్రమేనని అర్థం చేసుకోవాలి అని అన్నాడు. ప్రశ్నకర్తకు ఇంకా సంతృప్తి లేదు. అధికాధికంగా నెలకు ఒక్కసారాని ఆలోచించాలి అని అన్నాడు. ప్రశ్నకర్తకు ఇంకా తృప్తి లేదు. సుకారాత్ కోపంతో ఇలా అన్నాడు - “నీకు నచ్చినట్టు ఉండు కానీ చావడానికి సిద్ధంగా ఉండు”.

ఈ మాటలు కేవలం కామసేవనం మీదే కాదు, అన్ని ఇంద్రియ భోగాలకు వర్తిస్తుంది. సంపాదన కంబే ఖర్చు ఎక్కువ అయితే ఆ అపవ్యయం వలన సప్పం కలుగుతుంది. చిచ్చబుడ్డి వెలిగినట్టు వెలిగి జీవన క్షేత్రంలో ఆరోగ్యాన్ని పోగొట్టుకుంటారు.

ఆరోగ్యాన్ని కాపాదుకోవడానికి రెండు ముఖ్య సూత్రాలు ఉన్నాయి. కలోరమైన శ్రమ చేసి బాగా అలసిపోవాలి. గాధంగా నిద్రపోవాలి. బాగా ఆకలివేసినప్పుడే తినాలి. అప్పుడో ఏమి తిన్నా బాగుంటుంది, బాగా జీర్ణమపుతుంది.

శారీరిక, మానసిక ఆరోగ్యాన్ని పెంపాందించుకునేందుకు ఈ స్వర్ణమ సూత్రములు అందరికీ ఉపయోగపడతాయి.

- అనువాదం: ముక్కాముల రత్నాకర్

యుధిష్ఠిరుని ప్రేరణ

యుధిష్ఠిరుడు పాండవులలో పెద్దవాడు. ఆయన సర్వకాలసర్వావస్థల్లోను పెద్దలపట్ల వినయం కలిగి గౌరవంతో మెలిగేవాడు. మహాభారత యుద్ధం ఆరంభంలో కూడా ఈయన యుద్ధభూమిలో భీష్మ పితామహుని, గురువైన ద్రోణాచార్యుని కలసి ప్రణామంచేసి వారి ఆజ్ఞను, ఆశీర్వాదాన్ని స్వీకరించాడు. కుటుంబంలో పెద్దవాడైన యుధిష్ఠిరుని ఆచరణ ప్రభావం మిగిలిన వారిపై ఎంతగా పడిందంటే వారు ఎలాంటి పరిస్థితులలోను, చివరకు ప్రాణపాయ పరిస్థితిలో కూడా అన్న ఆజ్ఞను మీరలేదు. అందుకే అజేయులై నిలిచారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

దైవశక్తితో కూడిన బుధ్మిబలము - సంఘటనా బలము తమ ప్రభావాన్ని రానున్న కాలంలో చూపిస్తాయి

ఆలోచనల వ్యాపకత్వం, శక్తి

ఒకే రకంగా ఆలోచించే వ్యక్తులు ఉన్న ప్రదేశంలోని వాతావరణంలో ఒక ప్రత్యేకత ఉంటుంది. సామూహిక ఆలోచనా శక్తికి ఒక విశేషమైన సామర్థ్యం ఉంటుంది.

స్మృతి భయం కలిగించే వాతావరణం ఉంటుంది. అక్కడ దహన సంస్కరములు జరుగుతుంటాయి. అక్కడికి వచ్చే వారిలో ఎక్కువ మంది వేదనతో, శోకంతో ఉంటారు. క్రమక్రమంగా అక్కడ ఉన్న చెట్లు చేమలు ఆ సంస్కరాలను గ్రహిస్తాయి. అక్కడికి వెళ్ళేవారికి అక్కడ ఒక విశేషమైన నిశ్చబ్దం అనుభవంలోనికి వస్తుంది. కసాయిలు జంతువులను నరుకు తుంటారు, కోస్తుంటారు. చంపబడుతున్న ప్రాణులు బాధతో విలవిలలాడుతుంటాయి. అక్కడ ఉండేవారిలో ఉద్ఘార్త కలుగుతుంది, వారు హాయిగా కూర్చోలేరు, అశాంతి అనుభవంలోనికి వస్తుంది.

సైనికులు దగ్గర ఉంటే దుర్బల మనస్సు గల వ్యక్తులకు కూడా ఉత్సాహం వస్తుంది. అశ్లీల వాతావరణంలో మంచి వ్యక్తులు కూడా కాముక దిశలో వెళ్ళేందుకు ఆలోచిస్తారు. కొంతమంది దృఢమైన మనస్సుగల వ్యక్తులు ఆ వాతావరణ ప్రభావం తమ మీద పడకుండా చూసుకోగలరు. ఆత్మవిశ్వసం గల వ్యక్తులు ఏకాకిగా ఉన్నప్పటికి తాము ఎంచుకున్న మార్గంలో నడుస్తారు. మామూలు వ్యక్తులు గాలి ఎటు వీస్తుంటే అటు కొట్టుకుపోతారు. యుద్ధ వాతావరణంలో అప్పుడు అక్కడ ఉన్న ఆలోచనల ధారతో ప్రేరింపబడి అనేక మంది సైన్యంలో చేరడానికి, శత్రువులతో యుద్ధం చేయడానికి సిద్ధపడుతుంటారు. మనస్సు యొక్క నిర్దేశం ద్వారానే శరీరం యొక్క విభిన్న అవయవములు పనులు చేస్తుంటాయి.

మంచి చెడు పనులకు వ్యక్తి యొక్క ఆలోచనలే కారణం. ఈ ఆలోచనలు ఇతరులను కూడా ప్రభావితం చేస్తాయి. పిల్లలపై తల్లిదండ్రుల, అధ్యాపకుల ప్రభావం విశేషంగా పడుతుంది. ఆ ప్రభావముల ప్రేరణతో పిల్లల నడుషిక ఉంటుంది.

ఒకే రకం ఆలోచనలు గల వ్యక్తులు ఒకచోట చేరుతుంటారు.

లలితా సహార్ప నామములు పారాయణ చేసేవారు ఒకచోట చేరతారు. విష్ణు సహార్పనామ పారాయణ చేసేవారు ఒకచోట చేరతారు. అలాగే పేకాట ఆడేవారు ఒక చోట చేరితే, త్రాగుబోతువాళ్ళు మరోబోట చేరతారు.

ఎవరైనా ఆదర్శవాదులు ఆలోచనా ధారలు అంతరిక్ష మంచటా వ్యాపింపచేస్తే ఏకత-సమతల వాతావరణం సహజంగానే ఏర్పడుతుంది.

ఆలోచనల ప్రవాహాంతోనే ప్రఖుర వ్యక్తిత్వం నిర్మించబడుతుంది

ఆలోచనలలో, భావనలలో ఉత్సుప్పతే అభ్యర్థయానికి ప్రముఖ ఆధారం ఆలోచనలు విధేయాత్మంగా (positive) లేక నిషేధాత్మకంగా (negative) ఎలా ఉంటే అలా వ్యక్తిత్వం తదను రూపంగా తయారపడుతుంది. నిషేధాత్మక ఆలోచనలు మనిషి యొక్క ఆంతరిక శత్రువులు. జీవనక్రమమును అస్తువ్యస్తం చేసే ఈ ఆలోచనలను రాక్షసులుగా పరిగణించవచ్చు. బాహ్య ప్రపంచంలో ఉన్న శత్రువులు ఆర్థికమైన, శారీరకమైన హని చెయ్యగలరు. కానీ ఆంతరిక శత్రువులు మస్తిష్కాన్ని పాడుచేస్తారు. ఈ ఆంతరిక శత్రువులు మిత్రుల వలె కనిపిస్తుంటారు, ఆనందం ఇస్తున్నట్లు భ్రమింపచేస్తారు, చివరికి పతనంలోకి చేరుస్తారు. జీవన చక్రాన్ని అస్తవ్యస్తం చేసే ఈ ఆలోచనలను దైత్యుక్రేణిలో ఉంచాలి.

విధేయాత్మక (positive) ఆలోచనలతో ముందుకు వెళ్ళగలగుతారు, ఎత్తుకు ఎదుగగలగుతారు. ఇలాంటివారు తమ సమస్యలకు తామే స్వయంగా సమాధానం వెతుకుతారు, పరిస్థితిని అనుకూలం చేసుకునేందుకు మానసికస్థితిని మార్చుకోవడంలో పారంగతులవుతారు. అతని ఆలోచనా పరిధి ఆనంతంగా ఉంటుంది.

కానీ ఆలోచనతో మానవ వ్యక్తిత్వ నిర్మాణం జరుగదానికి తగిన పనులు కూడా చేయాలి. చాలామంది ఉదాత్మమయిన ఆదర్శవంతమైన ఆలోచనలు చేస్తుంటారు. కానీ

సద్జ్ఞాన కర్మల సమన్వయమే ప్రగతికి మూలం

వారు దానికి తగిన పనులు చేయరు. ఆలోచనలు పవిత్రంగా ఉన్న ఆచరణ పవిత్రంగా లేకపోతే ఏమిటి లాభం? కొంతమంది సత్యవాదులుగా, ఆదర్శవంతులుగా ధర్మ పరాయణులుగా కనిపిస్తారు కానీ లోపల కలుషితమైన ఆలోచనలే ప్రపణీ స్తుంటాయి. ఆలోచనలు, వ్యవహారం రెండు ఉత్సూష్టమైనవిగా, పవిత్రమైనవిగా ఉండేవారే మహానీయులుగా కీర్తింపబడతారు.

ఏ ఆచరణ అయినా ఆలోచనతోనే మొదలవుతుంది. వాటి స్థాయిని బట్టి వ్యక్తిత్వం తయారపుతుంది. రచనాత్మక ఆలోచనలను ఎంతవరకు పాటించగలిగితే అంతగా అతను సదాచారి, పురుషార్థి, పరమార్థిగా చెప్పవచ్చు. ఈ ఆధారం గానే సుఖశాంతులు లభిస్తాయి. ఆలోచనలు దిగజారితే వ్యక్తిత్వ వికాసం కుంటుపడుతుంది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో అనోచిత్యమైన క్రియాకలాపాలలో మునిగిపోతాడు.

ఎమర్సన్, ఐస్ట్స్ పంచివారు వారి కొత్త ఆలోచనా తీరుతో ప్రపంచానికి కొత్త దిశాధార ఇచ్చారు. వీరు మానవశక్తులతో ఆలోచనా శక్తికి చాలా మహాత్మం ఉన్నదని ఉద్ఘాటించారు ఒక ఆలోచనాపరుడు లక్షల, కోట్ల మందికి సాయుకుడు కాగలడు. ఇలాంటి సామర్థ్యం ఉన్న వ్యక్తి సాధనములు లేనప్పటికి ప్రగతి యొక్క మర్మాన్ని తెలుసుకున్నందువలన ఉన్నతి సాధిస్తాడు. విధేయాత్మక దిశధారను స్పీకరించి మహాపురుషులతో కూడిన దేశాన్ని నిర్మాణం చేస్తారు. ఈ సామర్థ్యం పల్లనే వ్యక్తి కరినాతికరిసమైన భవబంధనాలను దాటి ఆత్మసాక్షాత్కారం చేసుకుంటారు. స్వాళ్ళలోని కాలేజీలలోని చదువుకు వీటికి సంబంధం లేదు. తపశ్శర్య, యోగసాధనల ద్వారానే వీటిని సాధించగలుగుతారు.

స్వాళ్ళు, కాలేజీలలో చదవడం వలన కుశలత, అధిక సంపాదన లాభం ఉంటుంది. కానీ ఉచ్చస్తరీయ వ్యక్తిత్వాల నిర్మాణం ఆలోచనల వికాసంతోనే సాధ్యమవుతుంది. ఉత్సూష్ట ఆలోచనలు ఎక్కడ ఉంటాయో అక్కడ స్నేహ సౌజన్యములు, వికసిస్తాయి.

సామాన్యుల దృష్టిలో దార్శనికులు, ఆలోచనాపరులు, సంతులు, మనీషులు, కళాకారులు లేమిలో ఉన్నట్లు కనిపిస్తారు. కానీ సంపన్ముల కన్నా తృప్తితో, సుఖంగా, శాంతంగా జీవిస్తుంటారు. దీనికి ఒకటే కారణం సామాన్యులు సంపదలను

కూడజెట్టుడంలో నిమగ్నమయితే మహామానవులు మానసిక సాధన, లేక ఆలోచనల పెంపొందించుకొనుటలో నిమగ్నమై ఉంటారు. విక్రతమైన ఆలోచనల దుష్పరిణామమును ఆర్థం చేసుకుని మంచి పద్ధతులను అవలంభించి కష్టములను నుంచి నివృత్తి పొందుతారు. పరమాత్మ మనిషిని సమన్వయాది, మానవతావాది దృష్టికోణముతో సృష్టించాడు. ఇలాంటి ఆలోచనలకు మనీషులు కల్పవృక్షం అనే ఉపమానం ఇచ్చారు. ఇటువంటి వారిలో వారి అవసరాలను అన్నింటినీ తీర్చుకునే సామర్థ్యం ఉంటుంది.

శుభమైన, దృఢమైన ఆలోచనలతో సాష్ట్వక భావములు అభివృద్ధి అవుతాయి. ఆచరణ ఉదాత్తంగా ఉంటుంది. మానసిక శక్తి యొక్క వికాసం జరుగుతుంది. సద్గుణములు ప్రాప్తిస్తాయి. సాధనా స్వాధ్యాయం, సంయమం సేవా అనే ఉపాయ ఉపాచారాలతో ప్రభరమైన ప్రతిభాశీలుల నిర్మాణం, ఉష్మల భవిష్య నిర్మాణం జరుగుతుంది.

- పూజ్యగురుదేవుల వాజ్ఞాయం 22 (1.1) నుండి
అనువాదం: ముక్కాముల రత్నాకర్

పూజ్యగురుదేవుల ఆలోచనల శక్తి

యుగ బుధి వేదమూర్తి తపోనిష్ట పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యుని ఆలోచనలు నేటి అలసిసూలసిన భయశ్రాంతులతో నిండిన మానవాలికి సూతన జీవితాన్ని ప్రసాదించేడి “సంజీవని”. ఎవ్వరెతే వీరి సాహిత్యాన్ని అనునిత్యం పరిస్తూ మనన చింతన చేస్తూ ఉండెదరో అట్టివారి మనస్సులలో ఎల్లావేళలా ఆశను, ఉత్సాహాన్ని, వివేకాన్ని, సాహసాన్ని తరంగాలుగా వ్యాపి చేస్తుంది. అట్లే ఆచార్యుల వారి ఆలోచనలు స్వాధ్యాయం చేసెడివారిని నిరంతరం వివేక శీలురసుగా మరియు సంస్కారవంతులనుగా రూపొందిస్తూ ఆత్మంత శ్రేష్ఠ మార్గంలో ప్రథమ పంక్తిలో ఆసీనులను గావిస్తాయి. పరమపూజ్య ఆచార్య గురుదేవుల ఆలోచనల జీవన మార్గంలో పయనించేడివారికి ఇది సురక్షితం మరియు లాభధాయకం. మీదు ఖిక్కిలి వారిని దారితప్ప నివ్వదు - ఇది సత్యం.

- ప్రజ్ఞా అఖియాన్, 1 ఫిబ్రవరి 2015
అనువాదం: ఎ. శారద

ఉదారత, పవిత్రత, సహకారిత ఈ ప్రపంచాన్ని సుఖంగా సమన్వయంగా, సుందరంగా చేస్తాయి

అతీంద్రియ శక్తుల యొక్క పృష్ఠభాషా

అతీంద్రియంజ్ఞానము ప్రస్తుతము వైజ్ఞానికముగా నిరూపించబడిన సత్యము. సాధారణముగా జ్ఞానేంద్రియముల సహాయముతోనే మనము జ్ఞానమును సముప్పార్థించు కుంటాము. కానీ ఇప్పుడు ‘ఆరవ-జిందియము’ కూడా విశ్లేషించబడిన అంశముగా స్వీకరించబడినది. ఒకొక్కస్థారి మానవుడు ఇంద్రియ జ్ఞానమునకు సంబంధించిన పరిధిని పూర్తిగా దాటిన విషయములను కూడా తెలుసుకొనగలుగు తుంటాడు. అమెరికాదేశమునకు చెందిన మానసిక వైద్య నిపుణులు డా॥ ఎణారీనా తాను ప్రాసిన ‘బియాండ్టెలీప్టీ’ అనే పుస్తకములో ఎంతోమంది వ్యక్తులు వివిధ సమయములలో, ఎంతో దూరములో ఉన్న ప్రదేశములలో జరిగిన సంఘటనల గురించి ఎటువంటి ప్రసారసాధనాలు లేకుండానే సులభముగా తెలుసుకొనగలిగిన సందర్భములను గురించి వివరించారు.

ప్రభ్యాత చరిత్రకారుడు ‘హిరోడోటస్’ క్రీ.పూ. 546-560 సంవత్సరముల మధ్యకాలమునకు చెందిన లీడియారాజైన క్రోశెన్ గురించి వివరముగా లిఖించాడు. ఎవరైనా మంచి జ్యోతిష్యుని సహాయముతో శత్రువుల బారిసుండి తప్పించు కొనపటని రాజు ఆలోచించాడు. మంచి జ్యోతిష్యుడిని వెదికే శ్రేములో రాజు ఆ సమయములో ప్రమఖులైన ఏడుగురు జ్యోతిష్యవేత్తల వద్దకు తన దూతులను పంపి, వాళ్ళు ఆ ఘలానా జ్యోతిష్యుడిని కలిసిన సమయములో సరిగ్గా ఈ సమయములో రాజైన క్రోశెన్ ఏమిచేస్తాన్నాడు? అని ప్రశ్నించి, వారు ఇచ్చిన సమాధానమును తనకు చెప్పవలసినదిగా ఆదేశించాడు. దూతులు జ్యోతిష్యులను కలిసిన వేర్చేరు సమయములలో ఇక్కడ అంటే రాజభవనములో తానేమి చేస్తున్నది ప్రాసి ఉంచు కున్నాడు.

ఆరగురు జ్యోతిష్యులు చెప్పిన సమాధానములు ‘తప్పు’గా బుఱుఫైనాయి. ఉప్పీ అనే ఏడవ జ్యోతిష్యుడు చెప్పినది అక్కరాలా నిజమైనది. దూతులు తన వద్దకు రాగానే ‘క్రోశెన్ ప్రస్తుతము ఒక ఇత్తడిపొత్తలో తాబేలు, గొడ్డె... ఈ రెండింటి మాంసముల

మిక్రమమును వేయిస్తున్నాడు’ అని చెప్పాడట. ఆ సమయములో రాజు సరిగ్గా అదే చేస్తున్నాడు కాబట్టి సంతోషముతో అతడిని పిలిపించి అతడి సలహోలు, సూచనలను పాటించి శత్రువుల బారిసుండి తప్పించుకున్నాడు.

ఇటలీలోని ‘అలోఫోస్స్సెన్సిలిగాడరీ’ అనే ఫాదర్ (పోవ్) సుప్రచేతనావస్థలో ఒక పగటికల కన్నాడు. కానీ ఆ కల నిజమైనది. సరిగ్గా అతడు కలగన్న సమయములోనే రోమ్ యొక్క పెద్దపోవ్ స్వరసుడైనాడు. ఆ సంఘటనను గురించి ఈక్రింది వివరణ ఇవ్వబడినది.

ఆరోజులలో అంటే క్రీ.పూ. 1774లో రవాణా సౌకర్యములు గానీ, తంత్రితపాలావంటి ప్రసారసాధనాలుగానీ ఇప్పుడున్నంత బాహుళ్యముగా లేవు. అంత దూరంలో జరిగిన ఆ సంఘటన గురించి ఆయన తన శిష్యులకు చెప్పినప్పుడు ఎటువంటి ఆధారమూ లేకపోవడముచేత ఆ సమాచారమును ఎవ్వరు విశ్వసించలేకపోయారు. ‘పెద్దపోవ్ ఎలాంటి అస్వస్థతకూ లోనుకాలేదు. మరి ఇంత అక్స్యూట్టుగా పోవ్ మరణం ఎలా సంభవము?’ అనుకున్నారు. కానీ కొన్నిరోజుల తరువాత లిగాడరీ ఎలా వర్రించి చెప్పాడో సరిగ్గా అదే సమయములో, అదే స్థితిలో పెద్దపోవ్ మరణించినట్లు అస్తైన సమాచారము అందినది.

స్వీడన్కు చెందిన ‘ఇమేనుల్ స్వీడన్ వర్గ్’ అనే సాధకుడు అక్కడకు కొన్ని వందల మైళ్ళ దూరంలో జరిగిన ఒక భయంకరమైన అగ్నిప్రమాదము గురించి తన స్నేహితులకు వర్ణించి చెప్పాడు. అంతేకాదు ఆ అగ్నిప్రమాదములో గాయపడిన, మరణించిన వ్యక్తుల పేర్లుకూడా వెల్లడించాడు. తరువాత అతడు చెప్పిన వివరాలు అక్కరములా సంభవించినట్లు బుజువైనది. క్రీ.పూ. 1859 లో జరిగిన సంఘటన ప్రామాణిక సంఘటనల జాబితాలో చోటుచేసుకున్నది.

తప్పిపోయిన మనమ్ముల గురించిగానీ, పోగొట్టుకున్న వస్తువులను గురించిగానీ అతీంద్రియశక్తి సంపన్మూలైన వ్యక్తులు మనకు ఇచ్చిన సమాచారము సరిటైనదే అని నిరూపించ

స్వీ-సంస్కరణ జరుగనంత వరకు దేనిని పొందజాలం

బడినప్పుడు ప్రత్యక్షాధనాలు, ఇంద్రియజ్ఞానము సహాయముతో మనము తెలుసుకొనగలిగిన విషయములు కొంతమేరకు పరిమితమని, మానవుడి రహస్యమయ శక్తుల సహాయముతో సాధారణముగా అసంభవము అనిపించే విషయములను గురించి కూడా ఎంతో తెలుసుకొనవచ్చు' అని అంగీకరించ వలసి వస్తుంది.

విజ్ఞానవేత్త అయిన డా॥ మేరేబర్టటీన్-లేడీవండర్ అనే వ్యక్తిని గురించి ఒక మిత్రుని ద్వారా విన్నాడు. దీనికన్నా ముందు కొంతకాలం క్రితం డా॥ మేరే ఒక విమాన ప్రయాణములో తన సామానంతా పోగొట్టుకున్నాడు. ఆ సామానులో కొన్ని విలువైన కాగితములున్న పెట్టే కూడా ఒకటి ఉంది. విమానానికి చెందిన సంస్థ డా॥ మోరేకు పోయిన సామాను ఎక్కుడా దొరకలేదనీ, అందుకు తగిన పరిహారము చెల్లిస్తామనీ ప్రకటించినది. అతను అందుకు అంగీకరించక దయచేసి తన సామానును వెదకటము ఇంకొంతకాలము కొనసాగించమని అడిగాడు.

ఇప్పుడు మిత్రుడు చెప్పిన లేడీవండర్ గురించి విన్న తరువాత డా॥ మోరేకు ఇంకా ఆలోచన పెరిగిపోయింది. లోలోపల జిజ్ఞాస అధికమైనది. వెంటనే ఆయన లేడీవండర్ను కలవటానికి బయలుదేరాడు. లేడీవండర్ దగ్గరకు వెదుతునే ఆయన మొట్టమొదట 'పారిస్లో నేను పెంచుకుంటున్న పిల్లి పేమెటి?' అని అడిగాడు. లేడీ వండర్ ఆయనను ఆశ్చర్యమునకు గురిచేస్తూ 'భతింసీ' అని సమాధానమిచ్చింది. తరువాత ఆయన తన సామానును గురించి ప్రశ్నించాడు. మీ సామానంతా విమానాశ్రయములో సురక్షితముగా ఉన్నది' అన్న సమాధానం వచ్చింది. ముందర మోరేకు నమ్మకము కలుగలేదు. న్యాయార్కు విమానాశ్రయమంతా ఇదివరకే గాలించబడినది. ఐనా మోరే అక్కడి అధికారులకు ఫోన్స్ చేసి 'మహాశయ!' బాగా నమ్మదగిన వ్యక్తులనుండి మాకు సమాచారము అందినది. మా సామానంతా విమానాశ్రయములోనే ఉన్నదని చెప్పున్నారు. దయచేసి మరాక్క సారి వెదికించండి' అని అడిగాడు. అధికారులు వెదికారు. సామాను దొరికింది.

స్వాజీర్ణికి చెందిన ఆత్మవేత్త అయిన ఫోరెన్స్ అనే మహిళ ఏ వస్తువునైనాసరే స్పృశించి దాని తాలూకు వ్యక్తికి సంబంధించిన సమాచారమునంతా చెప్పగలిగేది. అందులో

80% విషయములు సత్యమని ధృవీకరించబడేవి. తప్పిపోయిన లేదా మిస్టియినవాటిని వెదకటములోనూ, హత్య పరిశోధనలలోనూ, ఇంకా ఇతర ఆన్స్వేషణలలోనూ రక్కకభటులు ఆమె సహాయమును తీసుకునేవారు.

భవిష్యత్తును గురించి తెలుసుకొనగలిగే ఈ శక్తి కొంత మంది వ్యక్తులలో అసాధారణరీతిలో వృద్ధిచెందుతూ ఉంటుంది. రెండవ ప్రపంచమహాయుద్ధములో ఇలాంటి వ్యక్తుల యొక్క శక్తిని రెండువైపులవారూ వినియోగించు కున్నారు. హిట్లర్ యొక్క సలహామండలిలో దివ్యదర్శులైన ఇలాంటి వ్యక్తులు ఐదుగురు ఉండేవారు. విల్యుక్రొప్పే వారికి నాయకుడు.

ఇంద్రియశక్తి మనకు దైనందినజీవితమును నిర్వహించు కొనుటలో ఎంతో ఉపయోగకరమైన పాత్ర వహిస్తూంటుంది. అదే కనుక లేకపోతే మనం జీవించియున్న మాంసపుముద్ద వలె అటూఇటూ తీరుగుతూ మృత్యుపును చేరుకుంటాము. మానవీయ ప్రగతిలో అది సంస్కరించబడటములో జ్ఞానేంద్రియ-కర్మాందియములే ప్రధానపాత్ర వహిస్తున్నాయి.

- పూజ్యగురుదేవుల వాజ్యయం 17 (11.1) నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

పెద్దవాలి బాధ్యతలు

లోనికి నెట్టుకుంటూ వస్తోన్న ఒక త్రాగుబోతును చూచి దళాధిపతి హసన్ "మూర్ఖుడా సర్దుకో, నిలద్రొక్కుకో లేని ప్రక్కంలో ఎన్నడూ బయట పడలేనంతగా ఇరుక్కుపోతావ్" అని పోచ్చరించాడు. దానికి త్రాగుబోతు నవ్వి "నేను ఒంటరివాణ్ణి, నావల్ల జరిగిన పొరపాటుకు శిక్షను నేను ఒంటరిగానే అనుభవిస్తాను. కానీ మీరలాకాదు. మీరు చేసేపొరపాటుకు మీతోపాటు, మీ అనుయాయులు, ఆశ్రితులు అనుభవించవలసి ఉంటుంది" అని పలికి ముందుకు సాగిపోయాడు. విజ్ఞల బాధ్యతలు అతి ఉత్సాహమైనవి. సాధారణ వ్యక్తుల కంటే వారు ఎన్నో రెట్లు సావధానులై విధి నిర్వహణను చేయాలి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

లోభమోహ వాసనా తృప్తులు ఉన్నంతవరకూ మనిషి ఉన్నతిని సాధించలేదు

శ్రమ యొక్క ఫలితం

ఒకసారి స్వర్ణవాస దేవతలు భూమి మీద పరిశీలించుటకు రావటం జరిగింది. వారు భూలోకవాసులు తమను గొప్పగా స్వాగతిస్తారని ఆశించారు.

ఆ రోజుల్లో పొలాల్లోని పంటలు పచ్చగా కళకళలాడుతూ కంకులు బయటకు రావటం చూసిన ప్రజలు పంట దిగుబడి ఈసారి బాగా ఉంటుందని ఎంతో ఆనందిస్తున్నారు. నలు ప్రక్కల అంతా మస్తిగా సంతోషాలు పొందుతూ, ఎక్కడ చూసినా వసంతోట్టవాన్ని జరుపుకుంటున్నారు.

దేవతల వైపు ఎవ్వరూ కన్నెత్తి కూడా చూచుట లేదు. వారు ఆశిస్తున్న స్వాగత-సత్కారాలు ఎక్కడా అగుపడుట లేదు. వరాలు ఇద్దామని గర్వంతో వచ్చినవారు, భూవాసుల ప్రవర్తనతో ప్రొస్ట్రుసిపోసాగారు.

అభావగ్రస్తులైన మానవులు తమకు కావలసిన వరాలను తమ ద్వారా పొందుటకు ఎగబడగలరని, ఇంకా ఏదేంటో కోరతారని వీరు అనుకొన్నారు. యాచకుల కోర్కెలను తీర్చేవారు ఎప్పుడూ కీర్తిని పొందుతూ మాన్యలుగా ఉంటారని అనుకొంటున్నారు. ఇటువంటి కీర్తిని పొంది ఆనందించాలనే కోరికతో ఈ దేవతలు భూమి మీదకు వచ్చారు. ఎవరికి వరదానాన్ని ఇచ్చు శక్తి ఉంటుందో, అలాంటివారు ఆశించుట ఉచితమే.

దేవతలందరికి అంతులేని ఆశ్చర్యం కలిగింది. వారు భూదేవిని ఇలా అడిగారు. “ఇంతకూ ఈ మానవలోకంలో కూడా ఏదో ఒక దేవత నివసిస్తుందా? అది మాలాగానే సమర్థులారా? అటువంటి విషయం మాకింతవరకు తెలియదు. ఒకవేళ అటువంటిది ఉంటే దాని వేరేమి? దాని నివాసమెక్కడో చూపు?

భూమాత చిరునవ్వు నవ్వింది. ఆమె ఒక మనిషిని తన వద్దకు పిలిచి.. అతని అరచేతిని చూపుతూ ఇలా అంది. “ఆ దేవత ఇక్కడుంది. ప్రతి పంట భూమిలో దాని యొక్క విభూతియే విస్తరించి ఉంది. నా పుత్రులందరి పొలన-పోషణ దాని ద్వారానే జరుగుతుంది. సంపద, సమృద్ధి, సఘలత ఇంకా ప్రగతి అంతా కూడా దాని ద్వారానే లభిస్తుంది.

అరచేతిలో వసించేది, కనిపించకుండా ఉన్నది, ఇన్ని విభూతులకు అధిపతి అయిన ఆ దేవత ఇంతకు ఎవరై ఉంటుంది? స్వర్గం నుండి వచ్చిన అతిథులందరికి ఇదొక చిక్కు ప్రశ్నగా అనిపించసాగింది. వారికి దానిని పరిష్కరించే విధానం తెలియనందున తిరిగి భూమాతనే ఇలా అడిగారు” దేవి కొంచెము స్పష్టపరచండి... దాని పేరు, రూపం గురించి మాకు వివరంగా చెప్పండి.”

భూమాత గర్వంతో ఉప్పాంగిపోయి వారితో ఇలా అంది. ఆ దేవత ఏది అంటే “శ్రమ”? నా పుత్రులంతా దానినే ఆరాధిస్తూ దృఢంగా సంకల్పిస్తూ ఉంటారు. వారు నేడు కాకపోతే రేపు ఈ లోకంలో స్వర్గాన్ని స్థాపించగలరు. ప్రతి పొలాలో పచ్చదనంతో కూడిన పైరుని ఈ శ్రమయే తలలు ఊపేటట్లు చేస్తుంది. ఎక్కడెక్కడ ఈ దేవత అర్థం జరుగుతుందో, అక్కడక్కడ విభూతులన్నీ చేతులు కట్టుకొని నిలబడి ఉంటాయి.

ఎక్కడ శ్రమ యొక్క పూజ జరుగుతుందో, అక్కడ ఏ “లేఖి-కౌరత” ఉండదు. ఇందుకౌరకు దేవతలు కష్టపడి ఇంత దూరం వచ్చే అవసరమనేది ఉండదు. ఈ తథ్యాన్ని సత్యాన్ని స్వర్గ నివాసులు తెలుసుకొన్నవారై, తమ నిరుపయోగ స్థితిని, ఇంకా మానవుల ఉపేక్షకు సంబంధించిన రహస్యాన్ని ఆర్థం చేసుకొన్న వారై తమ లోకానికి తిరుగు ప్రయాణమయ్యారు.

- అఖండజ్యోతి, నవంబర్ 1980
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

మాతా గంగా ప్రక్కాశన ఆభయాన్ రద్దు

**యుగశక్తి గాయత్రి మార్గి 2015 మాసపత్రిక
పేజీ నెం. 26లో ప్రకటించిన మే 11 నుంచి 13
వరకు నిర్వహించతలపేట్టిన పైన పేరిష్టు కార్యక్రమం
కొన్ని అనివార్య కారణముల వలన రద్దు గావించ
బడినటి. పారకులు దీనిని గమనించపోదాన.**

- గాయత్రి చేతనా కేంద్రం

అతుశేధనలో ఉత్తీర్ణడైన వాడే ఆధ్యాత్మికతలోనికి ప్రవేశించగలడు

వైదిక ధర్మరక్షణ కోరకు జీవితాన్ని ధారపోసిన శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య

ఇప్పటికి దాదాపు 1200 వందల సంవత్సరాల క్రితం కేరళ ప్రాంతంలో ఒక బాలుడు జన్మించాడు. అతడు అసామాన్య బుద్ధిసంపన్నుడు. నాలుగు, ఐదు సంవత్సరాల వయస్సున్న బాలుడు ఎవరైనారకరకాల భాషలలో, గణితంలో, కావ్యములలో, సంగీతము వంటి అనేక ఉన్నత విద్యలలో బుద్ధికుశలతను ప్రదర్శిస్తే ఆ బాలుడిని ఈనాటి వైజ్ఞానికులు 'అద్భుతబాలుడు' అని పిలుస్తారు. అలాంటిది ఏడు సంవత్సరాల వయస్సులోనే ఈ బాలకుడు అనేక శాస్త్రములను జోపోసన పట్టాడు. అతని యొక్క అసాధారణ ప్రజ్ఞాపాటవముల గురించి ప్రజలు చెప్పుకుంటుంటే విని దేశంలోనే పెద్దపెద్ద విద్యాంసులు, విద్యల పట్ల అమితమైన ఆసక్తి ఉన్న అక్కడి రాజు అందరూ కలిసి అది ఎంతవరకు సత్యమో పరిక్రించాలని వచ్చారు. అంత చిన్న వయస్సులోనే అతనికి అంతటి ప్రజ్ఞాపాటవములు లభించడమనేది ఒక దైవిచమతార్థమని తెలుసుకొని ఆ బాలునికి గౌరవ పూర్వకంగా సమస్యరించి వెళ్ళిపోయారు.

ఈ అద్భుతబాలకుని సంగతి విని కొంతమంది జ్యోతిష పండితులు ఈ బాలునిపై ఏవి గ్రహస్థితులు వని చేస్తున్నాయో తెలుసుకోవాలనే జిజ్ఞాసతో వచ్చారు. ఆయన జన్మకుండలి వేసినప్పుడు అతను ఒక గొప్ప మహాపురుషుడు కాగల యోగ్యడాని తెలుసుకొన్నారు. కానీ ఒక విషయాన్ని గమనించిన తరువాత వారి ముఖం చింతా క్రాంతమైంది. అది చూసిన తల్లి అనుమానిస్తూ ఎందుకలా ఉన్నారని గట్టిగా అడిగింది. విషయం చెప్పేందుకు వారు చాలానేపు తటాపటాయించి చివరకు చెప్పారు 'అమ్మా ఈ బాలుడు దైవిజ్ఞానముతో నిండిన మహాపురుషుడు. అయితే ఇక్కడున్న గ్రహఫలితాలకు అనుగుణంగా ఈ బాలకునికి కేవలం 8 సంవత్సరాల

ఆయుర్దాయమే ఉంది, ఈ బాలుడు తపస్సు చేస్తే అతని ఆయుర్దాయం మరో ఎనిమిది సంవత్సరాలు పెరుగుతుంది.'

శంకరుడనే పేరుగల ఆ బాలకుడు ముందుగా తన జీవితమును దేశము, ధర్మమునకు సేవ చేసేందుకై అర్పించాలని అనుకున్నాడు. తన యొక్క ఈ కోరికను ముందుగా తన తల్లికి తెలియచేశాడు. కానీ వారింట్లో ఉత్తరాధికారులు ఎవరూ లేకపోవడం వల్ల ఆమె అందుకు అంగీకరించలేదు.

అప్పుడు శంకరుడు ఒక ఉపాయంతో తన పని సాధించాలి

అనుకున్నాడు. ఇది జరిగిన కొద్దిరోజుల తరువాత ఒక పర్వదినం రోజు అతను తన తల్లితో కలిసి నదీస్నేహానికి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఈత కొడుతూ తనను మొసలి పట్టుకుని లాక్కుపోతున్నదని కేకలు వేశాడు. అది చూసి కంగారుపడి తల్లి కూడా బీగ్గరగా అరపసాగింది. అప్పుడు శంకరుడు 'తల్లి! నీవు నన్ను శివునికి అర్పిస్తే ఆయన నన్ను కాపాడతారు' అని చెప్పాడు. కొడుకు ప్రాణములను కాపాడుకోవాలని అలాగే ప్రమాణం చేసింది. వెంటనే శంకరుడు ఈదుకుంటూ ఒడ్డుకు వచ్చి తడిబట్టులు మార్చుకొని తల్లికి ప్రణామం చేసి సన్మాన స్వీకారానికి, సద్గురునేవకు తనను అనుమతిస్తే బయలు దేరతానని చెప్పాడు.

తల్లి భోరున విలపించింది. కానీ ధర్మము కొరకు తన జీవితాన్ని అర్పించిన శంకరుడు ఆమె జీవనానికి అవసరమైన ఏర్పాట్లు చేసి నర్సరానది తీరం వైపుగా సాగిపోయాడు. అక్కడి నుండి ఎన్నో వందల మైళ్ళ దూరం వ్యాపించివున్న అడవిని, కొండలను దాటాలంటే ఒక చిన్నబాలునికి అసంభవమే. కానీ ధృథినిశ్చయం కలిగిన శంకరుడు ఎటువంటి భయము, చింతా లేకుండా తన నిరంతర యాత్రను కొనసాగించాడు. చివరకు నర్సరా నదీతీరానికి చేరుకున్నాడు. అక్కడ ప్రాచీన యోగియైన

నాలుకను అదుపులో ఉంచుకున్నప్పుడే జీవాత్మ వశమవుతుంది

గోవిందపాదుల ఆశ్రమం ఉంది. ఆయన వేదాంతశాస్త్రమును సంపూర్ణంగా అధ్యయనం చేసినవాడని ప్రతీతి. శంకరుడు ఆయన వద్ద సన్యాసదీక్ష తీసుకొని వేదాంతమును అధ్యయనం చేశాడు. ఆ తరువాత గురుదేవులు శంకరుని ధర్మము, వేదాంతముల గురించి ప్రచారం చేయమని చెప్పి జీవసమాధి పొందారు.

ఆ తరువాత ఆ బాలసన్యాసి వయోవృద్ధులైన తన గురుసోదరులతో కలిసి కాళికి చేరుకుని అక్కడ వేదాంతములోని నిగూఢ రహస్యములను గురించి ప్రవచనాలు ఇవ్వడం మొదలుపెట్టాడు. దానితో నలువైపులా ఖ్యాతి గడించాడు. ఆ కారణంగా జనం ఆయనను దర్శించుకోవాలని తండోప తండూలుగా రావడం మొదలైంది. శంకరుని శరీరం బాలకునిదే కానీ ఆయన జ్ఞానము, బుద్ధి సంపూర్ణ ప్రోథదశకు చేరుకున్నాయి. ఆయన పెద్దపెద్ద పండితుల ప్రశ్నలకు కూడా సమాధానాలు ఇచ్చి వారి సందేహాలను తీర్చేవారు. మిగిలిన మతాలనన్నింటినీ ప్రక్కన పెట్టి వేదాంత మతమును ప్రతిపాదించాడు.

శంకరాచార్యుల వారు నిర్ణయ సిద్ధాంతమునకు అనుయాయి. వేదాంత సిద్ధాంతమును అనుసరించి ఈ జగత్తంతా మిధ్య, మాయ అనే భావము ఆయనలో ఎంతగా నాటుకు పోయిందంటే ఆయన భారత ప్రజలలో వ్యాపించివున్న సగుటోపాసన వైపు కొద్దిగా కూడా దృష్టి మరల్చేదు. ఆయన ఆత్మస్వరూపము అనే భావన గురించి ఎప్పటికప్పుడు ఇలా చెప్పంటారు.

నిర్ణయో నిష్టియో నిత్యో నిర్వికల్పో నిరంజనః ।
నిర్వికారో నిరాకాలో నిత్యం ముక్తో స్తో స్తో ॥
అహమాకాశవత్త సర్వం బహిరంతరతోచ్యుతః ।
సత్యం జ్ఞాన మనస్తం యత్ప్రయం బ్రహ్మామేవ తత్ ॥

అనగా నేను సత్యగుణ, రజోగుణ, తమోగుణ రహితుడను. నేను శరీరము, ఇంద్రియాలు, ప్రాణము, అంతఃకరణ క్రియా రహితుడను. మూడు కాలాలలోను నా ఆస్తిత్వమున్నది. సమస్త వికల్పాలు, కామ-క్రోధరహితుడను, నిరాకారుడను, అవిద్య రూపరహితుడను. నేను ఆకాశతత్త్వముతో సమానముగా అన్ని ప్రాణిలయందు వ్యాపించివున్నాను. దేశ, కాల, వస్తువుల పరిధి లేని పరబ్రహ్మ ఏదైతే ఉందో అదే నేను.

ఆ నిర్ణయ-భావన ఆయనలో ఎంతగా ధృఢపడిందంటే నిర్వికల్ప సమాధి గురించి తప్ప మిగిలిన భక్తి, ఉపాసన వంటి సాధనల గురించి ప్రస్తావించేవారే కారు. విశ్వకర్మాణ భావన చిత్తములో అప్పుడప్పుడూ ఉత్సవమౌతూనే ఉండేది. కానీ జగత్తు అనేది ‘అసత్యము’ అనే భావన దానిని అణిచి వేసేది. గురువు యొక్క ఆజ్ఞను స్ఫూర్తించుకుంటూ శిష్యులకు, ప్రజలకు వేదాంత-సిద్ధాంతము ఉపదేశిస్తుండేవారు. కానీ ఆయన ఆ పనిని యాంత్రికంగా చేసేవారు. ముముక్షువు దృష్టితో చూస్తే ఈ భావము ప్రశసించదగినదే. కానీ ఇది ఆయన చేయవలసిన సత్య-ధర్మ ప్రచారము, రక్షణ అనే కార్యములకు ఆటంకముగా మారింది.

కాళీ గొప్ప జ్ఞానకేంద్రము. అక్కడ ఎల్లప్పుడూ శాస్త్రచర్చలు జరుగుతూనే ఉంటాయి. అన్ని రకాల ధర్మములలోను ప్రతిపాదన చేసేవారంతా రకరకాల ధర్మాలను ప్రతిపాదిస్తూ ఉంటారు. ఒకసారి ఆయన సమక్షంలోనే జరిగిన ఒక సంఘటన వల్ల ఆయన వేదాంత సిద్ధాంతమునకు ఒక రూపాన్ని ఇవ్వాలసి వచ్చింది. ఆయన జీవితములోని ఒక ప్రసిద్ధ సంఘటన గురించి అందరూ చెప్పేది - ఒకసారి శంకరులవారు గంగానది ఒడ్డుకు వెళుతుంటే ఆయనకు ఒక ఛండాలుడు ఎదురువచ్చి నిల్చినాడు. ఆయనతో పాటు నాలుగు పెద్ద కుక్కలు కూడా ఉన్నాయి. అతను మద్యం మత్తులో ఊగుతూ, తూలుతూ వస్తున్నాడు. అతను తనకు తగులుతాడేమో అనే అనుమానంతో శంకరులు నేను వెళ్ళేందుకు దారి పదిలి ఒక ప్రక్కగాపో అన్నారు. ఛండాలుడు ఆయన మాటలు పట్టించుకోకుండా నడుస్తూనే ఇలా అన్నాడు-‘ఎవరు ఎవరికి తగులుతారు? సర్వత్రా ఉన్న ఒకే వస్తువు తప్ప మరేముంది ఇక్కడ? దేని స్వర్ఘకు భయపడి నీవు తప్పుకొని పోతున్నావు? ఆత్మను ఎవరూ స్పృశించలేరు. ఏ ఆత్మ నీలో ఉన్నదో అదే ఆత్మ నాలోను ఉన్నది. మరి నువ్వు దేనిని దూరంగా పొమ్ముంటున్నావు, నా దేహమునా? నా ఆత్మనా? ఈ మాటలు విన్న శంకరునిలోని బ్రహ్మజ్ఞానము వెంటనే అసలైన సత్యస్థితికి చేరుకుంది. ఆయన మనస్సులోనే ఆ ఛండాలుని తన గురువుగా భావించి నమస్కరించారు. ఈ సంఘటన విన్న వారంతా సాక్షాత్తు ఆ కాళివిశ్వనాథుడే ఛండాలుని రూపంలో వచ్చి శంకరులకు ఉపదేశం చేశారని చెప్పుకున్నారు. కేవలము సిద్ధాంతమునే అంటిపెట్టుకొని ఉండకుండా ప్రజాభిప్రాయమును

స్వాదెంద్రియమును నియంత్రించిననాడు దశేంద్రియములు మనస్సు, మీ వశంలో ఉంటాయి

కూడా స్వికరించి ధర్మస్తాపనా కార్యము చేయగలిగే మార్గమును ఆ ఛందాలుడు ఆయనకు చూపించాడు.

ఈ సంఘటన జరిగిన వెంటనే ఆయన తన జీవిత లక్ష్యమును చేకూర్చే పనిని ప్రారంభించారు. ఆయన తన ప్రముఖ శిష్యులతో పాటు బదరికాశ్రమమునకు చేరుకున్నారు. అక్కడ బ్రహ్మసూత్రాలకు భాష్యమును రచించారు. వాటితోపాటే పదకొండు ప్రముఖ ఉపనిషత్తులకు, భగవద్గీతకు కూడా భాష్యము ప్రాశారు. ఈ మూడు గ్రంథాలు కలిపి ‘ప్రస్తాన త్రయము’ అనే పేరుతో ప్రసిద్ధిచెందాయి. ఇంతేకాదు ధర్మ ప్రచారకులు ఎవరైనా ముందుగా ఈ మూడింటిపై విద్వత్తుతో కూడిన భాష్యమును రచించి తమ అభిప్రాయమును ప్రతిపాదించగలిగితే వారు ‘ఆచార్య’ అనే పదవికి అర్థులని భావిస్తారు.

అప్పటికే భారతదేశమంతటా వ్యాపించియున్న బౌద్ధ, జ్ఞానములనే అమైతిక మతములను ఖండించాలనే నిర్ణయానికి శ్రీశంకరులు వచ్చారు. అయితే అంతకుముందే శ్రీకృమారిల భట్టు ఆ పనికి శ్రీకారం చుట్టారని తెలిసి వారిని కలవాలనే ఉద్దేశ్యంతో ప్రయాగకు వెళ్లారు. అక్కడ కుమారిలభట్టు శ్రీశంకరుల వారిద్వారా ప్రభావితులైనప్పటికీ అక్కడి పరిస్థితుల కారణంగా ఆయనకు సహకరించలేకపోయారు. ఆ వెంటనే ఆయన దేహాశ్యాగము చేశారు. దేహాశ్యాగము చేసేముందు ఆయన మహిషుతీ నగరములో ఉంటున్న తన శిష్యుడు మండనమిత్రుడు తనకంటే గొప్ప విద్యాంసుడని, శంకరులు వెళ్లి అతనిని కలిస్తే అతను వారికి సహకరించగలడని కూడా తెలిపారు. మండనమిత్రుడు ఆ కాలంలో భారతదేశంలోనే ప్రసిద్ధికెక్కిన గొప్ప విద్యాంసుడు. శంకరులవారు అతనితో శాస్త్రచర్చ చేసి ఆయన తన సిద్ధాంతమును ఒప్పుకునేలా చేశారు. ఆ తరువాత ఆయన చివరివరకు వారితోనే ఉంటూ గొప్ప సహాయకుడిగా తయారైనాడు.

బౌద్ధులను పరాజితులను చేసి వైదికమతము యొక్క గొప్పతనాన్ని, ఉన్నతిని చాటిచెప్పేందుకు శ్రీశంకరుల వారికి పాశుపత, తాంత్రిక, శైవ, మహాశ్వర, వైష్ణవముల పంటి ఎన్నో సంప్రదాయాల వారిని ఎదుర్కొపలసి వచ్చింది. వారంతా ధర్మానికి ఒక వికృతరూపాన్ని కల్పించి ప్రజలలో ప్రచారం చేసి జనబాహుళ్యమును చెడుమార్గములోకి మళ్ళీంచారు. ఇలా తయారైన వారిలో ఉగ్రవైరవుడనే కాపాలికుడు ఒకడు. అతను

ప్రతీకారం తీర్ముకోవాలనే లక్ష్మణతో మారువేషంతో కపటంగా శంకరుల వారి శిష్యునిగా చేరాడు. చేరిన తరువాత అవకాశం కోసం ఎదురుచూశాడు. ఒకరోజు అవకాశం రాగానే శంకరుల వారిని కొట్టడం మొదలుపెట్టాడు. అయితే అతని వాలకాన్ని ముందు నుండి గమనిస్తున్న శంకరుల వారి శిష్యులు అతనితో అప్రమత్తంగానే ఉంటున్నందువల్ల వారు వెంటనే అతనిని ఎదుర్కొన్నారు. ఇంతలో శంకరుల వారిని కాపాడాలని పరుగున వచ్చిన పద్మపాదుడు ఆ కాపాలికుడిని వధించాడు. ఈ విధంగా యాత్రలు చేస్తూ సుధన్నుడనే రాజుతో కలిసి ఆయన ప్రచారం చేస్తుండగా కర్ణాటకలో ఉండే కాపాలికులకు మహంతు అయిన కుచక్కుడు తనకున్న వేలాదిమంది శస్త్రధారులైన అనుయాయులతో శంకరుల వారిపై ఆక్రమణ చేశాడు. అయినప్పటికీ రాజైన సుధన్నుడు తోడుగా ఉండడం వల్ల, ఆయన తన సైన్యంతో వారిని తరిమికొట్టారు.

ఈవిధంగా ఆయన భారతదేశమంతటా ధర్మ ప్రచారం చేసి అస్సాం చేరుకోగానే అక్కడ ఆయనకు శాక్తమతాచార్యులైన అభినవగుప్తునితో తలపడవలసి వచ్చింది. ఆ చర్చలో ఓడిపోయిన అభినవగుప్తుడు పైకి శంకరుల వారి శిష్యునిగా చేరినప్పటికీ లోలోపల రగులుతున్న ప్రతీకారాన్ని తీర్ముకోవాలని రహస్య ప్రయోగాలు చేసి శంకరుల వారి శరీరంలో భగందరవ్యాధిని ప్రవేశపెట్టాడు. వారి శిష్యులు వారికి చికిత్స, ఉపచారాలు చేస్తామంటే శంకరుల వారు ఒప్పుకోలేదు. అది తన ప్రారబ్ధముగా స్వికరించి ఎటువంటి చికిత్స ప్రయత్నాలు చేయినివ్వేలేదు. కానీ అప్పటినుండి తన చేయవలసిన కార్యములన్నీ ఏలైనంత త్వరిత్తరగా పూర్తిచేసి ధర్మమార్గములో ప్రసన్నతాపూర్వకంగా జీవించే విధానానికి శ్రీకారం చుట్టారు. ఆ సందర్భంగా ఆయన తన శిష్యవర్గమునకు అంతిమ ఉపదేశమిస్తా ఇలా చెప్పారు -

‘శిష్యులారా! మీరంతా దైవత్యమును పొందుటయందు, ముమ్ముక్షుపులకు ఉపదేశములిచ్చుటయందు సావధానులై ఉండడి. మీ ప్రయత్నాలు చేస్తూ ఉండండి. త్రోటకుడు ఉత్తరదిశ యందు జ్యోతిర్మర్గమును, పద్మపాదుడు తూర్పుదిశయందు గోవర్ధనమరమును, హస్తమలకుడు పశ్చిమదిశయందు శారదామరమును, సురేశ్వరుడు దక్షిణదిశయందు శృంగేరి మరమును స్థాపించి ఎటువంటి భేదమూలేని తమతమ అద్వైత జ్ఞానమును దైర్యముతోను, ధృఢనిశ్చయముతోను నిరంతరము

వజ్రం సంస్కరింపబడిన బౌద్ధ తప్ప మరేమి కాదు

ప్రచారము చేస్తూ ఉండాలి. మిగిలిన శిష్టులంతా ఈ నలుగురిని గౌరవించాలి. అధికారము చేతిలో ఉన్నవారంతా వైదిక మార్గమును అవలంబించాలి. దురాచారములకు అలవాటు పడిన వారిని సంస్కరించాలి.'

శంకరులు ఒకరోజు ప్రాతఃకాలమునే లేచి నదిలో స్నానము చేసి తిరిగివస్తుండగా సహసా అనే ఘండాలుడు ఆయనకు తగిలాడు. ఆ స్వర్ప తగలగానే శంకరాచార్యుల వారు కుపితులై తనను అవవిత్తం చేసిన దోషాన్ని ఆరోపించి కోపగించారు. ఆయన రోషమును చూసిన ఘండాలుడు సవ్వతూ, "మహానుభావా! సన్యాసి నుండి మొదలుపెట్టి మహాపురుషుడి అయ్యావు. వేదశాస్త్రములు చదివి పండితుడిని అయ్యావు. కానీ తుచ్ఛమైన దేహాభిమానమును మాత్రము వదలేకపోయావు. అటువటిప్పుడు మిమ్మల్ని మీరు సంపూర్ణ సాధువు అని ఎలా అనుకుంటున్నారు. అది ఉచితంగా అనిపించడం లేదు. అందరి శరీరాలలోను ఒకే ఆత్మ ఉంటుంది. ఈ సత్యమును నిరూపించని మీ సన్యాసములో పరిపూర్ణత లేదు. ఇది ఒక ఆడంబరమే" అన్నాడు.

ఘండాలుడి మాటలతో శంకరాచార్యుల వారి కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి. ఆయనకు తనలోని అసంపూర్ణత ఏమిటో అర్థమైంది. దాన్ని పూర్తి చేసుకునేనుడై తిరిగి ఫోరార్థపస్సును ప్రారంభించారు. ఈసారి ఆయన అధ్యాత్మము యొక్క సత్యస్వరూపమును హృదయంగమం చేసుకొని వెంటనే తన కర్తవ్యమార్యములో సాగిపోయారు. ఆయన అట్క నుండి కటక్ వరకు, కన్యాకుమారి నుండి కాశీరం వరకు కాలినడకన యాత్ర సాగించారు. ఆ యాత్రా సమయంలో ఆయన ఎన్నో వ్యాఖ్యానాలు ఇచ్చారు. ఉద్దండులైన గొప్పగొప్ప విద్యాంసులతో శాస్త్రచర్చలు చేసి ధర్మము యొక్క సత్యస్వరూపమును అర్థము చేసుకునేనుడు, అర్థముయ్యులా చెప్పేందుకు వీలుగా సభలను నిర్వహించారు. ఆయన ధర్మప్రచారము కొరకు చిద్విలాసుడు, విష్ణువుక్కడు, హస్తమలకుడు, సమితిపాణి, జ్ఞానవ్యధుడు, భానుగర్భిక్కడు, బుధీలో బ్రహ్మవంటి త్రోటకాచార్యులు, పద్మనాభుడు, సుస్థిర కీర్తిపంతుడైన మండమిత్రుడు, కృష్ణ దర్శనుడు వంటి దేశమునందలి ఉద్ధండ పండితులను సంఘరీతపరచి ఒకే త్రాటిమీదకు తీసుకువచ్చారు. దానితో వేదధర్మ అనుయాయులతో కూడిన ఒక విశాలమైన ధర్మాన్వేషం తయారుచేయబడింది. వారి ద్వారా సంపూర్ణ భారతదేశములో

ధర్మమును సంస్కరించడమనే కార్యము ఊపందుకుంది. వారంతా కలిసి దేశాన్ని ఒక ఊపు ఊపారు. వారియొక్క అఖండ ప్రయత్నముల ఫలితముగా ప్రజల మనస్సులలో ధర్మమునకు సంబంధించి ఉన్న భ్రాంతులన్నీ తుడిచి వేయ బడ్డాయి. దేశమంతటా వైదికధర్మము యొక్క శంఖ నాదము మారుప్రోగింది.

శ్రీశంకరాచార్యుల వారు కర్మనిష్ట కలిగిన ధర్మవీరులు. అయినా ఆయనలో ఉన్న భగవందరము వగిలిపోయి వెలుపలికి వచ్చింది. వైద్యులు ఆయనను ఎక్కుడికి కదలవద్దని, లేదంటే చాలా ప్రమాదమని చెప్పారు. కానీ శంకరాచార్యుల వారు విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి సిద్ధంగా లేరు. ఆయన తన శరీరము కంటే తన తన కర్తవ్యమే మహాత్మపూర్ణమైనదని, ఆ కర్తవ్యమే అసంపూర్ణంగా ఉంటే విశ్రాంతి తీసుకోవడం సాధ్యం కాదని చెప్పారు. ఎంత కష్టం కలిగినా ఆయన నిరంతరము పని చేస్తానే ఉండేవారు. చివరికి 30 సంవత్సరాల చిన్న వయస్సు లోనే ఆయన జగద్గురు పదవిని పొంది ఈ ప్రపంచం నుండి నిప్పుమించారు.

- పూజ్యగురుదేవుల వాజ్యయం 50 (1.95) నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి వల్లిల్లీనివాస్

మన దోషాలను ఎత్తిచూపుట మన మంచిక

సామ్రాట్టు వృషమాతంగ శీలుడు మంచి నడవడిక గల క్రేష్టమైన వ్యక్తి. అతని సేవ కొరకు ఒక పరిచారిక పస్తుండేది. "ఒకరోజు మీ నుండి దుర్మాసన పస్తున్నది, నేను మీకు సేవ చెయ్యలేను" అని తెల్పు విచిత్ర అయిన్నది. సామ్రాట్టుకు కోపం వచ్చినా దానిని అణచుకొని ఆయన్నేద వైద్యులను పిలిపించాడు. వారు పరీక్ష చేసి వృషమాతంగుని దంతములలో ఉన్న వ్యాధికి చిగుళ్ళ కుళ్ళపోవడం వలన దుర్దంధ పస్తున్నదని నిర్ధారించి చికిత్స చేశారు. తరువాత సామ్రాట్టుకు ఆ దుర్దంధం పోయి మంచి ఆరోగ్యం ప్రాప్తించింది.

మన దోషాలను ఎత్తిచూపే వారి మీద ఎష్టుడు కోపం తెచ్చుకోకూడదు. అది మన మంచికే అని తెలుసుకోవాలి.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2010
అనువాదం: ముక్కాముల రత్నాకర్

మానవుడు దారి తప్పిన దేవత

సాధన చేస్తూ సాగిపోతే సాధించలేనిదేముంది?

అనగ ననగ రాగ మతిశయల్లుచునుండు
తినగ తినగ వేము తియ్యనుండు
సాధనమున పనులు సమకూరు భరలోన
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ.

“విశ్వదాభిరామ వినురవేమ” అను మకుటంలోనే వేమున తన విశ్వ ధృష్టిని చూపించాడు. తాను విశ్వమంతా వ్యాపించిన వాడట. అంటే తాను చెప్పిన నీతులు వర్తించని వారు ఎవరూ లేరని, మూర్ఖులను, సుబుద్ధులను, హీనులను, ఉత్తములను, రాజులను, పేదలను, స్త్రానబలిమిగలవారిని, లేనివారిని అందరినీ, అన్ని విధాల తట్టి లేపి హితబోధ చేసే వేమున చెప్పిన పద్యాలలో ఆసిముత్యం లాంటి పద్యమిది. ఎందుకంటే ఈ పద్యం యొక్క భావం మనకి అందరికీ, అన్ని వేళలా పనికి వస్తుంది.

దీని ప్రభావమేమిటంటే పాడగా పాడగా గొంతు విప్పారి. తినగా తినగా చేదు తియ్యానైనట్టే కష్టపడితే సాధించలేని పనులు లేవు. దృఢ సంకల్పం ఉన్నప్పుడే, ఏ పనెనా చేసి తీరాలన్న పూనిక ఉన్నప్పుడే, అది సమకూరుతుంది.

అయితే విజయమనేది ఒక్క రోజులో రాదు. ఒక్కరోజులో అద్భుతాలు జరిగిపోవు. రోమ్ ఒకరోజులో నిర్మింపబడలేదు. ఎంతో కలోర శ్రమతో ఎన్నో గంటల సాధనతో నిర్మింపబడింది. సాధన మనిషిని నిష్టాతుని గావిస్తుంది. సంగీత ప్రపంచంలో వయోలిన్తో విశ్వవిభ్యాతి గడించిన ఫ్రిట్ క్రిస్లర్ని ఒక ఇంటర్స్ట్యూలో ఒక పాత్రికేయుడు ‘మీరు వయోలిన్ని ఇంత బాగా ఎలా వాయించగలుగుతున్నారు?’ మీ చేతుల్లో ఏదో మాయ ఉండనుకుంటా. మీరు నిజంగా అదృష్టవంతులు... లేకపోతే ఆ వేళ్ళ అలా ఎవరికి కడలలేవు...’ అని ప్రత్యుంచాడు. అప్పుడు క్రిస్లర్ జవాబిస్తూ... ‘నేను నిజంగా అదృష్టవంతుణ్ణే. ఎందుకంటే ఆ అదృష్టమే లేకపోతే నాకు ప్రతిరోజూ సాధన చేయాలనే సంకల్పం ఉండేది కాదు. నేను వయోలిన్ మీద సాధన చేయిని రోజున నాకు నిద్ర పట్టదు. నేను ఎందుకు అదృష్ట వంతుణ్ణి అయ్యానంటే నేను కొన్ని వందల గంటలు వయోలిన్ మీద సాధన చేశాను కాబట్టి, ఇప్పటికీ కూడా

సాధన చేస్తాను. ఇప్పటికీ కూడా నా సాధన కొనసాగుచున్నది.

నేను ఒక్క నెల రోజులు సాధన చేయకపోతే తేడాని ప్రేక్షకులు గుర్తించగలరు. నేను ఒక్క పక్కం రోజులు సాధన చేయకపోతే నా జట్టులో ఉన్నవారు తేడాని గమనించగలరు. ఒక్క వారం నేను సాధన చేయకపోతే, నా భార్య నా సంగీతంలోని తేడాను ఇట్టే పసిగట్టగలదు. అట్టే నా సంగీతంలో తేడాను నేను స్వయంగా గమనించగలను. కాబట్టి నా విజయ రహస్యం నా అదృష్టం కాదు, అది నా నిత్యసాధన వల్లనే అని అన్నాడు.

ఇంకో సందర్భంలో ఫ్రిట్ క్రిస్లర్ (Fritz Kreisler)ని తన ప్రదర్శన అయిపోయిన తరువాత ఒక అభిమాని కిలిశాడు. అతడు క్రిస్లర్ ప్రదర్శన ముగిసిన వెంటనే వేదిక వద్దకు వెళ్ళి క్రిస్లర్తో “మీరు వయోలిన్ మీటడి పద్ధతి పరమాద్భుతం... మీలా వయోలిన్ వాయించే స్థితికి నేను చేరుకోవాలంటే నా జీవితాన్నంతా ధారపోయాలి” అని అన్నాడు. దానికి క్రిస్లర్ “నేను కూడా నా జీవితాన్నంతా ధారపోశాను” అని సమాధాన మిచ్చాడు.

ప్రతి గొప్ప విజయానికి శ్రమ చాలదు, కలోర పరిశ్రమ కావాలి. సరస్సులో విహరించెడి బాతును గమనించినచో అది ఎంతో ప్రశాంతంగా, నిశ్శలంగా నిలచి, తన చుట్టూ ఉన్న పరిసరాలను అనందంగా అనుభవిస్తున్నట్లు మనకి కనిపిస్తుంది. వాస్తవంగా అది తాను ఉన్న చోటున నిశ్శలంగా ఉండేదుకు తన కాళ్ళను తరచుగా నీటిలో కదిలిస్తూ ఉంటుంది.

ఒక కళలో నిష్టాతుడగుటకు కావలసినది అదృష్టం కాదు, కలోర శ్రమ. ఎన్నో కోట్ల ప్రయత్నాల ఘలమే విజయం. దీనికి ఉదాహరణగా ఇటలీకి చెందిన ప్రఖ్యాత చిత్రకారుడు, శిల్పి, కవి మరియు ఇంజనీరు అయిన మైఫేలాంజెలో. తాను చేపట్టిన అన్ని రంగాలలోను అద్భుతమైన ప్రతిభ కనబరచాడు. 16వ శతాబ్దంలో ఇతనికి లభించిన ప్రాచుర్యం మరే ఇతర కళాకారునికి లభించలేదు. ఎంతో సుప్రసిద్ధమైన పేటా మరియు దేవిడ అనే శిల్పాలను తన 30 యేళ్ళ వయసులోపే సృజించాడు.

మనమ్ముని అంతఃకరణ సౌందర్యం ముందు బాహ్య సౌందర్యం వెలవెలపోతుంది

అతనిని సభలో సన్మానిస్తూ అందరూ వేసోళ్ళ పొగుడుతూ అతనిని ఇంద్రుడు, చంద్రుడు, బ్రహ్మలాంటి సృష్టికర్త అని పొగిడారు. దీనికి సమాధానంగా మైఫేలాంజిలో “వినప్రత ఉట్టిపడుతూ “నా చేతిలో, నా మెదడులో ఏవేవో శక్తులు దాగి ఉన్నాయని మీరు ఉహించుట సరికాదు. నన్ను మీరు కీర్తించుచున్న దానికి ఇది నా పూర్వజన్మ సుకృతమని భావిస్తున్నాను. నేను అహర్నిశలు శ్రమించి ఈ చిత్తరువును మరియు శిల్పాలను తీర్చిదిద్దాను. ఇదేరీతిలో మీరు శ్రమించినచో నా శిల్పాల, చిత్తరువుల కన్నా మించిన వానిని సృజించగలరు. నా చేతులు అలుపెరుగకుండా ఉలిని, కుంచెను పట్టుకొని నేను ఉహించిన శిల్పం, చిత్తరువు పూర్తి అగుసంత వరకు విశ్రమించవు. ఉలిని, కుంచెను పట్టుకున్నప్పుడు నా చేతులు పూర్తిగా నా మనస్సు ఆధీనంలోనే ఉంటాయి. నా మనస్సు నేను చేసిన పనికి సూటికి సూరు మార్పులు ఇచ్చేంతవరకు నా చేతులు నొప్పి పెట్టావు. అదేవిధంగా నా మెదడు, మనస్సు విశ్రమించవు. నా మనస్సులో కల్పన చేసిన కళాఖండానికి కించిత్తు తేడా వచ్చిన నా మెదడు అంగీకరించదు. అవసరమైతే మొత్తం కళాఖండాన్నే తిరస్కరిస్తుంది. అనుకున్న రీతిలో చిత్తరువు రానిచో నా మనస్సు ఎన్నటికీ సంతృప్తి చెందదు. ఇదే ప్రభ్యాత శిల్పాలు, చిత్రకారుల వెనుక ఉన్న విజయ రహస్యం.”

600 సంవత్సరాల క్రితం జీవించిన ‘మైఫేలాంజిలో’ని ఇప్పటికీ ఈ ప్రపంచం గుర్తుంచుకొని అతని విజయాలను స్మృతించుచున్నది.

‘మైఫేలాంజిలో’ ని గురించి మరొక ఉదాహరణ: కొత్తగా ఐపిఎస్ పదవులకు ఎంపికైన వారికి శిక్షణిచ్చెడి సంస్థ సర్వార్థ వల్లభభాయి పటేల్ జాతీయ పోలీసు అకాడమీ (SVPNPA) పైదరాబాదులో ఉన్నది. దీని ప్రవేశద్వారం వద్ద ఆహ్వానిస్తూ తళతళ మెరుస్తూ నల్లని మార్పుల్ శిల రహదారిని రెండుగా చిలుస్తూ దర్శనమిస్తుంది. ఈ శిలకు నిర్ధిష్టమైన ఆకృతి లేదు, సుమారు అయిదు అడుగుల పొడవు, రెండు అడుగుల వెడల్పు గల ఆ శిల నల్లగా నిగినిగలాడుతూ ఒక సందేశాన్ని ఇస్తూ ఉంటుంది. ఆ శిల క్రింద ఈ విధంగా చెక్కబడి ఉంది.

“మైఫేలాంజిలో”ని ఒకరు ఈవిధంగా ప్రశ్నించారు. “మీరు అద్భుతమైన శిల్పాలను ఎలా చెక్కగలిగారు? మీరు చెక్కిన ప్రతి శిలలో జీవం ఉట్టిపడుతుంది. ఇది కేవలం మీకు మాత్రమే

ఎట్లు సాధ్యమైనది” అని ప్రశ్నించారు. దీనికి జవాబుగా మైఫేలాంజిలో “నేను చెక్కడానికి ముందుగానే ఆ శిలలో నా ఊహలలోని శిల్పం దాగి ఉంది. దానిని వెలికితీయుటయే నేను చేసిన పని” అన్నాడు. ‘మైఫేలాంజిలో’ దేవిడ్ పేరుగల శిల్పాన్ని చేక్కుప్పుడు ఒక బాలుడు వచ్చి ఈ రాయిని ఎందుకు కొడుతున్నావని అడుగగా జవాబుగా మైఫేలాంజిలో “ఈ రాయిలోపల ఒక దేవదూత బంధింపబడి ఉన్నాడు. తాను ఆ దేవదూతను విదుదల చేస్తున్నానని” చెప్పాడు.

పై సందేశానికి జతచేసి పోలీసు శిక్షణ అకాడమీ వారు ఈ క్రింది వాక్యాలను చెక్కించారు.

“మీలో కూడా (ఐపిఎస్ శిక్షణ పొందెదివారిలో కూడా) ఒక మంచి ఐపిఎస్ అధికారి దాగి ఉన్నాడు. ఆ మంచి అధికారిని వెలికి తీయుటకు మాకు అవకాశం ఇవ్వండి”

అట్లే మనలో కూడా నిద్రావస్తులో ఒక విజేత ఉన్నాడు. ఆ విజేతను మేల్కొల్పుటయే మన ముందున్న సవాలు. మనలో ఉన్న మత్తును వదిలించుకొని ప్రేరణాత్మకంగా మనం ముందుకు సాగాలి. మనం విజేతలమవ్వాలంటే అందరికన్నా ఎక్కువ కష్టపడాలి. మనలో దాగి ఉన్న అంతరవాణి మనలను సదా హెచ్చరిస్తూ ఉంటుంది. అది మనలను మన బాధ్యతల గురించి ఎప్పటికప్పుడు ఉద్ఘాటిస్తూ ఉంటుంది.

ఒకనాడు దేవిడ్ పేరిట ప్రసిద్ధి చెందిన శిల్పం 18 అడుగుల ఎత్తుగల శిల. ఎందరో దానిని శిలగానే చూసారు. ఒక్క మైఫేలాంజిలో మాత్రమే దానిలో దాగి ఉన్న దేవిడ్ అనే దేవదూతను దర్శించగలిగాడు. తదనుగుణంగా దానిని శిల్పంగా మార్చాడు.

విజేతలైనవారు అదృష్టం పట్టటం వల్ల విజేతలైనవారనెడిది సత్యుదూరం. వారిని అదృష్టం వరించేంతగా వారు శ్రమించారు అనెడిది సత్యం. వెలుపలి నుంచి చూస్తే విజేతల జీవితాలు ఎంతో అదృష్టంతో కూడి ఉన్నవనీ మనం భావించవచ్చు. కానీ విజయం కోసం వారు పడిన శ్రమ, తపన మాటల కందనిది. ఒక్కటి మాత్రం యదార్థం - శ్రమించెడి వారినే అదృష్టం వరిస్తుంది. మైఫేలాంజిలో మరియు త్రిస్తర్ వంటివారి జీవితాలు దీనికి నిలువెత్తు ఉదాహరణలు.

- మీరు “లీ”లు పుస్తకం నుండి లీ అద్దంకి లీధర్బాబు, ఐ.ఎ.ఎన్. సౌజన్యంతో

మానవుడు తనకు తానే శత్రువు, తనకు తానే మిత్రుడు

సర్వోత్తమ ఐశ్వర్యము (విభూతి) - విద్య

మనిషిలోని అన్నింటికన్న గొప్ప విశిష్టత ఏమిటి? మనిషికి నిజమైన గౌరవమని దేనిని చెప్పుతారు? మనిషికి గల దైవి (విభూతి) సంపద వాస్తవంగా ఏమిటి?

శాస్త్రకారులు ఖై ప్రశ్నలకు జవాబును ఈ క్రింది పదాల ద్వారా అందించారు.

**గతేః వ్యసి గ్రాహ్యా విద్యా సర్వత్తునా బుద్ధిః ।
యద్యపి ప్రయాస్తు ఘలదా, సులభా సాజ్ఞయన్నని ॥**

అర్థము: ఓ! మానవులారా! వయస్సు మళ్ళిన తదుపరి కూడా విద్యనభ్యసించుటకై ప్రయత్నించినచో, మీరు నిశ్చితంగా బుద్ధిమంతులే. (ఎలనన విద్య మానవునికి గల సర్వోత్తమ ఐశ్వర్యము). విద్య ఈ జన్మలో ఘలితాలనివ్వనప్పటికి మరు జన్మలో తప్పక మీకు అది సులభతరమవుతుంది”.

విద్య రూపంలో ఎవ్వరి వద్దనైతే ధనమున్నదో వారే నిజమైన మనుజులు. జ్ఞానహీనుడు జంతువులతో సమానం.

అతడు నరపతువే. విద్యవలన మానవ జీవన సార్థకమవుతుంది. అత్యవికాసానికి తోడ్పడుతుంది. ప్రపంచంలో విద్యకు మించిన నేస్తము అవిద్యకు మించిన శత్రువు లేరు. విద్యవలన మనమ్మునికి సమాజంలో, పరివారంలో మరియు జీవితంలో ఆనందం, ఉల్లాసం, గౌరవం మున్నగు సుఖ సంతోషాలు లభించుటేగాక చివరలో మోక్షాన్ని సిద్ధింపచేస్తుంది.

అవిద్య లేక అజ్ఞానం అన్ని అపజయాలకు మూలం. జన్మతః మనుష్యులు కొద్దిపాటి తేడాలతో పుడతారు. కాని విశిష్ట క్షేత్రాల ద్వారా జ్ఞానలభ్య పొంది శిక్షణ మరియు విశిష్ట అధ్యయనంతో మనిషి తనతోటివారిని అధిగమించి ముందుగు వేస్తాడు.

ఒక విచారశీలుని మాటలలో “విద్య నవయువకునికి సహాయకారిగా నిలచి ధనవంతుని, కీర్తిమంతుని చేసి దృఢమైన వ్యక్తిత్వ సుఖాన్ని అందించేడి సాధనగా నిలుస్తుంది. విద్యాజ్ఞనతో మనిషి చక్కని ఆలోచనాపరునిగా ఎదిగి, ఏకాగ్రతతో శ్రమశీలుడవతాడు. విద్య మన సమృద్ధికి ఆభరణం, ఆపదలలో రక్కణగా మరియు అన్ని సమయాల్లో మనోల్లాసాన్ని అందించేడి సాధన. విద్య యొక్క అంతిమ లక్ష్యం పరమాత్మను

తెలిసికొనుటే.

మనుష్యుని జీవిత పరీక్షలో గెలిపించెడి గేటురాయి అతనికి ఘర్యులు నుండి లభించిన ధన, సంపద, లేక భూములు వ్యక్తిగతిలు కావు. అట్టే అతనికి గల రూప శోందర్శులు కానేరవు.

కేవలం అతనికిగల బుద్ధి, సద్జ్ఞానం, సద్యుద్ధి మరియు వివేకములు తోటివారిలో అతనిని ప్రత్యేక క్రేష్ట వ్యక్తిత్వంగల వానిగా నిలబెడతాయి. నిజం చెప్పాలంటే మనిషికి గల యోగ్యత, విద్యత మరియు ప్రతిభలే అతనికిగల గొప్పతనానికి గేటురాయిగా నిలుస్తాయి.

విద్యాదానం ఒక గురుతర బాధ్యత

అధ్యాపక వృత్తి అన్నింటికన్న కలినమైన పని. ప్రాచీన కాలంలో ఎవ్వరైనా అన్ని విధాలా ఉత్తమ విద్యాన్గా రూపొందుటకు సాహసించవచ్చును. ఎవ్వరైతే అక్షర జ్ఞానంతోపాటుగా మనిషిలోని ప్రతిభను వికసింపజేయగల సమర్థత కలిగి ఉండెదరో అట్టీవానికి శిక్షణ ఇచ్చేడి బాధ్యత అప్పగించుట జరుగుతుంది. మనుష్యుని త్రేపునిగా చేసి ఉన్నత స్థానానికి ఎదిగేలా చేసెడిదే విద్య.

కౌరవులకు మరియు పాండవులకు బాల్యంలో అప్పుశస్త విద్యలలో శిక్షణ నిచ్చుటకై సమర్థుడైన ఆచార్యుని అవసరం దృతరాష్ట్ర మహర్షోరాజుకు కలిగింది. రాజగురువుగా సమర్థుడైన వ్యక్తి రాజుకు కనిపించలేదు. కేవలం శస్త్రవిద్యను నేర్చించుటకు, ఎవ్వరైనా సరిపోతారు. కాని సైతికంగా ఉన్నతిని ప్రదర్శిస్తూ, సద్జ్ఞానాన్ని, విద్యతను మరియు ప్రతిభాపాటవాలను ఒకదాని వెంట ఒకటిగా అన్నింటిని మేళవించగలిగిన వ్యక్తిత్వంగల వ్యక్తి కావలసి ఉంది. ఒకరోజు ద్రోణాచార్యుడు, రాజుగారి కొలువులోనికి ప్రవేశించుట జరిగింది. ధనుర్విద్యలో ద్రోణాచార్యునికి గల ప్రతిభాపాండిత్యాలను గుర్తించిన మహారాజు ముగ్గుడై, ఆయన వద్ద ఉంచినచో రాజకుమారులు ఒప్పుముఖ ప్రజ్ఞాపంతులయ్యెదరని భావించాడు.

ఇట విద్య కాదు - అవిద్య

ఆధునిక విద్య యొక్క స్వరూపం ఘర్యులో మారిపోయింది. దీనిలో సైతిక శిక్షణ మరియు వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి స్థానమే

మనిషి యొక్క ఒక గుప్పిటలో స్వర్ణం మరియుక గుప్పిటలో నరకమున్నది

లేకున్నది. బుద్ధిమాన్యతను పెంచెడి ప్రయత్నం శుభ్యం. విద్యార్థులలో బలమైన వ్యక్తిత్వ నిర్మాణానికి, శ్రమశీలత నిర్మాణానికి, ఆత్మ విశ్వాస నిర్మాణానికి, ఉత్సాహం, సాహసం, ఓర్పు మరియు సాత్మ్యకతల పెంపొందించెడి శక్తి నేటి విద్యా విధానానికి లేకున్నది.

స్వతంత్ర ఆలోచన శక్తిని, వివేకశీలతను, బుద్ధిని, పరిస్థితులను ఎదుర్కొని పోరాడి గెలువగల సామర్థ్యాన్ని అందించజాలని విద్య నిస్తేజం మరియు ప్రాణశక్తిపొన్మైనది.

నేటియుగం విద్యార్థులకు ఇటువంటి విద్యనందించుట చాలా బాధాకరం. ఈ రీతిగా మన అసంబ్యాకమైన విద్యార్థులు కళలు, శాస్త్ర మరియు వాణిజ్య పట్టాలను (డిగ్రీలను) పొంది సమాజంలో అడుగిడుచున్నారు. ఇట్టి వీరిలో మోసం, కపటం, ధూర్థత, దుష్ట చరిత్ర, ఖ్యాపణ్ణమై మోజు, విలాసాలు, ద్వేషం మరియు అహంకారాలు తప్ప మరేమి ఉత్తమమైనవి కనిపించకపోవుట మిగుల విచారించదగ్గ విషయం.

నేటి కలియుగ విద్యార్థుల నైపుణ్యం దేనిలో దాచబడ్డాయి. చిన్న చిన్న విషయాలకై హడ్టాల్ చేయుట, హింసకు దిగుట, లూటీలకు అల్లర్లకు దిగుట, తగాదాలకు పోవుట, పరీక్షలలో నకిలీ విద్యార్థులు హోజరగుట స్టీల పట్ల అసభ్య ప్రవర్తన, అటీల పద ప్రయోగానికి పొలుచుట. శక్తికి మించి భారీగా ధనాన్ని ఖర్చు చేయుట, సినిమాలకు, పికార్లు ధూమపానం, ఇత్యాది పనులు నిత్య దర్శనాలు కృత్యాలుగా మారాయి. స్వతంత్ర ఆలోచనలకు హద్దులు లేకుండా పోయాయి. ఆలోచనలలో పరాధీనతకు స్థానం కలుగుట అవిద్యకు సంకేతమే.

ఏ జ్ఞానమైతే మనమ్యులలో ఉత్తమ సంస్కారాలను జాగ్రత పరుస్తుందో, మనమ్యులలో సరోవర్తమ తత్త్వాలను వికసితం చేస్తుందో, వారిలోని అత్యుత్తమ వృత్తులను పెంపొందింప జేస్తుందో, అట్టి విద్య కావలసి ఉన్నది. జ్ఞానం మనమ్యులను సాహసికుల గావిస్తుంది. స్వావలంబులనుగా చేస్తుంది. దీనిని మాత్రమే విద్య అని పిలచుటకు తగినది.

ఆధ్యాత్మిక యొక్క బహు ప్రకాశము

మనమ్యనికి సరియైన దిశానిర్దేశాన్ని చూపుతూ, ఉన్నతికి సరియైన మార్గాన్ని చూపుతూ, జీవితానికి సరియైన ప్రకాశాన్ని అందించెడిదే ఆధ్యాత్మికత. ఇట్టి ఆధ్యాత్మికతను జాగ్రత

గావించెడి పనిని మొదటి సుందే ప్రారంభించవలసి ఉన్నది. వివేకాన్ని మేల్కొల్పిని విద్య, పతితులనుగావిస్తుంది. దీనినే స్వభావంగా మార్పుతుంది. మనమ్యులలోనున్న పశుత్వం, చెడులను దూరం చేసెడిది కేవలం విద్య మాత్రమే. జీవితం సాత్మ్యిక మార్గాన్ని పట్టనిచో, గుణకర్మ, స్వభావాలలో, సత్యగుణాలు ప్రతిఫలించవు. మనుష్యనిలోని జడత్వం మరియు పశుత్వం దూరం కావు. కావున ఆధ్యాత్మిక విద్య సుఖప్రదమైన జీవితానికి ప్రధాన ఆవశ్యకతగా ఉన్నది.

మనమ్యులలో సరోవర్తమ విభూతి (ఆభరణం) అయిన విద్య, విద్యత్ మరియు సద్జ్ఞానాన్ని అధికాధికంగా పెంపొందింపవలసి ఉన్నది. ఏ విద్య ద్వారా మనిషి స్వయంగా తన యోగ్యతలను పెంపొందించుకొని, తద్వారా తన జీవన ఆధారాన్ని పండించుకుంటూ ఉంటాడో, అప్పుడు ప్రపంచం సుఖ సంపత్తులతో నిండి పోతుంది. దీనికి సత్యాన్ని ప్రేమించుట మరియు లోతుగా ఆలోచన చేయవలసి ఉన్నది. విద్య ఆత్మ యొక్క దాహాన్ని తీర్చుతుంది. జీవన లక్ష్యాన్ని పూరించేది విద్యయే. కలోర శ్రమతో విద్యను ప్రాప్తించుకొనవలయిను.

హిందీమూలం: యాజ్ఞయ భాగము ఆత్మేష్టర్ కా ఆధార్-జ్ఞాన, పుష్ప 1:6-66 నుండి సంకలనం-సంపాదితం
ప్రజ్ఞా అభియాన్, 1 ఫిబ్రవరి 2015
అనువాదం: ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డి

పంట రహస్యము

ఇటలీకి చెందిన క్రేసిన్ అనే రైతు పండించేపంట మిగిలిన రైతులు పండించే పంటకంటే అనేకరెట్లు అధికంగా దిగుబడి అయ్యేది. ఈర్షాపరులు ఆతను మాయలు తెలిసిన వాడని. తమ పంటలు అపహరిస్తున్నాడనీ కోర్టులో ఖిర్మాదు చేశారు. క్రేసిన్ నాగలి, రైతులు, కుమారులు, కుమూరైలతో సహ కోర్టుకువెళ్ళి సవినయంగా కోర్టువారికి నమస్కరించి తనతో సమంగా శ్రమించే తన పరివారాన్ని కోర్టు ముందు హజరుపరిచి తన మాయలు, చమత్కారాలు అన్నీ ఇవేనని వారికి తెలియజేశాడు. కోర్టు పెద్దలు ఆ శ్రామిక పరివారాన్ని అభినందించి, సత్కరించారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

రోగాలకు కారణం సంయుము లేకపోవడే

జీవితము చాలా అమూల్యమైనది! దానిని అందముగా తీర్పిదిద్దుకోండి!

జీవనశైలి అనగా జీవించే పద్ధతి, ప్రవర్తించే తీరు! జీవనశైలి మనకు వరదానముగాను ఉండవచ్చును లేదా అభిశాపముగాను మారవచ్చును. ఒకవేళ మనము మన జీవనశైలిని ట్రేష్టమార్టము దిశగా ముస్కుందుకు సాగేటట్టుగా తీర్పిదిద్దుకుంటే, అది మనలను ఆధ్యాత్మిక అనుదానములతో ముంచేత్తి పరిపూర్ణులను చేస్తుంది. అలాకాక మనము జీవితమును భౌతికవైన కోర్చెలను తీర్చుకొనుటలో నిమగ్నము చేస్తే మనకు భౌతికవైన సుఖసాకర్యములను అందిస్తుంది. కానీ మనము మన జీవనశైలిని సువ్యాప్సితముగాను, సంయమనముతోను మలచుకొనకపోతే మన మనస్సు, శరీరములు స్వచ్ఛముగాను, సుధృఢముగాను ఉండే బదులు రోగిగ్రస్తం అవుతాయి. అంతే కాకుండా మనలో ఉండే ప్రాణశక్తి, జీవనశక్తి క్షీణించి పోతుంటుంది.

నిశ్చయముగా సరైన జీవనశైలే మన మనస్సు, శరీరములను శక్తివంతముగాను, స్వార్థవంతముగాను రూపొందిస్తుంది; జీవితములోని నూతన ఆయామముల తలుపులను తెరుస్తుంది. అందరి జీవనవిధానము ఒకేలాగా ఉండదు. శరీర పరిస్థితిని అనుసరించి జీవనశైలిలో భిన్నత్వం ఉంటుంది. అయితే ఈ జీవనపద్ధతిలో అందరూ దృష్టిలోపట్టుకోతగిన అనివార్యమైన విషయములు కొన్ని ఉన్నాయి. అచి-సరిపడినంత నిద్ర, శుభ్రత, నిత్యకృత్యములకు తగినంత సమయమును కేటాయించుట, శారీరక వ్యాయామము మరియు పరిశ్రమ, మనస్సి నిలబడుటకు స్వాధ్యాయం, నియమితమైన ఉపాసన, సంతులిత ఆహార స్వీకరణ, సువ్యాప్సితమైన ప్రపర్తులు నియమావేశి!!

అయితే ఉరుకులు పరుగులతో కూడిన జీవితములో చాలా ముఖ్యమైన ఎన్నో విషయములు పరుగునపడి పోతాయి. ఉదాహరణకు: ఉపాసన, సాధన మరియు స్వాధ్యాయములకు తగు సమయమును కేటాయించలేకపోవడము. తమ పనులను చక్కబెట్టుకొనుటలో ఎంత లోతుగా మనిగిపోతారంటే తగినంతగా నిద్రపోలేరు. లక్ష్మ్యపూర్తి కొరకు మనిషి కొంత ఒత్తిడిని ఎదుర్కొన పలని ఉంటుంది. అతని జ్ఞాపకశక్తిమీద దీని ప్రభావము పడుతుంది. బాగా పొద్దుపోయాక భోజనము చేసి పడుకుంటారు.

అర్థరాత్రిపరకు ఇలా మేల్కొని ఉండటము ఆరోగ్యమును బాగా దెబ్బతీస్తుంది. ఈనాడు మనిషి ఇటువంటి జీవితమునే సాగిస్తున్నాడు కానీ సార్థకమైన ఏ లాభమును మూటగట్టు కోలేకపోతున్నాడు.

మనిషి ఆలోచనలు సకారాత్కముగాను, సృజనాత్మకము గాను ఉన్నప్పుడే సార్థకమైన ప్రయోజనము చేకూరుతుంది. కొంగ్రొత్త ఆలోచనలను, భావనలను తన జీవితపు అభిన్న అంగములుగా మలచుకున్నప్పుడే సార్థకమైన ఉపాధి చేకూరుతుంది. చక్కని సృజనాత్మకమైన ఆలోచనలతోనే మనిషి మహాత్మార్యము లను పూర్తిచేయగలడు. ఆధ్యాత్మిక జీవనశైలిని చక్కగా అనుసరించి నప్పుడే ఇదంతా సాధ్యపడుతుంది.

బీపోర్కు చెందిన మిథిల్లోని దర్శంగా రాజ్యమునకు రాజు ‘రమేశ్వర్ ప్రతాప్సింహ్!’ ఇతని జీవనశైలి ఆధ్యాత్మికమైనది. ఆ జీవిత విధానమే అతనికి ఆధ్యాత్మికపద్ధతములోని దివ్య జీవన ద్వారములను తెరచినది. మహారాజు రమేశ్వర్ సింహ్ ప్రతిదినము అర్థరాత్రి 2 గంటలకు నిద్ర మేల్కొనేవాడు. శయ్యమీద అలాగే కూర్చుని శ్రీదుర్గాస్తుర్శతుని ఒకసారి సంపూర్ణముగా పారాయణ చేసేవాడు. ఆ తరువాత 3 గంటలకు స్నానాదికములను మగించుకొని వైదికరీతిలో సంధ్యా వందనము మరియు సహస్రగాయత్రీ జపము చేసేవాడు. పిమ్మట రోజూ పిండ ప్రదానము చేసేవాడు. ఆ తరువాత బ్రాహ్మిముహుర్తములో శివ లింగమునకు పూజను పూర్తిచేసి, వెంటనే భగవతికాళి మందిరమునకు చేరుకునేవాడు. అక్కడే ఉండి పంచాంగ శ్రవణము చేసేవాడు. కకారాది బీజాక్షరములతో కూడిన సహస్రనామములను జపిస్తూ పుష్టింజలి సమర్పించేవాడు. తదుపరి కుమారి, ముత్తెదువ, బ్రహ్మాచారి మరియు సాధుసన్యాసులను యథావిధిగా పూజించి, దానము, తర్వాతము వంటివి సమర్పించి చివరగా భగవంతుని ప్రసాదమును స్వీకరించి రాజప్రాసాదమునకు తిరిగి వచ్చేవాడు. అప్పటికి సమయము ఉదయము 10 గంటలు అయ్యేది.

ఆహారాన్ని, అలవాట్లను సవ్యంగా నిర్ధారించుకుని పాటిస్తే రోగాలు వాటంతటవే నివారింపబడతాయి

రాజమందిరములో 11 గంటల వరకు విక్రాంతి తీసుకునే వాడు. 11 గంటలనుండి మధ్యహార్షము 3 గంటల వరకు రాచ కార్యములను చక్కబెట్టేవాడు. మరల స్నానము చేసి వైదిక సంధ్యావందనము మరియు సహస్రగాయత్రీ జపము పూర్తిచేసే వాడు. దానివెనుకనే ప్రదోషకాలములో శివలింగమునకు అభిషేకమును ముగించేవాడు. ఇంతలో రాత్రి మరింత దట్టముయ్యేది. ఆ నిశిరాతిలో యథావిధిగా భగవతి అర్పనను పూర్తిచేసేవాడు. రాజు ఇవన్నీ చేస్తున్న సమయములో సమాంతరముగా ఒకవైపు 108 మంది బ్రాహ్మణులు నిరంతరము శ్రీదుర్గాస్తురథి పారాయణ చేస్తుంటే, మరోవైపు 108 బ్రాహ్మణులు రుద్రాభిషేకమును చేస్తుండే వారు. అలాగే భగవతి మహాకాళి ఆలయమున దుర్గాస్తురథి పారాయణ, దానితోపాటే వైదిక-తాంత్రిక రీతులలో గాయత్రీ జపము, శివాలయములో అభిషేకము నిరంతరముగా జరుగుతూనే ఉండేవి. తన సంపూర్ణజీవితమును ‘మహాఅనుష్ఠానము’నకే అంకితము చేసిన రమేశ్వరీసింహో విద్యావంతుడు, మహా విద్యాంసుడు! ఆయన ఆంగ్రము, హిందీ, సంస్కృతము, భైంచ్, బెంగాలీ భాషలలో నిష్టాతుడు. అంతే కాకుండా తంత్రశాస్త్రముమీద చాలామంచి పట్టున్న పండితుడు కూడా! ఆయనకు వేదాంతము, సాంఖ్యము, యోగము మరియు వ్యాకరణముల మీద కూడా అంతలేని జ్ఞానము ఉన్నది. వాటిలో నిష్టాతుడు! ఇవన్నీ ఆయన పొందగలిగాడు అంటే దానికి కారణము ఆయన యొక్క విశ్లేషమైన జీవనశైలీ!! మనందరకు మన ఆధ్యాత్మిక జీవితపు ఆయామములను గురించి తెలియదు. మనలో ఉన్న రహస్యముయమైన, దివ్యమైన శక్తులను గురించిన జ్ఞానము లేదు. శక్తి-సామర్థయులను గురించిన జ్ఞానముకూడా శూన్యమే. మిరుమిట్లు గొలిపే బాహ్య జీవితము, అది అందించే ఉపలభులనెన్నింటినో ఉపాష్టించు కొనుటలోనే మనము మన జీవితములోని 80 శాతం ప్రాణశక్తిని వెచ్చిస్తున్నాము. మిగిలిన ఆ 20 శాతం శరీర నిర్వహణలో దానికిదే ఖర్చులుచోతున్నది. ఈ కారణముగానే మనకు మన జీవితము యొక్క వాస్తవిక ఉపలభులు మరియు అనుభవములు, అనుభూతులను గురించి అణుమాత్రము కూడా తెలియకుండా పోతున్నది.

ఒకవేళ మనము మన జీవితమును గురించి అర్థము చేసుకోవాలి, తెలుసుకోవాలి అని అనుకుంటే సాధన చెయ్యవలసి ఉంటుంది. సాధన చేస్తేనే జీవితపరమార్థం బోధపడుతుంది. అన్ని పక్షములను స్పృశించే రీతిలో మనలను మనము ఒక విశేషమైన జీవనశైలి అనే చట్టములో ఇముడ్చుకోవాలి. ఒక ప్రత్యేకమైన

దానిని పొందటానికి కొంత త్యాగం చేయవలసి ఉంటుంది. అదే రీతిలో ఒకవేళ ఆంతరంగికముగా మనకు కొన్ని విశేషములను సాధించాలనే ప్రబలమైన కోరిక ఉంటే కనుక మనము మన అంతరంగము యొక్క ఆ పిలువును ఆలకించి, ఆ దిశగా ముందడగు వెయ్యవలసి ఉంటుంది. ఆ తరువాత లక్ష్మయును చేరుకునేందుకు ఇతర విషయములను త్యజించవలసి వచ్చినా వెనుకాడకుండా విడనాడి మున్సుందుకు సాగిపోవాలి. మనము మన లక్ష్మయును చేరుకొనుటలో మనకు అడ్డంకిగా నిలుపకుండా, సహాయమును అందిస్తూ పురోగమింప జేసేదే సరైన జీవనశైలి. అదే దివ్యమైన జీవనశైలి!! చక్కని జీవన వ్యవస్థలో ఒక పద్ధతి ప్రకారము సమయమును విభజించుకుని అమలుపరచాలి. అంటే కాలనిర్దయపట్టిక (ప్రైమ్సెబుల్) రూపొందించుకొని, దాని ప్రకారము పనులను చక్కబెట్టుకోవాలి. అంతేకాదు చక్కటి కార్యానైపుణ్యశైలి కూడా ఉండాలి. ఇవి మనిషి తన జీవితములో ప్రగతిని సాధించుటలో సహాయపడే మహాత్మ్య పూర్ణమైన అంశములు. మన జీవనశైలిని బట్టే మన వ్యక్తి త్వము మలచబడుతుంది, ఆవిష్కరించబడుతుంది. మంచి జీవన విధానమును ఆసరాగా చేసుకుని మనము మన జీవితమును అందముగా తీర్చిదిద్దుకొనగలమా లేదా వికృతముగా మలచుకొనగలమా అనే నిర్దయము మనిషి చేతిలోనే ఉన్నది. ‘మనము నిజముగా సరైన దిశలోనే ప్రయాణిస్తున్నామా?’ అని మనము మన జీవన శైలిని గురించి నిరంతరము సునిశితముగా విమర్శ చేసుకొనవలసిన ఆవశ్యకత ఉన్నది.

జీవనశైలి ఏవిధముగా ఉండాలి అన్న ప్రణాళికను చక్కగా రూపొందించుకొనుటలో ఆవశ్యకమైనది ఏమిటంటే -ముందుగా మనిషి తన జీవితలక్ష్మయును నిర్ధారించుకోవాలి. అలా నిర్ధారించుకున్న తక్షణమే మిగిలిన జీవనమార్థము స్వయముగానే సరకముగా మున్సుందుకు సాగిపోతుంది. లక్ష్మయును నిర్ధారించుకున్న పిమ్మట ధైర్యసాహసములు, దృఢసంకల్పము, నిష్పత్తి, సమర్పణలతో ఆ మార్ఘములోనే మనందడగు వేస్తుంటే జీవితలక్ష్మయును చేరుకొనుటలో ఎంత మాత్రము ఆలస్యము జరుగదు. అయితే జీవనశైలిని సంస్కరించుకున్నప్పుడే ఈ సుదీర్ఘ యాత్ర ఆరంభమపుతుంది. ఇదే జీవన ప్రణాళిక. మనిషిని ఉన్నతునిగా నిలబెట్టుటలో ఇదే చక్కని ఆలంబనగా నిలుస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి, డిశంబరు 2013
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

మనిషి త్వరగా చనిపోవుటకు కారణం ఆతని నాలుకే

ఆత్మసత్తాలో నిహాతమైన విభూతుల రహస్యాద్ధాటన

ఆధ్యాత్మవేత్తల, ప్రవక్తల నిరంతర ఉద్దోధన, ‘ఆత్మసు తెలుసుకో’, నిన్ను నీవు తెలుసుకో, నిన్ను నీవు గుర్తించు, లేచి నిలబడు అనెడి సంకేతాలనుబట్టి, ఆచ్ఛిక ప్రగతిపథంలో మందుకెళ్ళడానికి, వ్యక్తికి తన శరీరపంజరంలో ఉన్న అనెక రహస్యాల గురించి తెలియదని సుష్టుమౌతున్నది. ఈ సూక్ష్మ పొరల బోధపడగానే అతడు జీవన్ముక్తస్తిని పొందుతాడు. సిద్ధార్థుని ఉదాహరణ సాధన ద్వారా బుద్ధత్వాన్ని ఎలా పొంద వచ్చే తెలుపుతుంది. కానీ వ్యక్తికి తన గురించి తెలుసుకొన వలసినది ఇంకా ఉన్నదనెడిది సుష్టుం. అతని గురించి అడిగినప్పుడు తళ్ళామే మేరు, గోత్రము, వంశము మొదలైనవి చెప్పేస్తాడు. చాలామందికి శరీరము వేరని, దాన్ని నియంత్రించెడి ప్రాణము, ఆత్మ వేరని తెలుసు. దీనిని అర్థము చేసుకొనటానికి అనెక పురాణకథలు, శాస్త్రములు వింటారు, వాదించుకుంటారు. కానీ దీనివలన ఆత్మబోధ అవుతున్నదా అనెడిది ప్రశ్నార్థకమే?

నిజానికి మనిషి జన్మతః అజ్ఞానియే. క్రమముగా తన జీవితాన్ని ఏదోవిధంగా నడిపించుకొనుటకు, ఉదర పోషణకు, సమాజంలో పర్సుర సంబంధములకు అవసరమయ్యే విద్యలు మాత్రమే నేర్చుకుంటాడు. ఈ వ్యవహారిక జ్ఞానము వాతావరణము నుంచి లభిస్తుందని అనుకోవచ్చ. సుసంస్కరాలు, పూర్వజన్మల కర్మల ఫలస్ఫూరూపముగా కొంతమంది అంతవరకే పరిమితమైపోకుండా ఇంకాస్త పైకి ఎదిగే చేతనత్వస్థాయిలో ఆలోచించడము మొదలెడతారు. పీరికి సరైన మార్గదర్శనము లభించినప్పుడు అజ్ఞానాంధకారాన్ని, జ్ఞానజోగ్యతితో పోగొట్టు కుంటారు. ఇటువంటి వ్యక్తులే నరపతుస్థాయిని దాటి, భవబంధనములను త్రైంచుకొని బ్రాహ్మించేతన ఆనంద రసాస్వాదనము చేస్తారు. పీరినే జీవన్ముక్తులు అంటారు.

తమగురించి తాము తెలుసుకోలేని విచిత్ర పరిస్థితిలో అనెకమంది వ్యక్తులుంటారు. కంటికి ప్రత్యక్షంగా కనిపించినదే సత్యము అనే మాధులు, అన్య జీవప్రాణులకన్నా భిన్నం కాదు. నలుగురు గ్రుడ్డివారి కథ ప్రుసిద్ధమేకదా! వారిలో ప్రతివొక్కరు తమ తమ అనుభవ అనుభూతులపరంగానే, ఏనుగును గుర్తించారు. వారి ‘ఏనుగు’ వారి ఊహలకు అనురూపంగా

ఉంటుంది. ప్రతి మనిషియొక్క ఊహిరితిత్తులలో విస్మృతమైన క్షేత్రం ఉంటుంది. లోతైన శ్యాస తీసుకొనకపోవడం వలన సంపూర్ణంగా ఊహిరితిత్తులను ఉపయోగించకపోవడం వలన ఆ స్వల్ప క్షేత్రాన్నే ఉపయోగించుకొని జీవిస్తుంటారు. కానీ, దీనివల్ల క్షయ, ఆయాసము మొదలగు రోగములతో భాద్య పడుతూ ఉంటారు. మస్తిష్కము యొక్క అపరిమిత సామర్థ్య సంపదలోని పదమూడు శాతము మాత్రమే బుద్ధిమంతులు సైతం ఉపయోగించుకుంటున్నారు. కానీ దీని అర్థము మిగతాదాని అస్థిత్వము లేదని కాదు.

ఇక్కడ మనప్పుని యొక్క ఆత్మవిస్మృతి తద్వారా అతని యొక్క సూక్ష్మ పొరలు, వాటి వైభవ సామ్రాజ్యాల గురించి తెలుసుకోలేకపోవట చర్చస్తున్నాము. వీటిని వికసింప చేసుకొన గలిగితే వ్యక్తి ‘అసామాన్య’స్థాయికి ఎదుగుతాడు. కాని దీనికి అడ్డంకి ఏమిటంటే స్ఫూర్ఖజగత్తుకు మాత్రమే ప్రామభ్యతనిచే అతని దృష్టికోణము మార్కపోవడమే. అనగా ప్రత్యక్షంగా కనిపించే దానికి మాత్రమే అస్థిత్వము (ఉనికి) ఉన్నది. కనిపించని దానికి విలువ లేదు అన్న భావన మారాలి.

అనాటమీలో శరీరంలోని భాగాల గురించి చెప్పారు. కాని ఈ శరీర భాగాలలోని చేతనత్వము యొక్క అనాటమీ గురించి తెలుపుట లేదు. శరీర అంతరాళాలలో ఉన్న పంచకోశములు, పట్టక్రములు, ఉపత్యికల వైభవసంపద కనిపించనప్పుడు ఫలానా స్థానములో వాటి ఉనికి ఉన్నదని ఎలా గుర్తిస్తాము? ఉపరస్థావములు, శరీర అవయవ సంచాలన మొదలగు కంటికి దృగ్గోచరమయ్యేవాటినే సమగ్రం అనుకుంటారు. శరీరములో ప్రవహించే విద్యుత్థార, జీవ అయస్కాంత క్షేత్రములను కొలపగలిగే ఉపకరణాలు కూడా కొంతవరకు మాత్రమే ఉపయోగపడుచున్నవి.

ఆధ్యాత్మికవేత్తలు తాము శరీరము యొక్క బంధనాలలో పరిమితమైనట్లు భావించు. వారు పరోక్షజగత్తు యొక్క ఉనికిని స్వికరిస్తారు. వ్యష్టి-సమష్టిలలో సంవ్యాప్తమైన ఈ బ్రాహ్మించేతనత్వమును అత్యస్తుత శక్తియొక్క క్షేత్రంగా గుర్తిస్తారు. వీరు ‘ఆత్మసత్తా’ యొక్క ప్రయోగశాలలో యోగ సాధనములు,

ఎంత ఆకలిగా ఉన్న ఒక ముద్ద తక్కువ తినుచే రోగాలు దరిచేరవు

ధ్యానధారణ మొదలగు వాటితో స్వయంగా తన అంతరాళాలలో నిశిత పరిశీలన చేసి, ప్రకృతి యొక్క సూక్ష్మ అంతరాళాలకి మధ్య ఇచ్చిపుచ్చుకొనుటకు ఏలైన మార్గములను అన్వేషిస్తారు. శాప్తము యొక్క నిష్పరష్టములు, ఆశ్చర్యపడములలో ఈ రోమాంచం కలిగించే రహస్యమైన ఉద్ఘాటన చేయబడినది. ఈ ప్రత్యక్ష దృశ్యమాన బ్రహ్మండము, సౌరమండలము ఎంత సత్యమో, సూక్ష్మజగత్తుకూడా అంతే సత్యము.

స్వాలశరీరమును ఉపయోగించుకున్నప్పుడు దాని బరువుతో అది త్వరగా అలసిపోతుంది. కానీ సూక్ష్మశరీరము బరువులేనిది. అది కాంతి వేగము కంటే తీవ్రమైన వేగముతో తరంగాల సముద్రాయ రూపంలో సూక్ష్మజగత్తులో నిరంతరము పరిశ్రమిస్తూ స్వాలశరీరము ద్వారా ప్రత్యక్షముగా చేయలేని అసంభవాలను సంభవమయ్యాటట్లు చేస్తుంది. అందువల్లనే అన్ని ఆయామముల (Dimensions) పరిధికి ఆవల ఉన్న విఫిన్సు లోకాంతరములలో నిరంతరము ట్రమణము చేస్తున్న సూక్ష్మశరీరము ధరించిన దేవాత్మలు, అంతుపట్టని అనేక ప్రయోజనాలు సాధించడము జరుగుతుంది. చాలాసార్ల ఇటువంటి సంఘటనలను సంయోగమని (chance) లేక దైవానుగ్రహమనీ అనుకొని సరిపెట్టుకొంటారు. ఆత్మసత్తాయొక్క ఈ సూక్ష్మశరీరము విధానము చాలా అద్భుతమైనది. బుములు, దేవమానవులు, మహామానవుల స్థాయిని పొందిన ప్రజ్ఞావంతులు ఈ శరీరంలో ఉంటూనే అసంభవమైన పురుషార్థములు చేయుటను గమనించవచ్చు. జీవస్వరూపిణిలో సశరీరముగా ఈ ధరిత్రిమీద ఉన్న మహాపురుషులకు ఆయువు ప్రతిబింధకము కాదు. కొంతమంది దేవపురుషులు దేహమును త్యజించిన తరువాత కూడా సూక్ష్మరూపంలో మానవ కళ్యాణ కార్యక్రమాలు సాగిస్తానే ఉంటారు.

ఈ చర్చ నా యొక్క సూక్ష్మశరీరము సందర్భంలో అవసరమే కనుక చేస్తున్నాను. ప్రత్యక్షంగా, ఈ స్వాలశరీరముతో, నా ద్వారా చేయబడిన పనులయొక్క మూల్యంకనము (evaluation) ఇప్పుడు జరుగదు. రాబోయే కాలంలో జరుగుతుంది. ఈనాటి యుగంధియొక్క విషమపరిస్థితులలో ‘అస్థా సంకటము’ (విశ్వాస రాహిత్యం) యొక్క నిర్మాలన కొరకు, ఆత్మశక్తినే ఉపయోగించిటీరాలి. నేను, నాయొక్క 24 సంవత్సరముల ఉచ్చస్థరీయ గాయత్రి సాధన, దైవందిన

ఉపాసన, ఆరాధనల వలన ప్రత్యక్షంగా చేసిన కార్యక్రమాలలో అనేక అధ్యాయములు పూర్తయ్యాయి. కొద్దిగా మాత్రమే మిగిలి ఉన్నది. ఇదే నాయొక్క అత్యంత గొప్ప పురుషార్థమైన పరమానంలో సమగ్రమైన మార్పు తీసుకువస్తుంది. ఆత్మసత్తా యొక్క సూక్ష్మశరీరము రూప ప్రత్యక్షశరీరములో ఎట్టి చమత్వార పూర్ణమైన మార్పులు రాబోతున్నాయో, అందరు త్వరలోనే స్పష్టంగా చూడగలుగుతారు.

ఒక ప్రశ్న ఉదయించవచ్చు. ప్రత్యక్షంగానే, స్వాలశరీరంతోనే ఇన్ని అసంభవమనిసించే కార్యక్రమాలు చేయగలిగితే పరోక్షస్థితికి దిగవలసిన అవసరము ఏమి ఉన్నది? దీనికి ఒక్కటే జవాబు. ఈనాటి విపత్తురు, విషము, విరాట్ స్వరూపాలు చూసి ఆ దైవిచేతనత్వము, వాటి నివారణ సూక్ష్మశరీరంలో ఉన్న అనేక దేవాత్మల ద్వారా చేయదలచింది. స్వాలజగత్తులో సమాజ తంత్ర వ్యవస్థ ఎలా ఉంటుందో, సుమారు అటువంటిదే పరోక్ష జగతిలో కూడా ఉన్నది. అక్కడ నిరంతరము, అదృశ్య సహాయకులు, పితృగణాలు, సూక్ష్మశరీరధారి ఆత్మలు దేశకాలాతీతులై పరిశ్రమిస్తూ ఉంటారు. కంటికి కనిపించక పోయిన వారు తమ క్రియాకలాపాలతో సమిష్టి జగత్తును ప్రభావితం చేస్తూ ఉంటారు. సూక్ష్మశరీర సాధన చేసిన సాధకుడు ఆ శ్రేష్ఠులోనే చేరి పృథ్వీమీద శరీరము ధరించి ఉన్నప్పటికి, వారితో ప్రత్యక్ష సంబంధము ఏర్పరచుకుంటాడు.

ధోతికంగా శరీరధారులై ఉన్నప్పటికీ, తంత్రశాస్త్రవేత్తలు తమయొక్క అదృశ్యఅఱువులను తయారుచేసుకొని తద్వారా పిల్లల కథలలో అల్లాణ్ణదీన్ అద్భుతదీపము యొక్క భూతంవలె పనులు చేయించుకుంటారు. సోక్రటీస్ యొక్క దెమన్ (demon) సంభవము అలాంటిదేనేమో. సూక్ష్మశరీర జాగ్రత్తి నిజానికి ప్రత్యక్ష, అప్రత్యక్ష జగత్తుల మధ్య ఇచ్చి-పుచ్చుకొనే ప్రక్రియను ఏర్పరచుతుంది. అంతేకాక ఆత్మసత్తా మానవునికి తెలియని అనేక రహస్యాలను తెరబయటికి తెస్తుంది.

సూక్ష్మశరీర జాగరణ కొరకు సాధకుడు తన యోగా భ్యాసంలో అనేక రకాల ధ్యానధారణలను చేసుకొనపలసి ఉన్నది. పట్టుక్రమములు, పంచకోశములు, మూడు గ్రంథులు, ఇడా, పింగళా, సుమమ్మానాదులు ఏ స్థాయిలో ఉంటాయో వాటి అవిజ్ఞాత వైభవాలు జాగ్రత్తమైనప్పుడు సాధకుడు అనంత వైభవములకు స్వామి అవుతాడు. కుండలినీ మహాశక్తి గురించి

కలోర శ్రమ, బగా ఆకలిగా ఉన్నప్పుడే తినుట, గాఢ నిద్ర ఈ మాడు ఆరోగ్యానికి మూలసూత్రాలు

నేను విస్తరంగా వివరిస్తునే ఉన్నాను. ఈనాడు సమస్త ప్రపంచములో ప్రచారంలో ఉన్న అతీంద్రియశక్తులన్నీ ‘సూక్ష్మికరణ’ యొక్క అత్యంత సూక్ష్మ వ్యక్తికరణ మాత్రమే. అంతేగాక ఉచ్చస్థరీయ అనేక తలాలలో (planes) సిద్ధులకు గాక ఆత్మ యొక్క విభూతులకే ప్రాధాన్యత ఉంటుంది. మనస్సు చేతనత్వం శక్తుల ఉపయోగంతో సిద్ధ సాధకులు ప్రత్యక్షంగా శరీరములో అసంభవమనిపించే కార్యములు సాధించ గలుగుతారు. ఈ చమత్కారములన్నీ సూక్ష్మికరణ జన్మములే.

కారణశరీరము, దేవస్థరీయ ఆత్మలు కార్యరత్నమై ఉండే చేతనత్వం (Consciousness) యొక్క ఆయామము (Dimensions). సూక్ష్మికరణ ప్రక్రియయొక్క చరమస్థితిలో మానవుని వ్యప్తిచేతన-సమిష్టిగత దేవచేతనతో సమన్వయము స్థాపించుకొనుటయే కారణశరీర జాగ్రత్తి. ఈ స్థాయికి చెందిన మహాపురుషులకు తమకంటూ వ్యక్తిగతమైన కోరికలు ఉండవు. అంతఃకరణ యొక్క సూక్ష్మపొరలతో నిర్మితమయ్యే కారణ శరీరము ఆధ్యాత్మిక ఫిజియాలజీ ప్రకారము ధరాతలంకంటే పైకి లేచిన చేతనత్వము, సమిష్టి చేతనత్వంతో తాదాత్మము చెందుట యొక్క ఒక విశిష్ట ప్రక్రియ మాత్రమే. ఈ జాగరణ వల్ల లోపల ఉన్న దేవశక్తులు జాగ్రత్తమవుతాయి. ఏ పంచ దేవతలను, శరీరస్థ పంచదేవతాశక్తుల ప్రతినిధులు అంటారో, అవి పంచకోశములవలె శరీరములోనే ఉన్నాయి. నిజానికి ఇవి మానవ చేతనత్వము యొక్క 5 పొరలు. చివరి స్థితిలో ఇవి దైవిచేతనత్వములో కలిసిపోతాయి. అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ పేర్లతో సంబోధించబడే చేతనత్వము యొక్క ఐదు ఆయామములు నియంత్రణలోనికి తెచ్చుకున్న సాధకుడు దేవపురుషుల శ్రేణిలో చేరుతాడు. పదార్థవిజ్ఞానులు మూడు ఆయామములతోనే పరిచితులు. ఐన్స్ట్రిన్ దేశ-కాలముల రూపంలో చేతనత్వము యొక్క చతుర్థ ఆయామము గురించి కల్పనలను చేశాడు. అక్కడ ప్రతి పదార్థము (anti matter) ప్రతికణములు (anti particles) యొక్కడనికిని ఊహిస్తున్నారు. ఈ నాలుగవ ఆయామము మీద ఐదవ ఆయామము ఉన్నది. దీని ఉనికిని గురించి వైజ్ఞానికులకు ఎవిధమైన ఊహ లేదు. ఆధ్యాత్మమేతలు ఈ అంతిమ ఆయామములోనే చేతనసత్తాయొక్క ఉనికి ఉండని చెబుతారు. ఇక్కడ సూక్ష్మికృత వ్యప్తిచేతనత్వం వాయించి ఉంటుంది.

మానవుని శరీరంలో పరోక్షజగత్తయొక్క సూక్ష్మశరీరమును విధాత చాలా దక్కతతో అల్లాడు. ఈ సూక్ష్మశరీరమును జాగ్రత్తము చేసుకొని బహుముఖ ప్రజ్ఞలు సాధించగలిగే స్వాతంత్యము కూడా ఇచ్చాడు. సిద్ధపురుషులు ఇదే చేస్తారు. సూధలమునుండి సూక్ష్మశరీరము, అక్కడనుండి కారణశరీర జాగ్రత్తి కూడా సాధనా పురుషార్థము చేసి, ఆప్తవచనాల ప్రమాణికతను బుఱువు చేస్తారు. ఏ పనిని రాగరహిత, స్వార్థి, ఉత్సాహపోలతో కూడిన భౌతికశరీరము చేయగలదో దానికి అనేకరెట్ల ఆలోచనల, భావనల క్షేత్రంలో సూక్ష్మ, కారణ శరీరాలు పని చేయగలుగుతాయి.

నిజానికి సూక్ష్మికరణ సాధన ఆత్మజాగ్రత్తి యోగసాధన. దీనివలన వ్యక్తి స్వయంగా అనంత విశాలత్వము పొందటమే కాక పరోక్షముతో సంబంధము ఏర్పరచుకొని అన్నయ వ్యక్తులకు, వాతావరణమునకు, సమస్త సముదాయానికి లాభము చేకూర్చుట కూడా సంభవమే. నా సాధన ఈ ఉచ్చస్థరీయ లక్ష్యములను సాధించే నిమిత్తమే చేయబడుతున్నది.

- అఖండజ్యోతి

9 రీజులసంజీవనీ సాధనా శిబిరం

గాయత్రీతీర్థ్ర, శాంతికుంజ, హరిద్వారలో ప్రతి సంవత్సరం జరిగించి 9 రీజుల సంజీవనీ సాధనా శిబిరం తెలుగు భాషామాధ్యమంగా 11 మే నుండి 19 మే 2015 వరకు జరుగును. ఈ శిబిరంలో పాల్గొనదలచినవారు ఈ క్రింది సమాచారాన్ని తెలుపుచూ శాంతికుంజనకు లేఖను ప్రాసి వారి స్థానాన్ని ఖరారు చేసికొనవలసిందిగా కోరడాన్నది.

1. పూర్తిపేరు మరియు చిరునామా; 2. విద్యార్థులు;
3. వయస్సు & పుట్టినట్టేది

శిబిరంలో పాల్గొనదివారు శాంతికుంజనకు 10వ తేది ఉదయానికి తప్పుక చేరుకొనవలయిను.

లేఖను ప్రాయవలసిన చిరునామా:

శ్రీ వేదమాతా గాయత్రీ ప్రస్తుతి, శాంతికుంజ,
సౌత్ సెల్, హరిద్వార (ఉత్తరాఖండ)

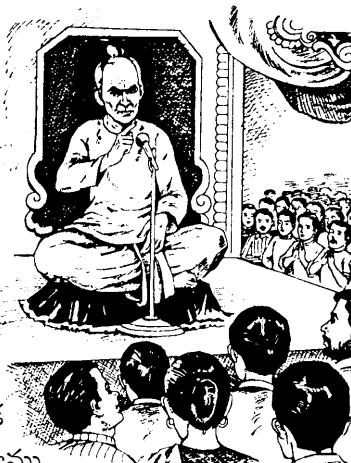
ఆత్మవిశ్వాసం గలవారు, ఒంటరిగా ఉన్నపుటికీ తాము ఎంచుకున్న మార్గంలో నడుస్తారు

లోకశిక్షకుల జీవనోద్ధేశ్యం, లక్ష్మం - 4

తమ జీవితాలనుండి అజ్ఞానమును, అంధకారమును తొలగించుకొని, తమను తాము లోభమోహముల నుండి విముక్తి కలిగించుకొనుటయే జీవితములోనీ ఏకైక లక్ష్మీమూ, గమ్యముగా ఉండాలని భావికాలపు లోకశిక్షకులను సంబంధిస్తూ పరమపూజ్యగురుదేవులు తమ యొక్క ఈ విశిష్టమైన ప్రబోధము ద్వారా లోకశిక్షకులకు బోధిస్తున్నారు. ‘ఈ అంశములను తమ జీవితములో ఆచరించనిదే, ఇతరులను ప్రభావితం చెయ్యటం సాధ్యం కాదు’ అనికూడా ఉధ్యాటిస్తున్నారు. ఉపన్యాసాలు చెప్పటం ద్వారా ప్రజలను ఆకర్షించగలమేమో కానీ, వారి వ్యక్తిత్వాలలో శాశ్వతమైన మార్పును తీసుకురాజాలము. జీవితములో త్యాగము, బలిదానములు ప్రవేశించుటయేకాక, ఆలోచన, వ్యక్తిత్వము, ప్రవర్తన.... మొదలైన అంశములలో ప్రామాణికత (బుజుత్వము)ను తీసుకురాగలగటమే ‘ఆధ్యాత్మికత’ అని చెప్పబడుతుంది. తమ జీవితములో ఆధ్యాత్మికతను ఆచరించగల్లినవారే లోకశిక్షకులుగా పనిచెయ్యగలిగే బాధ్యతను నిర్వహించగలరు. ఈవిధమైన ఆచరణ ద్వారానే తాము లక్ష్మాదిమంది ప్రజల జీవితాలను ప్రభావితము చెయ్యగలిగినామనీ, ఇలా చెయ్యటమే మనందరి కర్తవ్యమనీ గురుదేవులు ప్రవచిస్తున్నారు. రండి! వారి అమృతవాణిని మరింతగా హృదయంగమము చేసుకుండాము!

మేము నాటాము- కోసుకున్నాము

మిత్రులారా! లోభమును, త్యాగము చెయ్యటము ద్వారా అంత రంగములో ఉత్సవమయ్యే ఆకర్షణ, అయిస్థాంతముల సహాయమతో ప్రజలను ప్రభావితులను గావించి, వారిని కూడా లోభమోహములను త్యాగము చెయ్యమని ప్రబోధించడములో మేము సఫలీకృతుల మయ్యాము. మిమ్మల్నికూడా అందుకోసమే తయారుచేశాము. ఇంకా మరింత మందిని తయారుచెయ్యబోతున్నాము. బుద్ధ భగవానుడు ఈ రీతిలోనే అసంఖ్యాకమైన యువతీయువకులను తమ తమ గృహాలను, సుఖములను పరిత్యజించి పరిప్రాజకులుగా మారటానికి సంసిద్ధులయ్యేవిధంగా ప్రభావితం చెయ్యగలిగాడు. ఆయన ఎక్కడికి వెడితే ప్రజలు అక్కడికి అనుసరించారు. అదేవిధంగా వివేకానందుడిని అనుసరించి సోదరి నివేదిత మొదలుకొని వేలాదిమంది వ్యక్తులు కార్యరత్నమై ఆయనను అనుసరించారు. గాంధీగారి వాక్యుల ద్వారా ప్రేరణ పొందిన అసంఖ్యాక ప్రజాసీకం వారితోపాటు కారాగారవాసమును అనుభవించటానికి సంసిద్ధులైనారు.

ఇటువంటి ఆకర్షణనే మీరుగూడు ఉత్సవము చేసుకోవాలి. ఉపన్యాసము చెప్పటమో, కథాగానము చెయ్యటమో మీరు నేర్చుకొనవలసిన అవసరము లేదు. ‘ఈ కళలను నేర్చుకొని మేము ప్రజాసేవ చే న్నట్టున్నావు. న వా జ సేవ చేస్తున్నాము’ అని మీరు అనుకుంటే అది చాలా పొరపాటు. అందుచేత పసుపు పష్టములను ధరించిన వెంటనే మీరు చెయ్యవల్సిన మొట్ట మొదటి పని-మీరు మీ జీవనవిధానమును అనగా రీతి నీతులను మార్చుకొనటము. అందుకోసము మీరు ఏమే పరిస్థితుల నెడుర్కొనవలసి ఉంటుందో మాకు తెలియదు. ‘ఆధ్యాత్మిక జీవితములో ప్రవేశించేందుకు శక్తి ఉండాలంటే, మీరు విరాగి కావలసి ఉంటుంది’ అన్న అంశము మీకు స్పష్టముగా బోధపడాలి.

చేతిలో దండమూ, కమండలమూ పట్టుకొని, మెడలో మాల, సుదుటున తిలకమూ ధరించినంత మాత్రమున విరాగులు కాలేరు. దృష్టికోణమును వంద శాతం సంస్కరించు కున్పుడే విరాగి అవుతారు. ఇక ఇప్పుడు డబ్బు సంపాదించడ మనే ఆలోచన అంతగా పెట్టుకొనకూడదు. ఉన్న ధనమును

మంచి చెడు పనులకు మూలం వ్యక్తి ఆలోచనలే

వీలైనంత తక్కువగా ఖర్చు పెట్టగలిగే మార్గమేది?’ అనే ఆలోచించాలి. తగ్గించే దారి ఏమాత్రము కనిపించినా తక్కణమే దానిని అమలుచెయ్యండి. త్రికరణశుద్ధిగా సాధుజీవితమును గడిపే ప్రయత్నము చెయ్యండి. ఇంటిలోనే ఉంటూ ‘సాధు జీవితము’ వంటి జీవితమును గడపటానికి మీ ప్రయత్నమును ఆరంభించండి.

సాధువులు పేదవారే కానీ దరిద్రులు కారు

సన్యాసులు(సాధువులు) పేదవారే కానీ దరిద్రులు కారు. పేదవాడికి, దరిద్రుడికి మధ్య భూమ్యాకాశముల మధ్య ఉన్నంత తేడా ఉంటుంది. బాగా తెలిసి తెలిసి తక్కువ ఖర్చుతో జీవితమును గడపాలనే యోచన ఉన్నవారు, ఆవిధంగా జీవించేవారు పేదవారు. ఎక్కడినుండో అనవసరమైన ధనమెచ్చి మీ వద్ద జమపడినదనుకోండి, తక్కుమే దానిని ఒక ‘ప్రణమును’ తొలగించేవిధంగా తొలగించి వెయ్యండి. ఇది మీకు కష్టమును, బాధనూ కలిగించినాసరే, తప్పదు. అనవసరమైన ధనమును కూడబెట్టడమనేది సాధునయ్యానులకు తగినది కాదు. ప్రణమును శరీరమునుండి కోసి తొలగించకపోతే అది లోలోపల కుళ్ళతుంది. శరీర భాగములన్నింటినీ నాశము చేస్తుంది. ఇదేవిధంగా అనవసరముగా కూడబెట్టిన సంపద మీకు, మీ భార్య బిడ్డలకే కాదు, మీ వంశస్థలందరికి కూడా హానికరమే అవుతుంది.

ప్రజలకు బోధించటానికి మీకు నేర్చించబడే యోగమూ, తపస్సు ఇక్కడనుండే ప్రారంభమౌతాయి. ఇందులోనే ఆసలైన విలువ తెలుస్తుంది. మీ నిజాయితీ గీటురాయిపైన పరీక్షింప బడుతుంది. లోభమోహములను తొలగించుకున్నప్పుడే భగవంతుడు దర్శనమిస్తాడు.

లోభమోహములను తొలగించుకొనడమనే రెండు పరిక్షలలో మనము విజయమును సాధించగలిగినప్పుడు భగవంతుడు మనకు లభిస్తాడు. మన శక్తినంతటినీ ఈ ఇద్దరు రాక్షసులు హరించివేస్తుంటారు. కాబట్టి ముందుగా వీరిని నిర్మాలించాలి.

భగవంతుడిని సేవించాలనే కోరిక, మనస్సు మీకున్నాయా? అనసు మనస్సే లేనప్పుడు ఇక సేవించడమనే ప్రస్తుతి ఎక్కడ! మనస్సు మీకు బానిస అయిపోతుంది. అది ఎప్పుడో తాకట్టు పెట్టటింది. ఇక మనస్సును ఎవరిపట్ల లగ్నము చేస్తారు?

ఏవిధంగా లగ్నము చేస్తారు? మిమ్మల్ని మీరు చక్కదిద్దు కొనడానికి భగవంతుడిని మాధ్యమముగా చేసుకోండి.

మీ లోపల ఆకర్షణను ఉత్సవము చెయ్యదలచుకుంటే మోహమును త్యాగము చెయ్యవలసి ఉంటుంది. మేము ఇక్కడినుండి వెళ్ళేటప్పుడు మా దగ్గర 80 సెంట్ల భూమి మిగిలింది. ‘మీరు హిమాలయములకు వెళ్ళిపోతున్నారుకదా, ఆ 80 సెంట్ల భూమిని ఎవరో ఒకరికి ఇప్పటిమో, ప్రాయమో చేసి వెళ్ళండి’ అని మా బంధువులందరూ అన్నారు. నేను ఆ తప్ప చెయ్యను. మా కుటుంబములోనివాళ్ళు, మా పిల్లలు లేదా మా బంధువులు, వంశస్తులూ... కుంటివాళ్ళో, గుడ్డివాళ్ళో అయితే ఇచ్చేవాడినేమో. పిల్లలు పసివాళ్ళయితే వాళ్ళ అలనా పాలనా, చదువుసంధ్యలు మొదలగు బాధ్యతలు పూర్తి కావాలి కాబట్టి ఇచ్చేవాడినేమో. కానీ మా కుటుంబములోని వారందరూ కుంటితనము లేదా గుడ్డితనము లేకుండా సక్రమముగానే ఉన్నారు. మా పిల్లలిద్దరూ ఎమ్.ఎస్.సిలో ఉత్సర్జిస్తై, వివాహములు చేసుకొని స్థిరపడ్డారు. ఇక ఇప్పుడు నాకు వారికి సంబంధించిన ఏ బాధ్యతా లేదు. మా తాత తంఠులు, పెద్దవాళ్ళు మా కిచ్చిన సంపదను ప్రజాహితం కోసం, సమాజానికిప్పడం ద్వారా కలిగే మేలు ఎంతో గొప్పది. కుటుంబసభ్యులకో, వంశీకులకో ఇప్పవలసిన పనిలేదు.

ప్రజాహితము కోసము చెయ్యబడినవే చట్టాలు

ప్రభుత్వం మాకు గనుక అధికారమును అప్పగిస్తే, ‘ఎలాంటి బాధ్యతలూ మిగిలిపోకుండా ఎవరైనా వ్యక్తి మరణిస్తే, అతని సంపదను అతని వారసులకు ఒక్క రూపాయి కూడా అప్పగించకుండా, మొత్తము ఆస్తిని వేలం వేసి ఆ డబ్బును ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమచేసేవిధంగా చట్టమును తయారు చేస్తాము.’

ప్రజలకు మీ పట్ల ఆకర్షణ ఉత్సవము కావాలంటే అలాంటి అయస్యాంతశక్తి మీలో ప్రోదిచేసుకోవలెనంటే మీరు లోభమోహముల మీద అంకుశమును ఉపయోగించవలసిన స్థితినుండి ప్రారంభించండి. మావద్ద మిగిలిన 80 సెంట్ల స్థలమును తమకు అప్పగించలేదని మా బంధువులందరికి మామీద కోపం వచ్చింది. వచ్చినాసరే, మేము వాళ్ళ కోప తాపాలను పట్టించుకోకుండా ఆ స్థలమును ప్రభుత్వాన్ని పొరణాలకు ఇచ్చివేశాము. ఇప్పుడు కూడా ‘మాతాజీ’ పేరిట

ఈ చక్కని ఆలోచనాపరుడు లక్షల కోట్ల మందికి నాయకుడు కాగలడు

అది నడుస్తున్నది. ఇంతకుముందు మా చిన్నపల్లెటూరులో కేవలం ప్రాథమికపారశాల వరకే ఉండేది. అది ముగించాక ఉన్నతపారశాలకు వెళ్లేక ఎక్కువమంది విద్యార్థులు చదువు ఆపివేశారు. ఇప్పుడు అదే పల్లెలో మెట్రిక్, ఇంటర్వరకూ కళాశాల ఉన్నది. ప్రతి సంవత్సరము 50, 60 మంది ఆడ పిల్లలు మెట్రిక్ ఉత్తీర్ణులవుతున్నారు. మగపిల్లల విషయానికి వస్తే బి.ఎ. చదవని వారే లేదు. చదువుకోసం ఒక వ్యవస్థ ఉండటమనేది అవసరమే కాదు, అనివార్యము కూడా. అక్కడి ప్రజలు ఇప్పుడు 'గ్రామములోని బాలబాలికలందరూ గురువుగారి పిల్లలే!' అని అంటుంటారు.

మా ప్రేమయే ఆ కుటుంబానికి ఆధారము

'మా ఇల్లు, మా కుటుంబము' అనే చిన్న పరిధినుండి లోభమును లాగివేసి, ప్రేమరూపములో పంచుతూ సాగి పోయాము. చదువు ముగించిన ఆడపిల్లలను తీసుకు పోవటానికి వాళ్ళ తల్లిదండ్రులు వస్తే, ఆ పిల్లలు మమ్మల్ని వదలలేక వదలలేక వెక్కిపెక్కి ఏడున్నా వెళుతుంటారు. అత్త వారింటికి వెళ్ళ ఆడపిల్ల వలె వాళ్ళ మావద్ద కన్నీళ్ళతో వీడోలు తీసుకుంటుంటారు. ఈవిధంగా లక్ష్మిదిమంది పిల్లలతో మా ప్రేమనూ, మోహమునూ పెంచుకున్నాము.

మీరుకూడా ఇటువంటి ప్రేమను పెంపాందించుకొనగలరా? తప్పకుండా పెంపాందించుకొనగలరు. అయితే దానికి కావలసిన పరతు ఒక్కటే. మీ ప్రేమను చిన్నకుటుంబమనే దాని నుండి లాగి, బయటకు తీసుకువచ్చి, దానిని విశ్వవ్యాప్తం చెయ్యటానికి ప్రయత్నించండి. అప్పుడు మీరు ఎక్కడకు వెడితే ప్రజలు అక్కడకు మీ వెన్నంటి వస్తారు.

ప్రజల మనస్సులను మార్చివలసి ఉన్నది. నిజానికి చెప్పాలంటే వాళ్ళ మెదడును మార్చే పనిని మీరు చెయ్యి నవసరము లేదు. మెదడును మార్చేపనికోసము మేము చాలా సంవత్సరముల నుండి 'అఖండజ్యోతి, యుగనిర్మాణయోజన'ల ద్వారా ప్రయత్నము చేస్తానే ఉన్నాము.

పుస్తకాలు ప్రచురించడము ద్వారా, వాక్క ద్వారా (వ్యాఖ్యానములు చెప్పడం ద్వారా) ప్రయత్నములన్నీ ఇదివరకే జరిగినాయి. దానివలన చెపులకు, కన్సులకు ఆనందము కలుగుతుంది. మన విజ్ఞానము పెరుగుతుంది. మన నేటికి మనము చెయ్యవల్సినదేమిటంటే మనిషిలోని నిజాయితీని

జాగృతము చెయ్యటము. మెదడును మార్చాలనే ప్రయత్నము ఎప్పుడూ చెయ్యలేము. ఎందుకంటే మెదడు చాలా తెలివైనది. దానికి పరీక్లు, శిక్షలు, ప్రవచనాల అవసరము లేదు. మనిషిని ప్రభావితము చెయ్యగలిగే తత్త్వముల మీద ప్రోఢ్యులము, ప్రేరణలను అందించగలిగితే చాలు.

మానవుడి లోపల ఒక ప్రశ్నకు నిండియుంటుంది. దానికి ఇతర మనమ్ములను అనుకరించడము తెలుసు. ఒక వేశ్వరు జీవిత కాలములో తనవంటివారిని కొన్ని వందలమందిని తయారుచేస్తుంది. అలాగే ఒక త్రాగుబోతు తన మిత్రులందరినీ దాదాపుగా త్రాగుబోతులుగా తయారుచేస్తాడు. కానీ ఒక సన్యాసి, ఒక పండితుడు, ఒక గురువు, ఒక జ్ఞాని తనవంటి ఒక గురువును లేదా జ్ఞానిని తయారుచేయలేదు. వారు ఆధ్యాత్మికతను వాక్కుకు, మెదడుకు మాత్రమే పరిమితము చేస్తారు. జీవితములోకి క్రియలోకి దానిని ప్రవేశించనివ్వరు.

అంతరంగములోకి ఆధ్యాత్మికతను ప్రవేశించనివ్వండి

'ఆధ్యాత్మికతను వ్యాదయములోకి ప్రవేశింపజేసినట్లయితే మన లోభమోహములకు ఇబ్బందికరమైన పరిస్థితి ఏర్పడే ప్రమాదం ఉంటుంది' అని వారి భావన. అందుచేత ఈ రెండింటినీ నాలుక కొనవరకూ మాత్రమే పరిమితము చేద్దాము. భాగవతము, సత్పుంగము, కథాకీర్తనలు వింటాము. అంతకు మించి ముందుకు పోరాదు అని భావిస్తుంటారు. ఆధ్యాత్మికతక్కి అనేది చెపులకు, మెదడుకు సంబంధించినది కాదు. శక్తి అనేది అంతరంగములో ఉంటుంది. దానిలోనికి ఆధ్యాత్మికతను ప్రవేశించనివ్వండి. వానప్రస్తాజీవితానికి సంబంధించిన శిక్షణ, ఉద్దేశ్యమూ ఇదే!

మేము ఇక్కడినుండే మీకు దిశానిర్దేశము గావించినాము. ఇక్కడినుండే మీకు గమ్మమును, లక్ష్మిమును ఏర్పరచినాము. మీరు ఇక్కడినుండి మానసికపరమైన వైరాగ్యబావముతో వెళ్ళటానికి సంసిద్ధులు కావాలి. కుటుంబపరమైన బాధ్యతలు, కర్తవ్యాలు మీకు ఎంతవరకు ఉన్నాయో మాకు తెలియదు. మేము మిమ్మల్ని వదిలిపెట్టాలని అనుకోవడము లేదు. మిమ్మల్ని మరింత శక్తిపూంతులను గావించడానికి మేము ప్రయత్నిస్తున్నాము. మీరు ఇక్కడినుండి మానసికముగా వైరాగ్యమును అలవరచుకొని వెళ్ళమని మేము కోరుతున్నాము. సంపూర్ణమైన విరాగి

ఉచ్చప్రాయ వ్యక్తిత్వాల నిర్మాణం ఆలోచనల వికాసంతోషం సాధ్యపడుతుంది

జీవితమను గడపటానికి పరిస్థితులు మీకు అనుకూలించి నప్పుడు 'మేము వ్యక్తిగత జీవనానికి ప్రాధాన్యత నిప్పము. వ్యక్తిగతమైన సుఖసంతోషములు, ఆకాంక్షలకోసము మేము జీవించము. వ్యక్తిగతజీవితానికి ముగింపు పలికి, సామాజిక-సామూహిక జీవనాన్ని ప్రారంభిస్తున్నాము' అనే దృఢమైన నిర్దయము తీసుకొనవలని ఉంటుంది. పరిస్థితులు అనుకూలించినప్పుడు మీ సమయమునంతటినీ లోకహితము కోసము, సంస్కృతీసంప్రదాయముల కోసము, దేశం కోసం, ధర్మం కోసం పూర్తిగా వినియోగించండి. ఆ పరిస్థితులు రేపే మీకు అనుకూలమైతే, ఎల్లుండివరకూ ఎదురుచూడవద్దు. సమయానుసారం పరిస్థితులకుగుణముగా మీ బంధనాలను సడిలించుకుంటూ, పూర్తి సమయమను సమాజశైయస్సు కోసము, ప్రజాహితము కోసము వెచ్చించండి.

జీవితమను తపోషమయము, జ్ఞానమయము గావించుకోండి

మీ మనోభూమినుండి లోభమోహములను కూకటివేళ్ళతో సహ పెకలించి వెయ్యిండి. ఆత్మపరిశీలన, విమర్శ గావించు కుంటూ ఉండండి. లోభమోహముల కోసము మనకు అవసరమైన శక్తులను అనవసరముగా ఖర్చుచేస్తున్నాము? అని దినదినము ఆత్మపరిశీలన గావించుకుంటూ ఉండండి. సత్సంగము కోసము మీ శక్తులను వెచ్చిస్తూ ఉన్నట్లయితే మీ

కర్తృవ్యపాలనకు, శరీర పోషణకు, గృహనిర్వహణకు కూడా అవసరమయ్యే శక్తి మీకు లభించగలదని మేము ఆశీర్వదిస్తున్నాము. మీ తెలివితేటలు, మానసికశక్తులు, ప్రభావపంతమైన శక్తులు, ఒకవేళ ధనలోభములకోసము వినియోగించబడుతున్నమని మీరు గమనిస్తే సాధ్యమైనంత త్వరగా వాటిని ఖండించటానికి ప్రయత్నించండి. ఈవిధంగా మీరు జీవితమను భక్తిమయముగా, తపోషమయముగా, యోగమయముగా, జ్ఞానమయముగా తీర్చిదిద్దుకొనవలని ఉన్నది.

జ్ఞానవంతులు కావటానికి జీవితమలో మేము ఆచరించిన దానినే, ప్రతి ఒక్క సాధువు ఆచరించినదానినే మీరు అనుసరించవలసి ఉంటుంది. ఇక్కడినుండి మేము మిమ్మల్ని పంపించే శాఖాకార్యాలయములకు, క్షీప్రములకు మీరు తేజోవంతులై, ప్రభావశాలురుగా వెళ్ళండి. బుద్ధుని శిఖ్యలు వెళ్ళిన ప్రతి ప్రదేశములోనూ బొధ్యధర్మపతమును ఎగుర వేయగలిగారంటే అందుకు కారణము వారి వారి విద్య, వాక్య కాదు; ఇందులో ముఖ్యమైనది వారి వ్యక్తిత్వము మాత్రమే! లోభమోహములనే కుంభకర్మడిని ఓడించి పారద్రోలగలిగి నప్పుడు మీకు మీరు శాంతిని పొందగలగటమేకాదు, ఆత్మ నిర్వాణము, విశ్వనిర్వాణమను కూడా గావించగలరు.

- అఖిండజ్యేతి, ఆగస్టు 2014
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

దైవత్వమా? రాక్షసత్వమా? ఏటి కావాలి

మూర్ఖత మరియు మోహపులైన వారు రాక్షస వర్గానికి మరియు లోకమంగళకరపనుల సాధనలో నిమగ్నమైన వారు దేవతా వర్గానికి చెందుతారు. రానున్న రోజులలో ఈ రెండు వర్గాలు, తమ తమ వ్యవహార పద్ధతులలో, ఆచరణలలో నిక్షేపిత-శ్రేష్ఠతల ఎంచుకొనే అవసరం కలుగుతుంది. మైన పేర్కొన్న రెండు విధానాల యొక్క సత్యరిణామాలను మరియు దుష్పరిణామాలు బేరీజు వేసుకొని, వానిని చూసి అవగాహన చేసికొని భావితరం ఏది ఉపయుక్తము, ఏది అనుపయుక్తం అనే దానిని విచారించుకొని దేనిని స్వీకరించాలి, దేనిని తృణీకరించాలి అనే దానిపై ఒక నిర్ణయానికి రావలసి ఉంది.

రానున్న రోజులలో పై రెండు వర్గాల్లో ఏదియో ఒకదానితో కలవపలసి ఉంటుంది, అట్లుకాక తటస్థంగా ఉండజాలం. మహాకాలుని మార్గానికి లేక విధానాలకు ఆటంకాలు కలిగిస్తూ విరోధించే మూర్ఖులు తమ పద్ధతులను మార్పుకొని సహకరించిచో ఆనందపారవశ్యాన్ని పొందుతారు. అట్లు కానిచో మహాకాలుని భయంకరమైన దండనను భరించుటకు సంసిద్ధులగా ఉండవలసి ఉన్నది.

- పొందేమూలం: అఖిండజ్యేతి, సెప్టెంబర్ 2013
అనువాదం: ఎ. శారద

పారశాల, కళాశాల చదువులతో కుశలత, అధిక ధనార్థన మాత్రమే సాధ్యం

ఇది పరివర్తన గురించి చాటి చెప్పే సంవత్సరం

2015 సంవత్సరము యుగ సాహిత్యమును విస్తారముగా వ్యాపించ చేయవలసిన సంవత్సరము గా కార్యకర్తలకు పిలుపు ఇప్పబడినది. దీనికి సంబంధించిన వివిధ కార్యక్రమములు. 2016 వసంత పంచమి వరకు జరుగుతునే ఉంటాయి. యుగశక్తి గాయత్రి (అభింబజ్యోతి) పారకులు మరియు మన గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు దీని కొరకు మనస్సు పెట్టి పనిచేయవలసి ఉంటుంది. యుగసాహిత్యమును ఇంటి ఇంటికి, ప్రతి ఒక్క వ్యక్తికి దగ్గరకు చేర్చటమే కాక ఆ సాహిత్యములోని ఆలోచనలు వారి మనస్సులలోకి చేరే విధముగా ప్రచారము చేపట్టవలసి ఉంటుంది. దీనివలన జనజీవనములో గొప్పమార్పు వస్తుంది.

మన పరిజనులకు అందరికీ తెలుసు. పరమపూజ్య గురుదేవులు యుగద్రష్ట ద్వారా తమ సాహిత్యములో వ్యక్తి, కుటుంబము, సమాజము యొక్క జటిలమైన, కరినమైన ప్రశ్నలకు, చిక్కులకు అర్థవంతమైన సమాధానములను చెప్పారు. ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఏమిటి మరియు ఎలా అనే ప్రశ్నలకు సమాధానము కేవలము గురుదేవుల యొక్క యుగ సాహిత్యములోనే దొరుకుతుంది. సిక్కులకు గురు గ్రంథ సాపోట్ ఏ విధంగా అమూల్యమైనదో అలా గురుదేవుల సాహిత్యము మనకు అమూల్యమైనది. గురుదేవుల సాహిత్యం ఆయన వ్యక్తిత్వము యొక్క ఆలోచనల స్వరూపము. దీనిలో సమస్త మానవకోటికి సరైన దిశా నిర్దేశం చేయబడినది.

భోగవాదము యొక్కదుష్పరిణామము

నిరంకుశమైన భోగవాదము, ప్రత్యక్షవాదము వలన ఆధ్యాత్మికత సామాన్యప్రజలకు దూరం అయ్యింది. మనిషి కూడా మిగతా ప్రాణలవలె తన జీవితాన్ని సాగిస్తున్నాడు. జీవితము ఉన్నంతవరకు తిని తిరిగి మజా చెయ్యాలనెడి దానిని లక్ష్యంగా గొని జీవిస్తున్నాడు. తానే మొదలు మరియు తానే అంతం అని అనుకుంటున్నాడు. పరలోకము, పునర్జన్మ, కర్మఫలములాంటి మాటలు ప్రమాణరహితములుగా మారాయి. కర్మఫలమును నమ్మకపోవడం వలన పరలోకము, పునర్జన్మలపై

విశ్వాసం లేకపోవడం వలన ఏ పనులైతే చెయ్యకూడదో ఆ పనులు చేస్తున్నాడు. ఇలాంటి పనులు చెయ్యడం వలన వచ్చే పరిణామాల గురించి కించిత్తు అయిన యోచించుట లేదు. ఒకటి మాత్రం ఖచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. ఎవరైతే సమస్త మర్యాదలను తోసిపుచ్చి సుఖాలను అనుభవించ దానికి ఆతృతలో ప్రకృతి ఇచ్చిన, నిర్దేశించిన కనీసమర్యాదలను కూడా లక్ష్య పెట్టడం లేదో వారికి శారీరిక, మానసిక శాంతి దూరమై అశాంతితో జీవిస్తున్నారు.

అదికులు వ్యాధుల కోరలలో చిక్కుకోవడానికి ఈ భోగవాదము ఒక కారణము. శరీరము డొల్గా మారుతోంది, మానసిక సంతులన కోల్పోతున్నాడు దీనివలన మనమ్యలు చింత వ్యాకులతలలో మునికిపోతున్నారు. శరీరము దుర్ఘలమై రుగ్గుతలకు బలైపోతున్నది. అధునిక వైద్యవిధానము ద్వారా ఇప్పబడిన చికిత్సావిధానము కూడా రోగములను నివారించుటకు తోడ్పడుట లేదు. కేవలం వివేకవంతమైన జీవనశైలి మాత్రమే జీవితాన్ని చక్కదిద్దగలదు. ఈ జీవనశైలిని యుగబుపి యొక్క యుగసాహిత్యము మాత్రమే అందించగలదు.

జీషించిపోతున్న సమాజపు విలువలు

మనిషి తనువు మనస్సు ఏ స్థితిలో ఉంటాయో సమాజము కూడా ఆ స్థితిలోనే ఉంటుంది. ప్రస్తుతము సమాజము ఏది అనుభవిస్తోందో అది మరింత దుఃఖిదాయకమైనది. అపకారము ఒకరకముగా గొప్పకార్యముగా భావిస్తున్నారు. విలువలను పాటించనివారిని కూడా అభినందిస్తున్నారు. ఎందుకంటే దీని నుండి అపుటికప్పుడు లాభం పొందడంలో వారు సఫలత పొందారు. ఈ ప్రహాము ప్రాచీన బుధులు, మునులు, మహామానవులు నిర్మించిన విలువల శాధాన్ని శక్తిపీసం గావిస్తున్నది.

మంచితనము, మంచి ఆలోచనల ఆచరణ చేసెడి వారికి బాధలు కలుగుతుంటే సామాన్య మానవులు మానవీయ విలువలను ఎలా ఆదరిస్తారు? ఇట్టి పరిస్థితుల వలన

సామాన్యలు సంపదలకు నిలయాలవూతారు - మహా మానవులు ఆదర్శాలకు నిలయాలవూతారు

నిరంకుపలు మరియు జష్టం వచ్చినట్లు ప్రవర్తించేవారికి భౌతిక లాభాలు చేకూరుతున్నాయి. చతురుడు దీని ఉపయోగించు కొని కొంతవరకు లాభాన్వితుడు అవుతున్నాడు. కానీ ఇటువంటి వారి మూలముగా సమాజములో ప్రేమ, విశ్వాసము, సద్ధావన, సౌజన్యము, ఆత్మీయభావనలు కనుమరుగై పోతున్నాయి. ఇలాంటిస్థితిలో మంచి విలువలను పొట్టించడానికి ఎవరూ సంసీద్ధులుగా ఉండటం లేదు. మనుష్యులను పరస్పరం కలిపి ఉంచే విలువలు, ఆచార వ్యవహారాలు క్రమంగా నశించిపోతున్నాయి.

ఇంటింటా ఈ స్థితి వ్యాపించింది. కుటుంబ విలువలు క్రమంగా క్లీపిస్తున్నాయి. భార్య-భర్త, తండ్రి-కొడుకు, సోదర-సోదర, సోదర-సోదరి మొదలైన పవిత్ర బంధములు లాభ నష్టాల బేరీజులో వాని విలువలను కోల్పోతున్నాయి. ఉపయోగ పడనివారితో, సహాయం చెయ్యలేనివారితో, దుర్జులులతో బంధము నిలుపుకోవటానికి ఎవరు ఇష్టపడటం లేదు. వారి పోషణ భారమును భరించడానికి కూడా ఎవరు సిద్ధముగా ఉండటం లేదు. పిల్లల, వృద్ధుల, రోగిగ్రసుల, దుర్జులుల, కురూపుల, వికలాంగుల, మందబుద్ధుల, పనిచేయలేని లేదా తక్కువ పనిచేసే వారి యొక్క పోషణ, వారితో సంబంధ బాంధవ్యాలు, స్నేహపూరితవాతావరణము భారంగా మారింది.

ప్రాధాన్యతను కోర్లో తున్న సామాజిక విలువలు

కంటికి కనిపించే, చెవులకు వినిపించే, ఆలోచనల ఆధారముగా వ్రద్ధించిన దానిని సమాజము అని పిలుస్తున్నామో అది ఇప్పుడు విక్రీతరూపము దాల్చి ధ్వంసమైపోతున్నది. మనం చిక్కుల వలలో ఉన్నాము. వినడానికి, చూడటానికి చాలా కనిపిస్తాయి. కొన్ని చాలా ఆకర్షణీయముగా కనిపిస్తాయి కానీ అవి ఏవి మనవి కావు. నిజము ఏమిటంటే అనలు ఏవి ఎవరివి కావు. పనికిమాలిన మర్యాదలు ఇప్పుడు సభ్య సమాజములో చోటు చేసుకున్నాయి. ధాంక్యూ, ఫ్లీజ్, ఓక్స్, సారీ, నమస్తే, గుడ్ మార్లుంగ్, గుడ్నైట్ మొదలైన పదాలు అందరినోళ్లలో నానుతున్నాయి. ఈ మాటలు ఎంత నీరసముగా, ఎంత అసహాజముగా ఉంటున్నాయంటే ఈ మాటలన్నే నిజంగా గుండెలోతుల నుండి రావలసినవి నేడు పెదవుల నుండి జాలువారుతున్నాయి.

పరుసలో నిలబడుట, సమయపోలన, శుద్ధత పొట్టించడం వంటివి వికసిత సభ్యతకు గుర్తులు. కానీ వీటిని ఎవరు

పొట్టించడానికి సిద్ధంగా లేదు. అంతరంగములో కోపము, అనుమానము, అవిశ్వాసము, ఏకాకితనము ప్రతి వ్యక్తిని చుట్టేస్తున్నాయి. ఎక్కడ తనవారు అంటూ లేరో అక్కడ కష్ట సమయాలలో సహాయం అందించేడివారి కోసం ఆశగా మనిషి ఎదురుచూస్తున్నాడు.

అందరు అపరాధులే

మంచి ఆలోచనలు కొరవడినందున సమాజములో అపరాధులు పెరిగిపోతున్నారు. చదువుకోనివారు ఏదో ఒక విధముగా పనిచేస్తుంటే చదువుకున్నవారు అతి తెలివితో వివేక హీనంగా పని చేస్తున్నారు. త్రాగేవాటిని కల్గి చేయడం, తక్కువ తూయడం, కొంత దాచటం, దొంగతనం చేయడంలాంటి పనులు నిమ్మస్థాయి మనుషులు చేస్తారు. ఎక్కువ మంది ఉన్నత స్థాయి వ్యక్తులు ఇలా చేయడం లాభం కంటే అవమానకరంగా భావిస్తారు. వీరు ఒక్కొక్క చేపను వల పన్ని పట్టడం తెలివితక్కుప్రగా భావించి ఎక్కువ లాభాలు పొందడానికి ఎక్కువగా మోసాలు చేస్తున్నారు. ఈ కాలములో మోసము (అపరాధము) ఒక అలవాటుగా మారింది. దీనికి ఎవరు సిగ్గు పడుట లేదు. పైపెచ్చు ఎదుటివారిని మోసం చెయ్యడం తమ తెలివికి నిదర్శనముగా చాటుకుంటున్నారు. మోసం చెయ్యలేని వారిని తెలివి తక్కువవారుగా, పలాయన వాదులుగా, పిరికివారినిగా ముద్రిస్తున్నారు. వీరిని అసమర్థులుగా విమర్శిస్తా ఉంటారు.

మంచి మనుషులను గుర్తించడమే నిజమైన మానవత

ఎప్పుడైతే మన దృష్టికోణమును మార్చుకొంటామో అప్పుడు మనసేస్తులు, ఆచరణలు సంస్కరింపబడి సమాజ గౌరవం పెరుగుతుంది. అప్పుడు సమాజములోని మనుష్యులు కర్తవ్య పరాయనులుగా, మంచిపోరులుగా, ఆదర్శవాదులుగా, కపటములేనివారుగా మారి మహామానవులుగా ఎదుగుతారు. అప్పుడు సర్వతోముఖ ప్రగతి, సుఖశాంతులుగల సత్యాయుగుపు వాతావరణము నిర్మించబడుతుంది. చెడు ఆలోచనలతో కూరుకుపోయి ఉన్న వ్యక్తి మాత్రమే అవాంఘనీయ పరిస్థితులను కల్పించగలడు.

ప్రస్తుత సత్యము ఏమిటంటే అందరు గొప్ప వ్యక్తులుగా మారుతున్నారే కానీ మహామానవులుగా ఎదుగుట లేదు.

శుభమైన, దృఢమైన ఆలోచనలతో సాత్మీక భావములు అభివృద్ధి చెందుతాయి

నిజంగా మంచి మనుషులు అని అనుకొనేవారిని వెతకడం కష్టమైపోతున్నది. చూడటానికి అందరు మంచి మనుషులే కానీ ధూర్థులు, దుష్టులు, విలాసవంతులు, అవరాద్ ప్రవృత్తి కలవారే ఎక్కువగా ఉన్నారు. కానీ వీరి స్థితి ఎంత దయనీయముగా మారబోతోందో మనం చాలా మందిని ఇప్పటికే ప్రత్యక్షముగా చూసాము మోసం చేసి విలాసాలని అనుభవించి ఇప్పుడు జైలులో గడుపుతున్నారు. వీరు చేసే పనుల మూలముగా లాభమైనా నష్టమైనా వ్యక్తికంటే కుటుంబము, సమాజమే ఎక్కువ అనుభవిస్తున్నది.

సుఖం ఇచ్చే సాధనాలు చాలా ఉన్నాయి కానీ శాంతి కొరవడింటి

రాచరికాలు సమాప్తమైపోయాయి కానీ రాజకీయవాదుల

వలన కులము, మతము పేరట విశ్వంభుత చోటుచేసుకుంది. విజ్ఞానము అనేక భౌతిక లాభాలను ప్రసాదించుటతో పాటు సుఖ సాధనాలను ఇబ్బడిముఖ్యింగా మన ముందు ఉంచింది. మరాలు, ఆశ్రమాలలో కూడా ధర్మవ్యవస్థ అధికముగా విస్తరిస్తున్నది. వారు చెప్పున్నది ఏమిటంబే నిశ్చయముగా కాలనేమి రామనామము గానంచేస్తూ హనుమంతుడు పాలించడానికి స్వర్గమును తయారు చేస్తున్నాడు అని. అందరము భువిష్టి స్వర్గమును నిర్మించుటలో భాగస్వాములం అవుదాం రండి.

- అఖిండజ్యోతి, మార్చి 2015
అనువాదం: శ్రీమతి వినపాముల అరుణ

బోత్స్వాహిక నిరుద్యోగులకు, గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తలకు చక్కని అవకాశం

మిత్రులారా!

ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞానంతోపాటు, ఆధ్రిక పరిపుష్టిని పొందుటకు ఒక చక్కని అవకాశం.

భూమిపై సత్యయుగ పునరాగమన ప్రక్రియ వేళ్ళాను కొనుచున్నది. ఇప్పటివరకు ప్రేమశక్తి జ్ఞానశక్తి, మానవాళి ఆలోచనలను, నడవడిని ప్రేరేపించి, ప్రగతి పథంలో పయనింపజేశాయి. ఈ యుగంలో సంకల్పశక్తిని ప్రేరణాగా గొని మానవాళి సత్యయుగం వైపు నడిపించుటకై కల్పిలామహారాం మనమధ్య పరమ పూజ్య పండిత శ్రీరామశర్మ రూపంలో తన ముద్రలు వదలి సూక్ష్మ-కారణ శరీరాలతో తన పనిని ప్రారంభించింది. దీని చాయలు నేడు భౌతిక జగత్తులో ప్రధానంగా మనదేశంలో మనకు ధృగ్గోచరమవు తున్నాయి. ఇదే “స్వచ్ఛభారత, స్వదేశీ తయారీ, వృత్తి నైపుణ్యాల పెంపుదల, నల్గధనం నియంత్రణల రూపంలో” మనకు అనుభవంలోనికి వచ్చుట ప్రారంభమైంది.

పై ప్రక్రియను వేగిరపరచుటకై ప్రజలకు తగిన జ్ఞానాన్ని తగిన జీవన విధానాన్ని, తగిన ఆలోచనల అందించవలసిన బాధ్యత మనందరిష్టేనా ప్రధానంగా బోత్స్వాహికులు/యువతులైన ఉన్నది. ఇది యుగశక్తి గాయత్రీ మాన పత్రిక ద్వారా సాధించ గలం. దీనికి “యుగశక్తి గాయత్రీ” మాసపత్రిక పారకుల సంబ్యును ఇబ్బడి ముఖ్యింగా పెంచవలసి ఉన్నది. రోజులో ఒక్క 100 మిలిలిట్రుల తేసీటైకై ఖర్చు చేసేడి డబ్బుతో ఈ “యుగశక్తి గాయత్రీ” మాసపత్రికను ఖరీదుచేసి దాని ప్రభావంతో 30 రోజులపాటు ప్రతినెల పారకుడు మరియు అతని కుటుంబం, సుఖశాంతులను, అనందాన్ని పొందుతూ ప్రగతి మార్గంలో పయనించగలరు.

పై బృహత్తార్థ సాధనలో నిరుద్యోగ యువత /బోత్స్వాహిక గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తలు భాగస్వాములై పుణ్యంతోపాటు పురుషార్థాలలో మొదటి రెండైన “ధర్మ-అర్థా”లను పొంద వీలున్నది. దీనికి మీరు రోజులో “ఒకటి లేక రెండు” గంటల సమయాన్ని వెచ్చించినచో విజయం మీ స్వంతం. ఆకాశమే హద్దులూ ఫలితాల పొందగలరు.

విపరాలకు ఈ క్రింది చిరునామాను సంప్రదించండి:

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి.రోడ్, మూసాపేట, హైదరాబాద్ - 500 018.

ఫోన్ నెం: 040-23700722, 9949111175

ఉదాత్తమయిన ఆచరణతో మానసిక శక్తులు వికసిస్తాయి

పరశురాముని ద్వారా అత్యాచారాల శిరచేదన (నిర్మాలన)

ఒకానోక కాలములో ఈ దేశంలో అసుర ప్రవృత్తులు ఒక వరదలా వ్యాపించి, అన్ని రంగాలను కలుపితం చేసింది. దీనిని ఎదిరించి నిలువరించెడి దైర్యం ఎవ్వరికి లేకున్నది. అన్యాయం మరియు అత్యాచారాలు పెచ్చు మీరిపోతున్న ప్రజలు దీనిని గ్రుడ్లప్పగించి (కంటితో) చూస్తున్నారే గాని, సిగ్గుతో మాస్పుడి పోవుచున్నారేగాని ఎదిరించి తమకు జరిగెడి అన్యాయానికి తమలో తామే కుమిలిపోవుట పరిపాటిగా మారింది.

పరశురాముడు ఒక బుధి కుమారుడు. ఆయన పరాక్రమం మరియు తేజస్సు విశ్వ విభ్యాతి గాంచాయి. అయినప్పటికీ అయిన కూడా తన కర్తవ్యాన్ని మరచి సామాన్యానిలా ఉండిపోయాడు. మానవతపై తన కళ్ళెదుట ఆక్రమణ జరుగుతూ ఉంటే చూస్తూ ఉండిపోయాడే కాని, ఆ క్షణంలోనైనా ఎదిరించెడి దైర్యాన్ని ప్రదర్శించలేదు. ఎంతోమంది గుణవంతులు, సమ్మకస్తులు, సాహసికులు మరియు బలవంతులు ఉన్నప్పటికీ వారు కూడా పరశురామునిలా క్రియాశూన్యారు.

ఇట్టి సమయమందు ఒకానోక రోజున సహస్రబాహువు అనుపేరుగల రాక్షసుడు పరశురాముని తండ్రి అయిన జమదగ్ని ఆశ్రమంలో ప్రవేశించాడు. ఆ దుష్టుని దృష్టి పరశురాముని తల్లి రేణుకపై పడింది. ఆమెను అపహరించాలనెడి కోరిక ఆ రాక్షసునిలో కలుగగా, ఆమె భర్త అయిన జమదగ్నిని హత్య చేశాడు. ఈ వార్త పరశురాముని చెవిన పడగానే తన అచేతనకు మిగుల చింతితుడైనాడు. అప్పుడు పరశురామునికి తెలిసి వచ్చింది. తాను మొదటి నుండి, అనాచారాన్ని వ్యతిరేకించి ఎదురొడ్డి సంఘర్షించినచో, నేటి దుస్థితి దాపరించెది కాదుగా అనెడిది సృష్టపుయింది. తనకు సంభవించిన దుస్థితికి కారణం కూడా తెలిసి వచ్చింది.

పరశురాముడు తన పరశువును (గొడ్డలిని) చేబూని

బయలుదేరాడు. యూవత్తి భూమండల మైనున్న అన్యాయాన్ని, అత్యాచారాలను చేసెడివారి శిరస్సులు ఖండించాడు. ఖండించిన వానిని ధ్వంసం చేశాడు. ఈ విధ్వంసాన్ని ఒక్కసారి కాదు, ఇరువది ఒక్కమార్గు చేసి అనాచారుల శిరస్సులను ఖండించాడు. ఇట్టి వర్ణన పౌరాణిక గాథలలో కనిపిస్తుంది. ఇది ఒక విధంగా అలంకారికమైన వర్ణనయే.

సంస్కృత భాషలో “పరశు” పదానికి ఒక అర్థము లోతైన జ్ఞానాన్ని అందించుట, అట్లే అనాచారుల శిరస్సుల ఖండించుటకు అర్థము అనాచారుల మస్తిష్కములోని వికృతుల తొలగించుట అని. ఆ కాలమందు ప్రజలలో సామాజిక భావన కొరవడింది. అట్లే అందరిలో అలోకిక స్వార్థం పేరుకు పోయి ఉంది, ప్రజలు తమ సుఖాలకై ఇతరుల పొత్తాన్ని పణంగా పెట్టటటకు అలవాటుపడ్డారు. ఈ రీతిగా అనాచారులు, అత్యాచారులుగా మారారు. అప్పుడు ఈ స్థితిని మార్చుటకే పరశురాముడు ఒక సంకల్పాన్ని తీసికొని, జనుల మస్తిష్కాలను (ఆలోచనలను) సంస్కరించుట మార్గంగా ఎంచుకొని దీని కొరకై ఆలోచనలలో కాంతిని నింపెడి కార్యక్రమాన్ని చేపట్టారు.

శిరస్సు ఖండించుట అనెడిది ఒక నీచమైన పని. అన్యాయాన్ని మరియు అమానవీయతల నిలుపుదలకై చేసెడి పొంసకు భగువడవలసిన పనిలేదు. ఇది పొంసకానేరదు. కాని దీనివలన సంపూర్ణ సఫలత లభించేరదు. బుధి పరశురాముడు భగవత్ స్వరూపుడు - ఇట్టి పొంసకు ఎట్లు చేస్తాడు? యూవత్ పుష్టిలోని దుష్టుల శిరస్సుల ఖండించుట సాధ్యము కాని పని. జనుల మస్తిష్కాలో వికృతుల ఛాయను (ఆలోచనలను) తొలగించి పారమార్థిక ఆలోచనల లేక భావనలతో నింపుట ఒక్కటే మార్గం. భగవాన్ పరశురాముడు దీనినే ఆనాడు చేశాడు. ఆయన ఆలోచనలలో పరివర్తన కలిగించెడి ప్రణాళికను అమలుపరచెడి ప్రక్రియ ద్వారా ప్రపంచస్వరూపాన్ని మార్చాడు.

అన్ని దృష్టికోణాలలో పురుషార్థమే శ్రేష్ఠమైనది

నేడు కూడా పూర్వము వలె అటువంటి అనాచారాలు తిరిగి తలెత్తుట జరుగుచున్నది. జనుల మనస్సు మరియు మస్తిష్టుం తృప్తి మరియు కోరికలతో, స్వార్థవిద్యేషాలతో నిండాయి. వీనిని నిరోధించుటకు ప్రజలు భయపడుచున్నారు. దీనితో తమంతట తాముగా పాపకర్మల పెంచి పోషించుకొను చున్నారు. ఇట్టి చెడులను నిర్మాలించాలి. జనుల స్వార్థం మరియు వాసనల (కోర్టుల) తొలగించుటకై హింసాత్మక పద్ధతులు ఆశించిన ఫలితాలనందించజాలవు. జనుల ఆలోచనల సరిదిద్దుట ద్వారా మాత్రమే వారి సమస్యలకు పరిష్కారం లభిస్తుంది. దీనికి ఇప్పుడు పరశురాముని మాదిరి తిరిగి జ్ఞానమనెడి పెద్దగొడ్డలతో పనిని ప్రారంభించాలి.

పరశురాముడే రీతిలో గొడ్డలని (జ్ఞానాన్ని) చేబూని ఆలోచనల సంస్కరించ బయలుదేరాడో అదే రీతిలో సమాజం లోని ప్రతి బుద్ధిశాలి, జనుల మానసంలో తిప్పణిసేయున్న చెడ్డ ఆలోచనల మరియు విక్రతుల ఉన్నాలన గావించుటకై నడుం బిగించి బయలుదేరాలి. పృథ్వీపైనున్న ప్రతి ఒక్కరి మానసాన్ని సంస్కరించి, సద్గుద్ధుల నింపేంతపరకు బుద్ధి శాలురు విశ్రమించరాదు.

పీఎందీమూలం: యుగనిర్మాణ చిత్రావళి మొదటి భాగము
అనువాదం: శ్రీమతి ఎ. శారద

సత్త్వవృత్తుల పెంపు

నెపోలియన్ తన మిత్రులను వెంట పెట్టుకుని వెట్టుతూ ఉండగా, ఎదురుగా బరువు నెత్తిన పెట్టుకుని ఒక కూలివాడు రావడం ఆయన కంటపడింది. తక్కుణం ఆయన మిత్రులను ప్రక్కకు లాగి, ఆ శ్రమ జీవికి దారి ఇస్తా, “శ్రమను గౌరవించటం నేర్చుకోండి. రోడ్డంతా ఆక్రమించి విలాసంగా నడవటం కాదు” అని మొచ్చరించాడు. ఏ స్వర్పవృత్తులను మనం మన రాజ్యంలో వృద్ధి చేయాలను కొంటున్నామో, వాటిని ముందుగా మనం గౌరవించి ఆచరించి తీరాలి. అప్పుడే ప్రజలు వాటిపట్ల శ్రద్ధను, ఉత్సాహాన్ని చూపిస్తారని నెపోలియన్ హదేహదే తోటివారికి గుర్తుచేస్తా ఉండేవారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గారీసావిత్రి

సంస్కరణ - శ్రద్ధాంజలి

జననం:
01.04.1971

మరణం:
08.03.2015

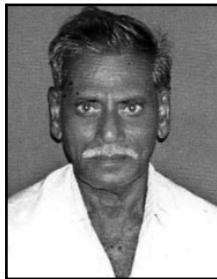
కీ.శే॥ శ్రీమతి చతుర్వేదుల విశాలాక్షి

శ్రీమతి చతుర్వేదుల విశాలాక్షి ఉర్ఫ్ రమ్య, భర్త భావ నారాయణగారు, పిటిల్ 1వ తేది 1971లో జన్మించారు. వీరి తల్లి శ్రీమతి ఇందుపతిగారు, గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖ కార్యకర్త-నాగార్జున సాగర్ నివాసి. శ్రీమతి విశాలాక్షి ఉర్ఫ్ రమ్యగారు సంస్కృతాన్ని పాత్యాంశగా తీసికొని బి.జి.డి. కోర్సు పూర్తిచేశారు. వీరి వివాహం 1996లో శ్రీచతుర్వేదుల భావనారాయణగారితో జరిగింది. వివాహం నంతరం భర్త ప్రోత్సాహంతో సంస్కృతం ఎమ్.ఎ. కోర్సును అభ్యసించి ఉత్తీర్ణులైనారు. అప్పటి నుండి ఒక ప్రైవేటు కళాశాలలో సంస్కృత ఉపాధ్యాయినిగా పనిచేస్తుండేవారు. చిన్న నాటి నుండి రమ్యగారికి అధ్యాత్మిక చింతన మొండు. దీనితో ఆమె పూజ్యగురువేవుల సాహిత్యాన్ని రుచి చూచి, ఆకర్షితులై, గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని మరియు సంస్కృతాలను, శ్రీమతి నేమాని గారీసావిత్రి-మూర్తి దంపతుల ద్వారా నేర్చుకొని, తరువాత స్వతంత్రంగా యజ్ఞాలు సంస్కృతాలు చేయట ప్రారంభించారు. తనువు చాలించే నాటికి దాదాపు 549 యజ్ఞాలు పూర్తిచేశారు. దీనితోపాటు ఆమె సత్పుంగాలు చేస్తా, క్రోతులలో భావ పరివర్తనల తెచ్చుట లక్ష్మీంగా పెట్టుకొని, క్రోతులలో తిప్పణేచి ఉన్న వ్యసనాలైన మధ్యపానం, ధూమపానం, గుట్టా సేవనం, మాంసభక్షణ, జూదం వగ్గెరాల మాన్మించుటలో ప్రశంసా పూర్వకమైన కృషిని చేశారు. శ్రీమతి రమ్యగారు తనువు చాలించినారని తెలియగానే రమ్యగారి సత్పుంగాల ద్వారా పరివర్తన చెందిన వ్యసన విముక్తులలో అనేకుల వచ్చి ఆమె సేవలకు కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా అప్రువయినాలతో శ్రద్ధాంజలి ఘటించుట దీనికి తార్మాణం. గాయత్రీ తీర్టు, శాంతి కుంజ్ పారిద్వార్సు ముందుసార్లు సందర్శించి, గురుయుగ్ర కృపకు పొత్తులైనారు. ఇట్టి సేవానిరతి కలిగిన రమ్యగారు చిన్న వయస్సులో తనువు చాలించుట మిక్కిలి బాధాకరము. శ్రీమతి రమ్యగారి ఆత్మకు శాంతిని కలిగించవలసిందిగా పూజ్య గురుయగ్గాన్ని “యగశక్తి గాయత్రి” మరియు గాయత్రీ పరివార్ ప్రార్థించుచున్నది. ♦♦♦♦♦

ప్రతి గొప్ప విజయం వెనుక కలోర శ్రమ దాగి ఉంటుంది

స్వార్తిదాయక గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు - 11

ముస్నంగి అంజిరెడ్డి, కొత్తపాలెం

ముస్నంగి రామస్వామిరెడ్డి, రాఘవమ్మ దంపతులకు, చెరుకూరు పంచాయతి శివారు కొత్తపాలెం గ్రామం, ప్రకాశం జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 1940వ సంగాలో వ్యవసాయ కుటుంబంలో జన్మించారు. అంజిరెడ్డిగారు ప్రాథమిక విద్యతోనే

(5వ తరగతి) విద్యాభ్యాసం పూర్తి

చేశారు. చురుకైన విద్యార్థిగా పేరు పొందాడు. బాల్యం నుండి అంజిరెడ్డిగారు సాధు స్వభావం కలిగిన శాంతమనస్తుడు. పూర్వాజ్ఞన్న సుకృత ప్రభావం కలిగిన వాడగుటచే బాల్యం నుండి రామాయణ, భారతాలు మరియు భగవద్గీతలు చదువుటలో చాలా శ్రద్ధ కనపరచేవాడు. గ్రామములో లేక గ్రామ చుట్టూప్రక్కల ఎక్కడైనా రామాయణ భారత, భాగవత కథలపై కథార్థవణం జరుగుతుంటే తప్పక హోజరయ్యేవాడు. చిన్నాటి నుండి వివేకానందుని జీవిత చరిత్ర, ఆయను గురించి ప్రాసిన రచనలు వీరిని ఎంతో ప్రభావితం చేశాయి. అలనాటి దేశనాయకుల జీవన విధానం వీరిని ఎంతగానో ఆకర్షించింది.

దీనితో అంజిరెడ్డిగారితో పేదవారిని చూచినప్పుడు, పేదల జీవన విధానాన్ని చూచి చలించిపోయేవారు. వారి బాధల నివారణకై తనవంతు సాయాన్ని అందించాలనడి తపన తనను శాంతంగా ఉండనిచేసి కాదు. అవకాశం లభించినప్పుడల్లా తన ఇంటిలోనున్న తినుబండారాలను, ఆహార ధాన్యాలను, మూడవ కంటికి కానరాకుండా పేదలకు ఉడుతూభక్తిగా అందజేసి వాళ్ళ ఆకలిని తీర్చుటలో తృప్తిని, ఆనందాన్ని పొందేవాడు. అంజిరెడ్డి మేని నల్లనిది కాగా మనస్సు పాలవలె తెల్లనిది.

తాను అవగతం చేసికొన్న రామాయణ, భారత, భగవతాల జ్ఞానాన్ని పదిమందికి అర్థమయ్యే రీతిలో చెప్పవలయుననెడి తపన ముప్పిరిగొనగా, ఏకలవ్యుడు ద్రోణుని బొమ్మను పెట్టుకొని విలువిర్యను అభ్యసించిన రీతిలో, అంజిరెడ్డి గారు ఒక రాయిని తన ఎదురుగా పెట్టుకొని దానిని ప్రజా

సమూహంగా భావించి తన ఇతిహాస గ్రంథాల జ్ఞానాన్ని ప్రవచిస్తా తన పొండిత్యాన్ని పరీక్షించుకొనెడివాడు. తనకు తెలిసిన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానాన్ని పదిమందికి ఈ విధంగా తెలియజేస్తూ సత్పుంగాన్ని చేయుట అలవాటు చేసికొన్నాడు. రోజు వ్యవసాయ పనులు పూర్తి చేసికొని, ఇంటికి చేరి రాత్రివేళలలో భోజనానంతరం, తోటి గ్రామస్థలకు రాముని, కృష్ణుని కథలు వినిపించేవాడు. కథాగానాన్ని వింటూ, కథలో లీనమై ఆనందభాష్యాలు రాల్చేవాడు. బౌగ్య నల్లనిది కాని వజ్రంగా మారి దృఢంగా మారుతుంది. అట్లే అంజిరెడ్డిగారి నల్లని శరీరం మృదువైనది కాగా దానిలోని ఆత్మ వజ్ర సంకల్పం గలది. తుమ్మారి శివరామకృష్ణరెడ్డిగారి నుండి గాయత్రీమంత్ర దీక్షను 2006 ప్రాంతంలో తీసికొనుట జరిగింది. దీనితో పూజ్య గురుదేవులకు మరింత దగ్గరై గాయత్రీని ఉపాసించుట అలవర్యుకున్నాడు. 2011లో గాయత్రీ శక్తిపీఠం కొత్తపాలెంలో నిర్మించుటలో తనవంతు అంశదానాన్ని ఇచ్చి ప్రోత్సహించాడు. నేటికి తనకున్న దానిలో కొంత సంపదను ప్రతి ఏట గాయత్రీ మందిర నిర్వహణకు ఖర్చు చేస్తూ తన వంతు సహకారాన్ని అందిస్తున్న వితరణశేలి. అన్నింటికన్నా మించి, అర్థ సంయుమనాన్ని గాయత్రీ మందిర కమిటీ పాటించుటలో సమయానుకూల సూచనలు, సలహాల నిచ్చి ఒక క్రమపద్ధతిలో క్రమానుగతంగా మందిర అభివృద్ధికి తోడ్చాటునందించుచున్న చాటక్కుడు.

శ్రీమతి భవనం పిచ్చుమ్మారు, కొత్తపాలెం

శ్రీమతి భవనం పిచ్చుమ్మారు, శ్రీ రామిరెడ్డి పార్వతి దంపతులకు కొత్తపాలెం, చెరుకూరు పంచాయతి శివారు గ్రామంలో 1945వ సంగాలో జన్మించారు. వీరిది వ్యవసాయ కుటుంబం. ఆ కాలంలో 5వ తరగతి వరకు చదువు కున్నది. తల్లిదండ్రులకు చేదోడు వాదోడుగా నిలచి వ్యవసాయ పనులలో వారికి తోడ్చాటుతూ ఎదిగింది. యుక్త వయస్సులో తల్లిదండ్రులు వివాహము చేయగా మెట్టినింట అడుగిడి శ్రవ్మేక జీవనం సుఖానికి వారధి

గెలవాలన్న ప్రతివానిలో ఒక్క విజేత దాగి ఉన్నడని మరువకండి

అనెడి పూజ్య గురుదేవుల సాహిత్యానికి నిలువెత్తు ఉదాహరణగా నిలచింది ఈ పరమ సాధ్యమణి. ఈమె తల్లిదండ్రులు ఆమెకు పిచ్చమ్మ అని నామకరణం చేయుట వెనుక ఏమి ఉద్దేశ్యం దాగి ఉన్నదో తెలియదు కాని, ఆమె శ్రమను “పిచ్చి” పట్టినట్లుగా ప్రేమిస్తుంది. పనిలో నిమగ్నమైతే ఆకలి దఫ్ఫుల మరచి పోతుంది. ఏకాగ్రతతో పనిచేస్తుంది. చేతిలోనున్న పని పూర్తియగునంతవరకు దానిని విడచిపెట్టదు. ఇదే “పిచ్చమ్మ” గుణగణాలకు చిరునామా. తన సంతాసానికి వివాహం చేసి కుటుంబ బాధ్యతలను పూర్తిచేసింది. తనకు 50 సంవత్సరాల వయస్సులో సాకార శరీరంలోనున్న దేవుడు (భర్త) శాశ్వతంగా దూరం కాగా, మార్గదర్శనం కొరవడింది. దీనితో నిరాకారుడైన దైవం వైపు పిచ్చమ్మగారి దృష్టి మరలింది. పూజ్యగురుదేవుల ప్రాతఃకాల మూడుశరీరాల ధ్యానంలో చెప్పినట్లు తనకు తెలియకుండగనే, మనస్సుకు శాంతి (మన్సాంతి), సంస్కారాలు శాంతించుట (వాసనాశాంతి), తీప్రమైన కోరికల శాంతి (తృప్తి శాంతి) శాంత శరీరం (శరీర శాంతి) అపంకారం శాంతించుట (అపంకార్శాంతి) ఇవి ఆమెలో క్రమక్రమంగా ఎదగసాగాయి. ఇట్టి సమయంలో కొత్తపాలెం గ్రామ ప్రజలకు గాయత్రి మంత్రము, గాయత్రి జపం, గాయత్రి యజ్ఞం పరిచయం చేయబడ్డాయి. 2000 సంవత్సరంలో అందరితోపాటు తాను కూడా గాయత్రి మంత్రదీక్ష తీసికొని, తనకు చేతనైన రితిలో

దానిని జపించసాగింది. 2006 నాటికి రెండుసార్లు గాయత్రి తీర్థ, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ ను సందర్శించింది. ఈవిధంగా తనలోని నిగూఢ ఆత్మ పిలుపు మేరకు గాయత్రీపట్ల పూజ్య గురుయుగ్మం పట్ల మానసికంగా క్రమక్రమంగా ఆకర్షితురాలు కాసాగింది. తోటివారికి పిచ్చమ్మగా కనిపిస్తూ ఆత్మికంగా, మానంగా మానసికంగా గురుచేతనత్వానికి దగ్గర కాసాగింది. దీని ఫలితమే కొత్తపాలెంలో 2011లో గాయత్రీమాత విగ్రహ ప్రతిష్ట జరిగిన నాటి నుండి పిచ్చమ్మగారు గాయత్రీ మందిరాన్ని తన నివాసంగా మార్పుకొని అహార్ణిశలు మందిర సేవకే అంకితమయింది. ఉదయం బ్రుహ్నముహర్షవేళ (3.30కే) తదుపరి యజ్ఞంలో పొల్గాని మందిర ప్రాంగణమంతా శుభ్రవరుస్తుంది. అటుపిమ్మట మందిరానికి ఎదురుగా ఉన్న పూలమొక్కలకు, వృక్షాలకు, కూరగాయల చెట్లకు, నీరు, ఎరువును అందిస్తా, పొదులు చేస్తా తోటమాలిలా పనిచేస్తుంది. అందరికన్న చివరగా భుజిస్తుంది. రాత్రి 9 గంటల తరువాత విగ్రమిస్తుంది. శారీరిక శ్రమ, మానసిక జపం, ఆమె నిత్య కృత్యాలు. ఈమె జీవితం అక్షరాల అందరికి స్వార్థిదాయకమే.

ఈమెకు ఆ గాయత్రీమాత, పూజ్యగురుయుగ్మం ఆయుర్వోగ్యాల ప్రసాదించవలసినదిగా యుగశక్తి గాయత్రి ప్రార్థించుచున్నది.

ఆచార్య మీనే

బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయంలో పట్టాపుచ్చుకొన్న తర్వాత ఏమి చేయాలా అనే ప్రశ్న ‘మీ నే’ ను వేధించసాగింది. సాధారణంగా అందరూ చేసుకొనే వివాహం, పిల్లలను కనటం, వారిని పెంచి పోషించటానికి అనేక మార్గాలను చేపట్టి డబ్బు సంపాదించడం ఈయనకు నశ్శలేదు. ఇది చాలా మూర్ఖమైనవిగా ఈయనకు అనిపించింది. ఆచార్య మీనే ఘోకలే ఎద్దుకేషన్ స్థానిటో సంపర్కం ఏర్పరుచుకొని, ఆదివాసులు నివసించే ప్రాంతాలలో పనిచేయాలని నిశ్చయించుకొన్నారు. పిల్లలకు చదువు చెప్పే పని ఈయనకు అప్పగించబడింది. కానీ పెద్దవాళ్ళు మానసిక స్థితి పిల్లల కంటే అధ్వర్యమ్మంగా ఉండటం వల్ల ఈయన తనకు అప్పగించబడిన పని, పిల్లలకు చదువు చెబుతూనే, ఒక టోట కూర్చోక, యుగానుకూలమైన ఆలోచనలను, శక్తిసామర్థ్యాలను మహారాష్ట్రంలోని మొత్తం ఆదివాసి ప్రజలకు అందించాలనే సంకల్పం తీసుకొని, తెల్లబట్టలు ధరించిన సన్మానిగా ఆ ప్రాంతాలన్నీ సాగాడు. ఏ ప్రాంతంలో ఎన్ని దినాలు ఆగుతూ, తరువాత ముందుకు సాగిపోతూ ఈవిధంగా 65 సంగాలు జీవితకాలాన్ని ఆదివాసీ ప్రజల ఉద్ధరణ కోసం వినియోగించారు. వారిలో ఒకడుగా మారి, వారితో ఆత్మయతను పంచుకొంటూ వారిని ఉద్ధరించటం కోసం వారి భాషను, వారి అలవాటును నేర్చుకొని, తన జీవితాన్నే త్యాగం చేసిన మహానీయుడు ఆచార్య మీనే.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి నేమాని గౌరీసావిత్రి

కష్టించి పనిచేసేడి వారినే అదృష్టం వరిస్తుంది

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

చీరాలలో

స్వేచ్ఛ అంటువ్యాధి ప్రబలుతున్న తరుణంలో గాయత్రీ పరివార్ చీరాల పట్టణం, ప్రకాశం జిల్లా, ఆంధ్రప్రదేశ్ శాఖ సభ్యులు వెంటనే స్పృందించి, హోమియో పైడ్యులు డా॥ శ్రీనివాస్ మరియు డా॥ తేజస్విల మార్గ దర్జనంలో దాదాపు ఒక లక్ష ఇరువది ఐదువేలమందికి చీరాల మండలంలోని పలు గ్రామాలలో మరియు చీరాల పట్టణంలో ఉచితంగా హోమియో మందును అందజేశారు. దీనిలో గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖులైన శ్రీ డి.వి.ఆర్. మూర్తి, శ్రీమన్నారాయణ కార్యక్రమాన్ని విజయవంతంగా నిర్వహించారు.

కర్నాలులో

కర్నాలు పట్టణము, ఆంధ్రప్రదేశ్లో 108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము 2015 మార్చి 1వ తేది ఆదివారము జరిగింది. 2015 ఫిబ్రవరి 28వ తేదిన కలశయుత, దీప యజ్ఞము జరిగింది. ప్రజల నుండి అపూర్వ స్పృందన లభించింది. యజ్ఞం పూర్తి అయిన తదుపరి వరుణఁడు కరుణించాడు. చక్కని వర్షము పడి ఆహోదకరంగా వాతావరణం మారింది.

నెల్లూరు జిల్లాలో

భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్షలు యదావిధిగా ఈ సంవత్సరము కూడా శ్రీమతి భువన (లక్ష్మీశ్వరాని) స్ఫూర్తిదాయక గాయత్రీ పరివార్ కార్యక్రత సారథ్యంలో నెల్లూరు జిల్లాలో నిర్వహించారు. దీనిలో 50 పారశాలల నుండి 5000 మంది విద్యార్థి-విద్యార్థినులు (6 నుండి 9వ తరగతి వరకు) అత్యంత ఉత్సాహంగా పాల్గొన్నారు.

పరీక్షలలో విజేతలైన మండల మరియు జిల్లా స్థాయిలలో మొదటి మూడు స్థానాలను కైవసం చేసికొన్న విద్యార్థిని, విద్యార్థులకు బహుమతులు 5 మార్చి 2015 గురువారం నాడు అచ్యుత సుబ్రమణ్య కళ్యాణ మండపంలో నిర్వహింప బడిన కార్యక్రమంలో అందజేయడమైనది.

దీప ప్రజ్వలనను దక్షిణ భారత గాయత్రీ పరివార్ కన్స్సినర్ శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు చేశారు. వీరు సభను ఉద్ఘేశించి మాట్లాడుతూ, సంస్కరంతులైన విద్యార్థుల డ్యూరా మాత్రమే

దేశం ప్రగతి పథంలో పయనించగలదని దీనిలో తల్లిదండ్రుల బాధ్యత అత్యంత ప్రధానమని తెలిపారు.

డా॥ మోహనరాజుగారు మాట్లాడుతూ, గాయత్రీ మంత్ర విశిష్టతను విశదీకరించారు. శ్రీమతి సురేశరాణిగారు గాయత్రీ తీర్థ శాంతికుంజ్ గురించి వివరించగా, స్థానిక మాజీ శాసన సభ్యులు శ్రీ శ్రీధర్కృష్ణరెడ్డి విజేతలకు బహుమతి ప్రదానం చేశారు. గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖులైన శ్రీ మణికుమార్, శ్రీ మారుతీ శ్రీనివాస్ (యోగా), శ్రీ రామచంద్రరావు, శ్రీ రంగయ్య, శ్రీమతి గిరిజగార్లు పాల్గొన్నారు. సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలతో ఆనాటి సభ జయప్రదంగా ముగిసింది.

యోగీశ్వర్ గాయత్రీ

విడి ప్రతి రూ॥ 15/-	సం॥ చండా రూ॥ 150/-
3 సం॥ చండా రూ॥ 420/-	10 సం॥ చండా రూ॥ 1300/-

చండా రుసుమును ఎట పార్ చెక్ ద్వారా (at par cheque) లేక డి.డి.డ్యూరా కాని పంపగలరు. యం.బ. ద్వారా కూడా పైకం పంపించవచ్చు. కానీ యం.బ. ద్వారా వచ్చినప్పుడు పూర్తి అడ్రస్సు ఉండుట లేదు. అందువలన యం.బ. ద్వారా పైకం పంపినప్పుడు క్రింద ఇచ్చిన ఫోన్ నంబర్లను సంప్రదించి మీ వివరాలు అన్ని ఇవ్వ క్రిందన. రూ.5,000 లేక అంతకన్నా ఎక్కువ పంపదలచుకున్నప్పుడు ఆన్లైన్ ద్వారా పంపవచ్చును. దీనికన్నా తక్కువ పంపే వారు, రూ. 50/- అదనంగా చేర్చి పంపాలి.

ఖాతాపేరు: శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రూస్ట్
బ్యాంకు పేరు: స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా
ఎర్గడ్ శాఖ, హైదరాబాద్

ఖాతా నెం.: 32506416087

IFSC Code: SBIN-0013272

ఆన్లైన్లో పంపినప్పుడు బ్యాంక్ చలనా జిరాక్స్ కాపీని మీ చిరునామా తెలుపుతూ తప్పక మాకు పంపించాలి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రూస్ట్”

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట

అశ్విని హాన్ దగ్గర, హైదరాబాదు - 500 018.

ఫోన్: 040-23700722, నెల్: 9949111175

ప్రపంచంలో విద్యకు మించిన నేపుము అవిద్యకు మించిన శత్రువు లేదు